

CHRISTUS STAAT VOOR DE DEUR VAN ZONDAARSHARTEN5^e ZEVENTAL PREKEN**Thomas Boston**

Door

THOMAS BOSTON

Thomas Boston Sr. geboren Duns, 17 maart 1676;
bevestigd als predikant 21 september 1699 te Simprin; 1 mei 1707 te Ettrick;
overleden aldaar 20 mei 1732.

INHOUD

1. HET GROOT VERLANGEN VAN DE HEILIGEN

"Verhef Gij over ons het licht Uws aanschijns, o Heere!" Psalm 4:6.

2. Christus eist toegang tot zondaarsharten

Heft uw hoofden op, gij poorten, ja, heft op, gij eeuwige deuren, opdat de Koning der ere inga. Psalm 24:9

3. DE ONDERSCHIEDENDE KENMERKEN VAN WARE GELOVIGEN. I

Tot U riep ik, o HEERE! Ik zeide: Gij zijt mijn Toevlucht, mijn Deel in het land der levenden. Psalm 142:5

4. DE ONDERSCHIEDENDE KENMERKEN VAN WARE GELOVIGEN. II

Tot U riep ik, o HEERE! Ik zeide: Gij zijt mijn Toevlucht, mijn Deel in het land der levenden. Psalm 142:5

5. De nodiging van Christus aan de vermoeiden en beladenen.

Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.
Matthéüs 11 : 28

6. EVANGELIEDWANG

En dwing hen in te komen. Lukas 14:23b

7. HET BELANGRIJKSTE DOEL EN GROOTSTE GELUK VAN DE MENS

Hetzij dat gijlieden eet, hetzij dat gij drinkt, hetzij dat gij iets anders doet, doet het al ter ere Gods. 1 Kor. 10:31

Verbonden met Psalm 73:25, 26:

Wie heb ik nevens U in de hemel? Nevens U lust mij ook niets op de aarde! Bezwijkt mijn vlees en mijn hart, zo is God de Rotssteen mijns harten, en mijn Deel in eeuwigheid.

Thomas Boston 1677 - 1732

Thomas Boston is een Schots theoloog, geboren op 17 Maart, 1677 in Dunse. Hij was het jongste kind van de zeven kinderen van John Boston en Alison Trotter.

Zijn vader was een Presbyteriaan, maar na de moord op aartsbisschop Sharp in 1679, bezocht Thomas Boston de Episcopale godsdiensttoefening, tot 1687.

1 december, 1691, ging hij naar de Universiteit in Edinburg, en studeerde onder George Campbell, een vurig Presbyteriaan. Begin 1696, werd hij parochieschoolmeester van Glen Caim. Na een maand stopte hij met dit werk en werd later familieprivé-leraar en kapelaan van kolonel James Bruce te Kennet.

In zijn leven waren vele beproevingen. Hij huwde Katherine Brown op 17 Juli, 1700. Tien kinderen werden geboren, zes van hen stierven op jonge leeftijd. Twee zonen en twee dochters bereikten de volwassen leeftijd.

Uit zijn levensbeschrijving, "Memoirs", blijkt dat hij een oprecht en een zelfverloochenend mens was, met een toegewijd hart en ziel aan de zaak van het evangelie, want hij verstond het.

Zijn werk is niet tevergeefs geweest; zijn "Viervoudige Staat" blijft een veelgevraagd werk van de Calvinistische Theologie.

Hij stierf te Ettrick op 20 Mei, 1732.

1. HET GROOT VERLANGEN VAN DE HEILIGEN

"Verhef Gij over ons het licht Uws aanschijns, o Heere!"

Psalm 4:6.

Hoewel alle mensen een gemeenschappelijke aard hebben, maakt genade echter een enorm verschil tussen hen. Aangezien het verschil maakt in hun verstand, maakt het ook verschil in hun wil. Hun keus is niet hetzelfde, maar zeer verschillend. Dit kunnen we ook in de tekst vinden.

In dit vers hebben wij de wereld, die in twee groepen wordt verdeeld. Aan de zijde die het slechtst is, zijn er velen; aan de andere zijde niet velen. 'Velen' is een woord van vergelijking, het betekent doorgaans een groot aantal. En omdat er graden in een groot aantal zijn, betekent het soms allen, (Rom. 5:19), en soms de meesten. (Matth. 7:13) Dit laatste is hier het geval. Dan moeten er aan de andere zijde dus weinigen zijn. Als de harten van de mensen óf God óf de wereld mochten kiezen, dan zou God uit de wereld worden gestemd. Wij hebben ook iets in het vers wat verondersteld wordt waarin de groepen overeenkomen. Dat is in twee dingen:

1. Zij komen overeen in hun *gevoel van gemis*. Elk mens, bekeerd of onbekeerd, weet dat hij werkt onder bepaald gemis. Een zondig mens in de volheid van zijn zelfgenoegzaamheid is beperkt. Er blijft een leegte in zijn hart, zelfs nadat hij verzadigd is met alles wat hij kan vinden in de wereld. Zijn hart is als het graf of als een onvruchtbare baarmoeder; het zegt nooit: 'het is genoeg'. De Godzaligen zijn ook hier hun hele leven steeds hunkerend, geheel omringd door gebreken.
2. Zij komen overeen in hun *verlangen om verzadigd te worden*. De monden van beiden zijn geopend, zij gapen om bevrediging te krijgen als uitgedroogde grond naar regen. Het verlangen naar geluk is verweven met de menselijke natuur; dat verlangen is krachtig, zelfs wanneer het verlangen op oude leeftijd verzwakt.

Maar er zijn ook enkele dingen waarin zij verschillen. Deze zijn:

1. Het *voorwerp* van hun verlangen. Het verlangen van de zondige mens kruipt naar beneden, het verlangen van de Godzalige stijgt omhoog. Degene die om het even welk goed verlangt, verlangt de wereldse goede dingen, (vers 7) zoals de dieren die hun voedsel onder hun voeten zoeken. Maar de Godzaligen verlangen het licht van Gods aanschijn, dat is de gunst van God en het gevoel hiervan. De reden van dit zinnebeeld is, omdat de liefde van het hart zich openbaart in het aangezicht. De vermoeide reiziger verlangt niet zozeer naar het oprijzen van de zon, als de begenadigde ziel het licht van Gods aanschijn verlangt. (Psalm 67:1)
2. Zij verschillen in *de weg* die zij nemen om hun verlangen te bevredigen. De zondige mens heeft hierin een grote onzekerheid: "Wie zal ons het goede doen zien?" Dat is, *wie kan ons laten genieten?* Maar Godzaligen richten zich met hun verlangens rechtstreeks naar God. De vleselijke mens weten niet waar hij zich heen moet wenden. Ze zoeken het overal, zoals de hongerige zuigeling die zuigt waar hij komt, maar ze vinden in geen enkel ding melk; ze zoeken verder, maar vinden niet. Maar Gods kind richt zich onmiddellijk tot de borsten van de Goddelijke troost. "Verhef Gij over ons het licht Uws aanschijns, o Heere!"
3. Ze verschillen in de *bevrediging* van hun verlangens. De vleselijke mens kan zijn verlangens niet stillen. Hij zegt steeds: "Wie zal ons het goede doen zien?" Hij is

altijd aan de verkeerde deur. Maar de begenadigde ziel vindt zijn rust als hij wordt opgenomen in de boezem van de grote God. Hier vlijt hij zichzelf neer en gaat niet verder. De vleselijke mens is als een reiziger die op een mistige dag verdwaald is. Een struik ziet hij voor een huis aan en hij belooft zichzelf rust te nemen. Maar eenmaal daar aangekomen, wordt hij teleurgesteld; hij richt zich weer op en valt in dezelfde fout, en wordt zo eindeloos teleurgesteld. De Godzalige daarentegen gaat naar de juiste deur en houdt aan tot de deur wordt geopend.

Leer: Het is het groot verlangen van begenadigde zielen dat God het licht Zijns aanschijns over hen verheft.

Ik zal,

- I. Spreken over de zaak die hier verondersteld wordt.
- II. Het verlangen van de begenadigde ziel overwegen.
- III. Redenen geven waarom dit het groot verlangen van de begenadigde ziel is.

I. Spreken over de zaak die hier verondersteld wordt.

De zaak die hier veronderstelt wordt, is dat een heilige, een kind des lichts, soms in duisternis kan zitten.

Daarom zegt Jesaja: "Wie is er onder ulieden die den HEERE vreest, die naar de stem Zijns Knechts hoort, als hij in duisternissen wandelt, en geen licht heeft?" (Jes. 50:10 Eng. vertaling). De zon kan op een heilige, op zijn weg naar het land van Immanuël schijnen. Dan kan een zwarte wolk hem overschaduw en hem brengen in de vallei der schaduwen des doods, waar hij kan worden verlaten om te schreeuwen dat het licht over hem opgaat.

1. Hier zal ik ten eerste aantonen hoe ver deze duisternis hen kan brengen.
2. En ten tweede, hoe deze duisternissen kunnen ontstaan.

1. Ten eerste, hoe ver deze duisternis hen kan brengen.

(1) Het kan zover met hen gaan, dat zij hun bewijzen voor de hemel niet kunnen zien om ze te lezen. Soms kan de gelovige zeggen: "mijn Liefste is mijn, en ik ben de Zijne." Maar wanneer het licht van Gods aanschijn niet meer op hen schijnt, kunnen zij schreeuwen, "Mijn sterkte is vergaan en mijn hoop van den HEERE." (Klaagl. 3:18) Dan worden de harpen die vroeger werden aangewend om het lied van de Verlosser te zingen, nu aan de wilgen gehangen, omdat zij nu aan de rivieren van Babel zijn en de liederen van Sion niet kunnen zingen.

(2) De duisternis kan zover komen dat zij noch naar boven, noch naar de hemel kunnen zien. De tollenaar durfde zijn ogen zelfs niet meer op te heffen naar de hemel, maar zichzelf slaande op zijn borst, zei hij: "Heere, wees mij zondaar genadig." Zij kunnen hun vertrouwen op God verliezen, wat soms door het geloofsoog de wolken kon doorboren, om zo vrijmoedig vóór de genadetroon komen. Zij konden tot God gaan, maar zij liggen nu onder de voet van schroom, ontmoediging en lusteloosheid.

(3) Hetgeen dat eerst hun licht was, kan nu voor hen duisternis zijn. Gods Woord was tevoren hun lamp, hun vreugde en blijdschap van hun hart, maar nu kan het donkerheid en duisternis voor hen zijn. Ja, het verandert in een verschrikking voor hen. "Dacht ik aan God," zei Asaf, "zo maakte ik misbaar; peinsde ik, zo werd ik overstelpt." (Psalm 77:4) De mens in het duister is zeer vatbaar voor dwalingen. Daarom schijnt het alsof een engel met een vlamvend zwaard klaar staat om de boom des levens te bewaken. Van deze boom hebben zij tevoren zoete vruchten gesmaakt, maar de deur van Christus' bankethuis schijnt nu gesloten; de afgestompte rand van

alle bedreigingen lijkt nu scherp en doordringend. Verzoek hen vast te grijpen aan een belofte, dat is voor hen als het bevel van God aan Mozes om een slang bij de staart te pakken, hoewel de slang tevoren de staf van God in hun handen was.

(4) Zij kunnen niet in staat zijn hun beste Vriend van hun vijand te onderscheiden. Net als de discipelen toen zij Jezus zagen lopen over de zee waren zij beangstigd, en zeiden: "Het is een spooksel." Zij schreeuwden van vrees. Soms komt de Heere om hen te genezen, en zij denken dat Hij hen komt doden. Daarom wordt de ziel vervuld met vrees, twijfels en vijandschap tegen Christus, omdat het donker is en de zon gedaald is. Zij kunnen niets zien dan een bloedig einde vanwege de duisternis.

(5) De duisternis kan zo groot zijn dat zij hun Leidsman uit het oog verliezen. Wat een afmattende zaak moet dit zijn! Eerst kan een kind van God zicht op Christus hebben, dan kan een wolk komen en hem dit zicht benemen. Daarom hoort men Sion klagen: "De HEERE heeft mij verlaten, en de HEERE heeft mij vergeten." (Jes. 49:14) Als Heman denken zij dat ze vergeten zijn van de Heere en dat ze afgesneden zijn van Zijn hand. Hierdoor voelen zij zich verlaten en ten einde raad. Dan zeggen ze wel eens: "Hoe lang, Heere, zult Gij mij steeds vergeten? Hoe lang zult Gij Uw aangezicht voor mij verbergen?" (Psalm 13:2)

(6) Zij kunnen hun wegwijzers uit het oog verliezen, en met zulke verwarring en verslagenheid worden vervuld, die zij niet weten wat te doen of welke weg zij moeten kiezen om hun koers te vervolgen. Zo wordt de weg toegesloten en kunnen zij niet vooruit komen. Voorgaande bevindingen zijn wegwijzers voor de gelovigen in een donkere tijd en dienen soms om hun voeten te besturen in een donkere plaats. Zij gedenken aan de jaren van de rechterhand des Allerhoogsten. Maar soms is de duisternis zo groot, dat zij geen hulp van deze bevindingen kunnen krijgen. (Psalm 143:5 – 8)

(7) De duisternis kan zodanig zijn dat zij voor een tijd niet kunnen opstaan van hun plaatsen en de plicht laten varen. Dit was het geval tijdens de dikke duisternis in Egypte. (Exodus 10:23) De duisternis kan hun tongen ketenen, en gebeden doen ophouden. (Psalm 77:5, Hoogl. 2:14) Of zij kunnen niet bidden hoewel zij het willen. Of zij denken: het is ijdelheid de Heere te zoeken. Of zij willen wel, maar ze denken dat het meer toorn op hen brengen zal.

(8) De duisternis kan zo dik zijn dat geen lichtstraal er doorheen kan dringen, totdat de zon opgaat en de wolk verdrijft. "Ten dage mijner benauwdheid zocht ik den HEERE; mijn hand was des nachts uitgestrekt, en liet niet af; mijn ziel weigerde getroost te worden." (Psalm 77:3) Moedeloosheid weert als een koperen muur alle aangeboden troost. De ziel die als Rachel weent over haar kinderen, weigert vertroost te worden, omdat zij niet zijn. De kwaal kan zo hevig zijn dat predikanten en christenen geschikte geneesmiddelen kunnen toedienen, maar dat heel de wereld er niet voor zorgen kan dat zij enige uitwerking hebben, totdat de Heere Zelf Zijn hand uitstrekt.

(9) Tenslotte, kan hun leven zelfs tot een last te worden. "Mijn ziel, (zegt Job), is verdrietig over mijn leven; Ik zal mijn klacht op mij laten; ik zal spreken in bitterheid mijner ziel." (Job 10:1) Daarom verwaarlozen zij zelfs soms hun lichamen en weigeren de noodzakelijke onderhouding tot het leven. "Mijn hart is geslagen en verdord als gras, zodat ik vergeten heb om mijn brood te eten." Dit zien wij ook bij het gezelschap van Paulus op het schip. (Hand. 27:20, 21) Hierdoor ontstaat een verlangen naar de dood. (Job 3:20, 21)

Soms komt deze duisternis plotseling op. (Jer. 20:13, 14) Soms komt het in trappen zoals bij Simson.

2. Ten tweede, hoe deze duisternissen kunnen ontstaan.

(1) Het rijst op vanuit onze verdorvenheid, deze werpt dampen op die het licht tegenhoudt, het licht van Gods aanschijn, en die de Geest Gods bedroeft. (Ef. 4:30) Wij kunnen ons niet in een goede gesteldheid houden. Zo is het ook moeilijk om een volle kop zonder morsen te dragen. Onze zorgeloosheid, het uitblussen van de Geest, het veronachtzamen van gelegenheden tot gemeenschap met God en het verwaarlozen van de middelen tot stichting, brengen ons in duisternis.

(2) God wil een onderscheid hebben tussen de reis van de gelovige en zijn eeuwig thuis. Het is een kenmerk van Immanuëls land dat daar geen nacht is. (Openb. 21:25) En de vrijmacht Gods beschikt dat de één in duisternis zit terwijl een ander in licht is.

II. Ik zal het verlangen van de begenadigde ziel overwegen

Voor dit punt overwegen wij:

1. Ten eerste, wat het is om het licht van Gods aanschijn te hebben.
2. Ten tweede, de sterkte van dit verlangen aantonen.

1. Ten eerste, wat is het om het licht van Gods aanschijn te hebben?

(1) Het houdt een staat van verzoening met God in. Van nature is er een vijandschap tussen God en de mens. Daardoor wordt hun vreugde bedorven, wat blijkt uit de boze woorden en boze blikken, waarin soms de grootste zondaren zich te buiten gaan. Dit ontsteekt de raderen van het hart in vlam. Deze vijandschap wordt weggenomen, en de ziel geniet van vrede met God door Christus. (Ef. 2:14) De vlammen van toorn worden gedooft door het bloed van het Lam. Zo wordt de duisternis van de natuurlijke staat verdreven, en het ware licht breekt aan. De Zon der gerechtigheid is opgegaan over de gelovige. Zij die eertijds duisternis waren zijn nu licht in God. Zij zijn alle kinderen des lichts en des daags.

(2) Het houdt wat meer in: namelijk, de Heere neemt elke bijzondere twist met de ziel weg. Hoewel er nooit een breuk is tussen God en een begenadigde ziel wat zijn staat betreft, vaak bestaat deze wel met betrekking tot de toestand van de ziel. Hoewel de zon opgegaan is kan toch een donkere wolk die overschaduwden. De Heere frons Zijn aangezicht over Zijn volk, vanwege de wolken van zonde "Ik delg uw overtredingen uit als een nevel, en uw zonden als een wolk; keer weder tot Mij, want Ik heb u verlost." (Jes. 44:22) Nu, wanneer God het licht Zijns aanschijns over hen verheft, dan kan men zeggen: "Dat is de stem mijns Liefsten, ziet Hem, Hij komt, springende op de bergen, huppelende op de heuvelen."

(3) Het houdt een genadige invloed en een openbaring van Gods liefde aan de ziel in. Dan wordt de ziel opgeheven wanneer de Heere haar in gunst aanziet. De ziel kan met Paulus zeggen, "en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft en Zichzelf voor mij overgegeven heeft." (Gal. 2:20) Soms zegt Christus tot de begenadigde ziel, "Ja ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde; daarom heb Ik u getrokken met goedertierenheid." (Jer. 31:2) Het is Zijn stem en zij betwijfelen het niet. Dit licht verjaagt twijfels en vrees wanneer het zo helder glanst. Evenals de zon wordt dit gezien door zijn eigen licht. De Geest getuigt van de waarheid in het Woord en van het genadewerk in de ziel. En bij dit licht van het aangezicht des Heeren, kan de ziel ver terug kijken naar dat 'heilig uur' toen Vader en Zoon overeen kwamen in het verbond der verlossing; dat zijzelf een gift waren van de Vader aan de Zoon; dat deze verlossing door de Zoon werd aanvaard en in de volheids des tijds werd volbracht. En wat begint in de tijd der minne.

(4) Door dit licht kunnen zij ook voorwaarts zien, zelfs 'in een vergelegen land'; "in een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen." (2 Kor. 5:1) In dit licht kunnen zij door de wolken heenblikken en het huis van de Vader met zijn vele woningen aanschouwen. Het gezicht reikt zover als de eeuwige zegeningen duren, wanneer de heiligen voor eeuwig bij de Heere zullen zijn. En hoewel bergen van zonde op de weg naar hun thuis liggen, zal dit licht hen over die bergen laten blikken. "Ongerechtigheden hadden de overhand over mij; maar onze overtredingen, die verzoent Gij." (Psalm 65:4) "En het bloed van Jezus Christus reinigt ons van alle zonde." (1 Joh. 1:7) Dit licht laat hen een volheid van verdienste zien in Hem die de schuld van de zonde heeft weggenomen. Hij heeft een overvloedige Geest uitgestort om de smet, de overheersing en de kracht van de inwonende zonde weg te nemen.

2. Ten tweede, de sterkte van dit verlangen aantonen.

(1) Zij verlangen het boven al het andere. Het is het voornaamste verlangen van hun zielen. "Wien heb ik nevens U in den hemel? Nevens U lust mij ook niets op de aarde!" (Psalm 73:25) Alle andere dingen achten zij maar schade en drek, in vergelijking met deze zaak. De wereld is in hun ogen maar een grote ijdelheid waar geen enkele schoonheid te vinden is. Als zij maar één keus te maken hadden, maar één verzoek mochten indienen, dan zou het deze zijn.

(2) Zij verlangen zodanig dat ze met niets anders tevreden kunnen zijn. Een vleeselijk mens kan wel de gunst van God en de liefde van Christus verlangen; maar hij ziet niet zulke volheid in Christus om met Hem alleen tevreden te wezen. Maar de begenadigde ziel verlangt zozeer naar Hem dat ze zich gelukkig zou achten in dit vermaak, ook al zou ze geheel ontdaan zijn van al het andere geluk, en al zou de hele wereld laag op hen neerzien. (Matth. 13:45, 46)

III. Redenen geven waarom dit het grote verlangen van de begenadigde ziel is.

Zij hebben goede redenen om het licht van des Heeren aanschijn te verlangen. Hun leven ligt in Zijn gunst. "Want een ogenblik is er in Zijn toorn; maar een leven in Zijn goedgunstigheid." Hun geluk hangt af van het licht van des Heeren aanschijn. Wat een naargeestig leven zou de wereld zonder het licht van de zon hebben! Zo zou de christen zijn zonder het licht van het aanschijn Zijns Vaders. Zijn fronsen zijn bitter als de dood voor de begenadigde zielen.

Gebruiken

Gebruik 1. Tot aansporing

Laat deze zaak het verlangen van uw zielen zijn, dat de Heere het licht Zijns aanschijns over u verheft. Zoek hiernaar en maak dit tot uw keus.

Motieven

(1) U kunt niet op een andere manier bewijzen dat u begenadigd bent. Als dit niet het grote verlangen van uw zielen is, staat u aan de zijde van de wereld. Als God uw Vader is, zult u de grootste waarde hechten aan het licht van Zijn aanschijn. Kan een kind tevreden worden gesteld al had hij de aanwezigheid van alle dienstknechten van het huis, maar niet de nabijheid van zijn vader ?

(2) U zult maar een slechte Avondmaalsgang hebben als de Heere het licht van Zijn aanschijn niet over u verheft; als u Gods genade niet deelachtig bent, zult u alleen uw

eigen ziel nog meer verwonden. Als er vijandschap blijft tussen God en u, kunt u geen gemeenschap met Hem hebben. "Zullen twee te zamen wandelen, tenzij dat zij overeengekomen zijn?" (Amos 3:2 Eng. Vertaling) Het is droevig om in Jeruzalem te zijn en het aangezicht van de Koning niet te zien.

(3) De Heere zal dit verlangen niet weigeren, als u er hartelijk over bekommerd bent. Hij biedt u Zijn gunst en genade aan. (Jer. 3:1- 22)

Aanwijzingen

(1) Grijp de Heere Jezus Christus aan. (Jes. 27:5) Reinig u in Zijn bloed. (Hebr. 9:14) Zie op God door het voorhangsel van het lichaam van Christus. God is een verterend vuur. Zijn aangezicht is vurig tegen zondaren zoals zij in zichzelf zijn, maar Christus is als muur van kristal tussen God en de zondaar. Door Hem is het verterend vuur uitgeblust, maar niet de vlam tot verlichting.

(2) Wendt u zich af van uw zonden die Hem getergd hebben om Zijn aangezicht van u te verbergen. (Jes. 59:2) Zie toe dat geen onbeweende lusten overblijven tussen God en uw ziel. (Psalm 66:18) Als u Zijn gunst zou hebben, laat deze lusten van u vlieden. Breek uw verbond met uw zonden, en zeg met Efraïm: "Wat heb ik meer met de afgoden te doen?"

Gebruik 2. Tot bestraffing en beklag

Tot bestraffing van en beklag over hen die in een vreselijke duisternis zitten; die in geen enkel opzicht het licht van des Heeren aangezicht bezitten en het tot nog toe niet liefhebben, er ook niet ernstig naar verlangen en er niet naar jagen. Als zij hun hart zouden laten spreken, zouden zij het niet wagen om te zeggen dat het groot verlangen van hun ziel dit is: "Verhef Gij over ons het licht Uws aanschijns, o Heere!"

Tot besturing zal ik aantonen:

- A. Dat deze zaak niet het groot verlangen van de zielen van velen is.
- B. Waarom dit niet hun groot verlangen is.
- C. Hun beklagenswaardige aard van deze toestand.

A. Ik zal aantonen dat deze zaak niet het groot verlangen van de zielen van velen is.

Dit blijkt als u overdenkt,

(1) Het vurig verlangen wat velen hebben naar de wereld, en hun begeerlijkheden. Zij zeggen "Wie zal ons het goede doen zien?" Zij zijn dol op hun afgoden. Dit is natuurlijk verlangen van ons en het is tot op deze dag ook in velen nooit gedoofd. Hoe kan dit dan het groot verlangen van hun zielen zijn? Zij kunnen net zo gemakkelijk de twee polen samenbrengen als deze in overeenstemming brengen. "Zo iemand de wereld liefheeft, de liefde des Vaders is niet in hem." (1 Joh. 2:15)

(2) Het vredige leven dat velen zonder de genade van God of de minste ware grond van hoop hebben. Zijn er niet velen van wie het waar is dat God niet in al hun gedachten is? "Wij zijn heren wij zullen niet meer tot U komen." (Jer. 2:31) Terwijl anderen omhoog naar de hemel kijken, kijken zij nog tevreden naar beneden, naar de aarde. Velen gaan rustig slapen en onderzoeken nooit eens of zij in een staat van vriendschap met God zijn of niet.

(3) Het gemakkelijke leven dat vele belijders hebben. Hun rust wordt nooit onderbroken, maar op een bepaald moment vallen zij in grove en schandalige zonden. Er zijn velen die als kinderen, zich met genot wentelen in het zand zolang als het maar niet in hun ogen komt. Zij bekommeren zich niet over het licht van des Heeren

aanschijn. Het is een licht wat gemakkelijk overschaduwd wordt, en zo vereist het grote waakzaamheid om het te behouden. Wanneer zonde heerst die het licht wegneemt zal het de begenadigde ziel in verwarring brengen. "Maar toen Gij Uw aangezicht verborg werd ik verschrikt." (Psalm 30:7)

(4) De mensen die zich tevredenstellen met de uitwendige vorm van de plicht zonder God hierin te vinden. Velen gaan met Maria naar een leeg graf, maar weinigen komen wenend met haar naar buiten. Zij zijn bekrompen zielen, ze zoeken weinig en krijgen weinig: namelijk, zij krijgen brood en wijn, maar geen Christus. Zij komen nooit in het innerlijk van de plichten, waar zij de schoonheid van de Heere zouden zien.

(5) Tenslotte, de mensen die hun verlangen niet najagen met de juiste middelen. Velen hebben flauwe verlangens en zwakke begeertes naar het licht van Gods aanschijn. Zij kunnen zo nu en dan zeggen: "Heere, geef ons altijd dit brood." (Joh. 6:34) Maar het is geen groot verlangen, hun harten zijn niet in een goede ijver ontbrandt, anders zouden zij met de juiste middelen de vervulling van hun verlangen zoeken. Zij zouden er vastbesloten naar zoeken, zoals Jakob: "ik zal U niet laten gaan tenzij Gij mij zegent." (Gen. 32:26, Zie ook Psalm 27:7, 8) Maar het is met hen, zoals Salomo zegt: "De begeerte des luiaards zal hem doden, want zijn handen weigeren te werken." (Spr. 21:25)

B. Ik zal nu aantonen waarom dit niet hun groot verlangen is.

(1) Zij voelen hun noden niet. Daarom wordt Christus niet op een hoge prijs gesteld, omdat die gezond zijn de Medicijnmeester niet van node hebben. Velen zijn als de Laödicenzen: zij denken dat zij rijk en verrijkt zijn, en geens dings gebrek hebben. Als iemands huis geheel in vlammen gehuld zou zijn en hij wist het niet, dan maakte hij zich ook geen zorgen. "Een verzadigde ziel vertreedt het honigzeem; maar aan een hongerige ziel is al het bitter zoet." (Spr. 27:7) Maar gevoelde nood breekt door elke hindernis.

(2) Omdat zij het licht niet hebben gezien. Wat het oog niet ziet, dat bereikt ook het hart niet. Een mens die nooit de zon, de middernacht en de middag ziet, weet er ook geen onderscheid tussen te maken. Maar voor de mens die het licht heeft gezien, is duisternis vermoeiend. Hij verlangt naar het aanbreken van de dag.

(3) De wereld en hun begeerlijkheden werden voor hen nooit smaakloos of bitter gemaakt. De begenadigde ziel verlangt het licht van des Heeren aanschijn, want gal en alsem werd op de adem van hun lusten gelegd. Zo kunnen zij er geen genot van trekken. Maar bij anderen, als de Heere hen niet hoort, weten zij iemand anders, naar wie zij kunnen gaan. Hier gaan zij zitten en nemen hun rust.

(4) Omdat hun harten nooit werden veranderd en de natuurlijke neiging van hun zielen niet naar God uitgaan maar een andere weg neemt. In de tijd van een overstroming, kan een rivier verscheidene stromen hebben, maar de grote stroom blijft in zijn normale bedding. Maar genade maakt dat genegenheden in een nieuwe bedding stromen en de ziel sterk naar God verlangt, hoewel er ondergeschikte verlangens kunnen zijn naar wereldse zaken in tijden van verzoeking. Maar wanneer het ophoudt gaan allen weer in één bedding.

De meeste mensen hebben zóveel begeerten, zodat ze sommige moeten laten vallen. Wanneer een vrouw niets dan alleen haar echtgenoot heeft, dan is al haar verlangen naar hem; maar wanneer zij vele huilende, hongerige kinderen heeft; en die naar haar roepen, dan leggen deze kinderen beslag op haar liefde en zorg.

C. Ik zal de beklagenswaardige aard van deze toestand aantonen.

Het verdient een weeklagen met bloedige tranen dat er zo een geslacht is wiens groot verlangen niet is dat de Heere het licht van Zijn aanschijn over hen verheft. Het is het weeklagen waardig als u overdenkt,

(1) Dat het een teken is dat zij horen bij de grote hoop die verloren gaat; niet bij de enkelen die worden gered. Als de scheiding in de wereld valt moeten zij hun plaats onder begenadigden loslaten en zullen opstaan aan de kant van de veroordeelden.

(2) Dat zij nooit de schoonheid van de Heere en de uitnemende voortreffelijkheid van Christus hebben gezien. Hadden zij het gezien, zij zouden Hem niet zo versmaad hebben. Zijn schoon gelaat, door een geloofsoog gezien, trekt het hart. (Hoogl. 1:3)

(3) Dat zij zonder zelfkennis leven wat betreft hun eigen hartenstaat en zaak. O, wat een dwaas leeg ding is een mens zonder God! Zagen zij het kwaad van de zonde en het gevaar van hun staat gedurig voor ogen, de gunst van God zou hun verlangen zijn.

(4) Zij zijn druk bezig met het vangen van schaduwen en laten het voornaamste gaan. De ziel van de mens zal altijd in iets opgaan. Als het niet naar God uitgaat gaat het naar het wereldlijke; en aanschouw wat zij doen: "Want Mijn volk heeft twee boosheden gedaan: Mij, den Springader des levenden water, hebben zij verlaten, om zichzelf bakken uit te houwen, gebroken bakken, die geen water kunnen houden." (Jer. 2:13) Al deze zaken zijn onzeker en ontoereikend, groter in verwachting dan in bloei.

(5) Tenslotte, dit zal hen in een land van eeuwige duisternis brengen; waar de worm niet sterft, en het vuur niet uitgeblust wordt. Waar dit licht op hen zal neervallen; wat in alle eeuwigheid niet meer zal uitgaan.

Gebruik 3. Tot troost

Tot troost van diegenen die het licht van des Heeren aanschijn boven alles en in plaats van alles verlangen; en toch zijn zij in duisternis en hierover bekommerd. Hun zielen zijn gekweld en verontrust omdat de Heere Zijn aanschijn voor hen verbergt. Zij hebben naar Christus gezocht, maar vonden een leeg graf. Tot zulken wil ik zeggen:

A. de reden van de duisternis

Het is goed dat u zich bewust bent van uw zaak, dat u niet als Simson bent die niet wist dat de Heere hem had verlaten. De kennis van de ziekte is de eerste stap tot genezing. Er is nog iets anders waarvan ik wil dat u het weet, dan zult u op een rechte weg van genezing zijn. Ik wil dat u de oorzaak van de ziekte en duisternis weet, de reden waarom God het licht van Zijn aanschijn u heeft onthouden.

(1) Overweeg of er een tekort is geweest in uw voorbereiding om de Heere te ontmoeten. Misschien heeft u te weinig moeite gedaan om u voor te bereiden; dan mag u zich er des te meer over verwonderen dat de Heere niet van u gescheiden is, maar dat Hij alleen Zijn aangezicht verborgen heeft. (Hoogl. 3:1)

(2) Kijk of er geen onbeweende zonde of schuld op uw ziel ligt; of er geen boezemzonden, iets van het oude zuurdesem, de één of andere Achan in het kamp is; als dit het geval is, begin direct en verwijder deze, werp hen uit!

(3) Let er op dat u niet gaat rusten op uw voorbereiding. Wanneer wij ons veilig wanen zijn wij altijd klaar om te vallen. O, het is moeilijk voor ons om wat te doen, maar er niet hoog van te denken. Want zo zou een ziel, evenals een bij in zijn eigen werk verdrinken. Nu dan, betreur dit en ga naar Christus om vergeving.

B. niet teveel klagen, maar dankbaar zijn

Ik zou ook tot u willen zeggen, misschien klaagt u meer dan u reden hebt. De zon

schijnt niet altijd even helder. Zo zijn er verschillende graden in het licht van des Heeren aangezicht. Als u maar een zwak licht hebt gehad, wees er dankbaar voor en wacht op meer. "Dan zullen wij kennen, wij zullen vervolgen om den Heere te kennen; Zijn uitgang is bereid als de dageraad; en Hij zal tot ons komen als een regen, als de spade regen en de vroege regen des lands." (Hos. 6:3) Soms is het met een Christen als met Jacob, toen hij zei, "Zeker, de Heere is aan deze plaats, en ik heb het niet geweten." Deze vergissing kan door twee dingen veroorzaakt worden.

(1) Omdat zij gevoelen dat de storm nog niet volledig is overgegaan, kunnen zij nog met twijfels, vrees en verleidingen worden aangevallen. Het licht kan slechts zo sterk zijn dat ze wel bewaard worden om niet overweldigd te worden, hoewel het al hun duisternis nog niet verdrijft. (2 Kor. 12:7-9) Dit is inderdaad een vergissing, want het licht verdrijft de duisternis alleen traspgewijs.

(2) Omdat het niet beantwoordt aan hun verwachtingen, of niet op de wijze komt zoals zij het zochten. (Matth. 14:26) O, hoe moeilijk is het voor ons, om onszelf te weerhouden van God de weg voor te schrijven! Als God niet geeft al wat wij vragen, willen wij Hem geen erkenning geven voor wat wij ontvangen. Als Hij niet op de wijze komt die wij verwachtten, dan willen wij niet erkennen dat Hij ooit zal komen. Maar als er enige glinstering van het licht van Zijn aanschijn door de duistere wolken van uw ziel schijnt, zult u het aan deze tekens kennen.

- a. Waar er enige nieuwe ontdekkingen zijn, daar is ook licht. Als een mens de stofjes in zijn kamer ziet, weet hij dat de zon opgegaan is, hoewel hij de zon zelf niet ziet. Als u meer van uw eigen vuilheid ziet en meer vernedert wordt onder het gevoel van de kwaden van uw hart, is dit een teken dat het licht des Heeren over u is opgegaan.
- b. Waar er warmte is; dat is een goed teken. Voelt u dat uw ziel verliefd wordt op Christus? Dat is een goed teken. Haat u de zonde meer en bemint u Christus meer?

En hoewel het met u nog geen middag is zoals met anderen, wil ik echter dat u dankbaar bent. Want misschien is het voor u niet zo'n donkere nacht geweest als voor hen. Als u niet zo opgetrokken bent dan anderen, bent u wellicht ook niet zo in de diepte geworpen dan zij. Hetgeen de één zal optrekken, zal voor een ander niet genoeg zijn.

Wees ook dankbaar omdat God het goed voor u acht om niet met zo'n zwaar werk te beginnen als zij moeten doen. Gods kinderen worden niet toegelaten om het brood der luiheid te eten. Voor hen die een grote maaltijd krijgen, moeten over het algemeen een zware post vervullen. Het is waarneembaar dat zij die de helderste openbaringen krijgen, ook de zwaarste diensten krijgen. Herinner u dat de Soevereiniteit ieders maat beschikt. Mag Hij niet met het Zijne doen wat Hem behaagt? De Soevereiniteit neemt het éne stuk klei en plaatst het op de troon, troetelt één kind op de knie, en leidt een ander tot de hemel langs de rand van de hel.

C. Uw verlangen zal vervuld worden

Ik wil ook dit tot u zeggen, dat het verlangen van uw ziel vervuld zal worden. Vrees niet, u zult de verlossing van de Heere zien. Dit zeg ik op deze drie gronden.

(1) Want dit verlangen heeft de belofte van God. "Doe uw mond wijd open, (zegt Hij) en ik zal hem vervullen." (Psalm 81) Hij zal hongerigen verzadigen. De Heere zal Zijn kinderen in de duisternis niet verlaten, want Hij heeft beloofd terug te keren. Pleit u dan op de belofte van God. Het geloof in de belofte is een hand die de sleutel

omdraait en zo de hemel opent.

(2) Dit verlangen is een inplanting van God Zelf. Het is geen bloem die in de tuin van onze natuur groeit. Aangezien Hij het heeft gegeven, zal Hij het vervullen. Hij heeft het niet tevergeefs gegeven, noch om het schepsel slechts te kwellen. Nee, maar het is een grote genade op zichzelf, en zo is het een onderpand van meerdere genade. (Hos. 2:14)

(3) De Heere zal nooit dergelijke verlangens geheel negeren. Zij zijn aanhoudend en vastberaden. De Heere weigert deze niet. (Lukas 18:1-8)

Gebruik 4. Aan de rijk bevoorrechten

Dan zij die rijk bevoorrecht zijn, over wie de Heere het licht Zijns aanschijns heeft doen opgaan. Ik hoop dat er sommigen in droefheid kwamen, en nu verheugd weggaan. De Heere heeft over hen het licht Zijns aanschijns verheven en de wonden van hun zielen zijn geheeld. "Uliden daarentegen, die Mijn Naam vreest, zal de Zon der gerechtigheid opgaan, en er zal genezing zijn onder zijn vleugelen; en gij zult uitgaan, en toenemen, als mestkalveren." (Mal. 4:2) Het bevel wordt gegeven en de gevangene wordt in vrijheid gesteld door een ruime blik op de gerechtigheid van de Middelaar. (Job 33:23, 24)

(1) Nu broeders, velen hebben begeerd de dingen te zien die gij ziet maar hebben ze niet gezien. Wees daarom de Heere dankbaar, en erken zijn goedheid. Laat al de dagen van uw leven in uw mond de hoogste lof des Heeren zijn.

(2) Opnieuw, wees nederig. Houd lage zeilen. Hoewel u als de duif, met glanzende veren wordt versierd, kijk naar uw zwarte voeten, uw zwart hart; wandel zachtmoedig.

(3) Zie toe, dat u ook waakzaam wandelt. Satan zal u aanvallen om u te beroven. Een onbesuisd woord, een verwaande gedachte, een vleselijke lach kunnen een deur zijn die de verzoeker toelaten om u van uw genot te beroven.

(4) Maak gedurig gebruik van Christus, en verheerlijk Hem meer om Hem Zelf, dan om zijn gaven.

(5) Tenslotte, wandel als een kind des lichts, wandel teder, en doe goed aan anderen. Wandel voorzichtig en vertel uw ondervindingen, vooral aan zwakke christenen. "Ijzer scherpt men met ijzer; also scherpt een man het aangezicht zijns naasten." (Spr. 27:17) Vertel het ook aan de moedeloze christen. "En gij, als gij eens zult bekeerd zijn, zo versterk uw broeders." (Petr. 22:32) "Hierom zal U ieder heilige aanbidden in vindenstijd; ja, in een overloop van grote wateren zullen zij hem niet aanraken." (Psalm 32:6) Vertel het ook aan zwakken, die zich van onze gemeenschap onttrekken. Als zij zouden geloven dat Christus gemeenschap met ons houdt, zouden zij schromen van ons te scheiden. "Alzo zegt de HEERE der heerscharen: Het zal in die dagen geschieden, dat tien mannen, uit allerlei tongen der heidenen, grijpen zullen, ja, de slip grijpen zullen van een Joodsen man, zeggende, Wij zullen met u gaan; want wij hebben gehoord, dat God met ulieden is." (Zach. 8:23) Amen.

2. Christus eist toegang tot zondaarsharten

Voorbereiding op des Heeren Avondmaal, 24 juni 1716, te Ettrick.

Heft uw hoofden op, gij poorten, ja, heft op, gij eeuwige deuren, opdat de Koning der ere inga. Psalm 24:9

Men is van mening dat deze psalm geschreven is toen David de ark uit het huis van Obed-Edom opbracht naar de berg Sion, 2 Sam. 6, om bij die gelegenheid gezongen te worden. Anderen vinden het aannemelijk dat deze psalm geschreven is om gezongen te worden als de ark in de nog te bouwen tempel gebracht zou worden, waarop de psalmist hier door de geest der profetie in het bijzonder schijnt te zinspelen.

De ark was een type van Christus, dus gaat deze psalm Hem aan. Kortom, ook al is de gehele aarde des Heeren, toch is Zijn Kerk op een bijzondere wijze Zijn eigendom, want daar en in Zijn volk woont Hij en iedereen behoort Hem te ontvangen.

Deze psalm werd door de Joden gewoonlijk gezongen op de eerste dag van de week, wat nu onze christelijke sabbatdag is. De stof van deze psalm is zeer geschikt voor de sabbat, want op deze dag eist Christus plechtig toegang tot de harten van de hoorders van het Evangelie.

In de tekstwoorden vinden wij twee zaken:

1. Er wordt plechtig toegang geëist: "Heft uw hoofden op, gij poorten." Overweeg hier aan wie deze eis wordt gericht. Sommigen lezen deze woorden zó: "Heft uw poorten op, gij vorsten of hoofden", aldus de Vulgata. Zo leiden sommigen hieruit af dat Christus' hemelvaart hiermee wordt bedoeld en beschouwen de poorten als de poorten des hemels, en de vorsten als engelen. Anderen, te weten sommige roomsen, vatten deze woorden op als Christus' nederdaling ter helle en houden de poorten voor die der hel en de vorsten voor de duivelen. Maar aangezien er geen reden is om deze woorden zó te lezen, valt de uitleg die hierop wordt gegrond, in duigen.

De eis die aan de poorten wordt gericht, moet figuurlijk worden opgevat, iets wat normaal is voor een blijde plechtigheid, vooral in een lied. Maar aangezien de ark, de tabernakel en de tempel een zinnebeeldige betekenis hebben, heeft dit ongetwijfeld een dubbele betekenis, zowel letterlijk als symbolisch.

Letterlijk: met de poorten worden de poorten van de tempel bedoeld, die, hoewel deze niet in Davids tijd gebouwd werd, toch bestemd was om gebouwd te worden op de plaats waar nu de ark werd gebracht, namelijk op de berg. Het worden eeuwige deuren genoemd, omdat de tempel een vaste verblijfplaats vormde voor de ark, terwijl de tabernakel van plaats naar plaats werd overgebracht.

Symbolisch: de tempel was een zinnebeeld van de hemel, en als deze woorden op grond hiervan worden toegepast op Christus' hemelvaart, en zo zien verschillende vaders deze woorden, wil ik dat niet bestrijden. Maar hij was ook een zinnebeeld van de kerk, en het verblijf van de ark in de tempel was het symbool van de Goddelijke tegenwoordigheid onder de Joden. En dus worden met de poorten de harten van zondaren bedoeld tot wie het Evangelie komt, volgens Openbaring 3:20: "Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij." Dit zijn de

eeuwige deuren vanwege de onsterfelijkheid der ziel, maar ook omdat Christus nooit meer weggaat als Hij eens in de ziel gekomen is. Hierop werd gedoeld in die oproep bij de intocht van de ark, want hier wordt met geen woord gesproken over de ark, maar over de Koning der ere. Zoals zij namelijk de ark in de tempel onthaalden, zo moesten zij dus ook hun hart openen om Christus in hun ziel te ontvangen.

Er wordt geëist dat de poorten hun hoofden opheffen, ja, dat ook de eeuwige deuren zich zullen verheffen. Van boven naar beneden moeten zij wijd opengezet worden om een ruime entree mogelijk te maken. Dit om de plechtigheid van het binnenbrengen van de ark des te groter te maken. Hiermee wordt een zeer hartelijke gewilligheid te kennen gegeven in het omhelzen van Christus en het aannemen van Hem in de ziel. Hieraan wordt op twee manieren uitdrukking gegeven.

De eerste manier lijkt te passen bij heiligen die daarin werkzaam moeten zijn. "Heft uw hoofden op, gij poorten." Doe het eigener beweging, gewillig, want onze Heere zal Zijn intocht niet afdwingen. Op de dag van Zijn heirkraft kan Hij er echter voor zorgen dat de ijzeren poorten openvliegen. Bijgevolg lijkt de tweede manier te passen bij zondaren die verhoogd moeten worden, want zondaren kunnen hun eigen hart niet openen, maar de eis gaat met kracht gepaard.

Letterlijk genomen wordt de eis gesteld door de priesters die de ark de tempel indroegen; symbolisch wordt zij gesteld door de dienaren des Woords die gezonden zijn om toegang te eisen voor hun Meester in de harten van zondaren, of welk ander instrument onze Heere gebruikt om Zijn weg te bereiden.

De eis wordt verdubbeld om Christus' gewilligheid en ernst te bewijzen om toegang te krijgen. Daarmee wordt tevens te kennen gegeven hoe afkerig zondaren ervan zijn Hem toe te laten, en het ontzaglijke gewicht en gevolg van de zaak.

2. De Persoon voor wie toegang wordt gevraagd. Het is voor de Koning der ere. Hij is Koning, ja, Koning Jezus, afgeschaduwde door de ark. Het is een plechtige intocht, zoals wanneer een koning in staatsie zijn stad binnenkomt. Hij komt binnen om niet alleen als gast met zondaren te verblijven, maar om als Koning over alles te regeren. Hij is niet alleen Koning, maar "de Koning der ere", "Welke niemand van de oversten dezer wereld gekend heeft; want indien zij ze gekend hadden, zo zouden zij de Heere der heerlijkheid niet gekruist hebben", 1 Kor. 2:8. Hij is een heerlijke Koning in Zichzelf, en de Verwerper van de eeuwige heerlijkheid voor Zijn volk. Het eerste wordt hier hoofdzakelijk bedoeld.

De verzekering wordt gegeven dat Hij binnen zal komen als Hij wordt binnengelaten. De poorten zullen niet voor niets worden geopend. Hij zal niet buiten blijven staan, tenzij Hij buiten wordt gehouden! Hij wordt voorgesteld als een zegevierende Koning Die een triomferende intocht maakt.

CHRISTUS VOOR DE DEUR VAN ZONDAARSHARTEN

Waar de ark "Evangelie-instellingen" komt, komt Christus Zelf tot de deur van de harten van zondaren om toegang.

De komst van de ark in de tempel stelt de komst van de Koning der ere voor in de harten van zondaren. Thans is er geen ark meer, maar de instellingen van het Evangelie zijn ervoor in de plaats gekomen en hebben hetzelfde nut. En dit is de oproep die ermee gepaard moet gaan tot het einde van de wereld.

Naar aanleiding hiervan zal ik:

- I. onderzoeken wat de ark van de Evangelie-instellingen inhoudt;
- II. bezien hoe Christus met deze ark tot de deur van zondaarsharten nadert.
- III. Deze leer toepassen.

I. De ark van de Evangelie-instellingen

Wij moeten onderzoeken wat de ark van de Evangelie-instellingen inhoudt. De ark was de heiligste van alle instellingen van het Oude Testament. Zij was het voornaamste in het heilige der heiligen, waar God op een bijzondere wijze aanwezig was, "zittende tussen de cherubim" Vanaf deze plaats gaf Hij antwoorden en op grond daarvan werd het heilige der heiligen de aanspraakplaats genoemd. De plaats voor de ark was de aanspraakplaats van het huis, het heilige der heiligen, namelijk onder de vleugelen der cherubim. Hieruit kunnen we opmaken dat er twee dingen zijn die onder de naam van de ark van het Evangelie vallen.

1. Het gepredikte en gelezen Woord. De Heilige Schrift is de aanspraakplaats van God. Daarin vinden we een klaarder ontdekking van Gods gedachten dan die de Joodse ark ons daarvan gaf. Na de hervorming van het pausdom wordt het zuiver gepredikte Evangelie de verschijning van de ark van Zijn verbond genoemd. "En de tempel Gods in de hemel is geopend geworden, en de ark Zijns verbonds is gezien in Zijn tempel", Openb. 11:19a.

2. Het heilige sacrament, de Doop en het Avondmaal des Heeren. Dit zijn net zo goed wezenlijk heilige symbolen van de Goddelijke tegenwoordigheid als de ark. Sommige godgeleerden zeggen dat de ark Jehova werd genoemd, Num. 16:35, maar dat gaat veel te ver. Het is God Zelf Wiens Naam alleen Jehova is. De grootste eer die de ark in de Schrift wordt aangedaan, lijkt in deze woorden van Jozua te zijn opgesloten: "Zie, de ark des verbonds van de Heere der ganse aarde gaat door voor ulieder aangezicht in de Jordaan" Joz. 3:11. Maar wat het sacrament van het Avondmaal betreft, het is niets minder dan het in werkelijkheid zegt onze Heere, "is Mijn lichaam dat voor u gebroken wordt. En deze drinkbeker is het Nieuwe Testament in Mijn bloed. "

Bedenk dat overal waar de ark kwam, de plaatsen geheiligd werden. "De plaatsen", zei Salomo, "zijn heilig, tot dewelke de ark des HEEREN gekomen is", 2 Kron. 8:11b. En wat is het middel om ergens in de onheilige wereld heiligheid te brengen, dan het Woord en de sacramenten! Zij brengen licht in de duistere plaatsen der aarde, en richten een Koninkrijk voor Christus op waar de duivel voorheen alles regeerde. Hij woonde tussen de cherubim, die de ark overschaduwden, en daardoor deelde Hij Zich mee aan Zijn volk. Deze instellingen zijn de plaatsen van Zijn bijzondere tegenwoordigheid, waaruit Hij Zijn raadgevingen, vertroosting en genaden aan Zijn volk mededeelt. De ondervinding van Zijn volk bevestigt dit. "De Koning is als gebonden op de galerijen. "

II. Hoe Christus tot zondaarsharten komt

Wij moeten nu onderzoeken hoe Christus met deze ark tot de deuren van zondaarsharten nadert.

In het Woord komt Christus Zichzelf aan zondaren aan te bieden. Overal waar het Evangelie wordt verkondigd, wordt Christus met al Zijn zaligmakende weldaden aan zondaren aangeboden. "Zie", zegt Hij, "Ik sta aan de deur en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij", Openb. 3:20. Er is een markt van vrije genade

geopend, en iedereen die wil, wordt uitgenodigd om zonder geld en zonder prijs te kopen. Er zijn sommige plaatsen waar de markt nog niet geopend is. Christus wordt hun nog niet aangeboden. Er zijn ook plaatsen waar de markt voorbij is, waar de verachters van het Evangelie nu naar hun eigen plaats zijn gegaan. Maar bij ons is de markt nog geopend, en Christus komt tot de deur van ons hart om te worden toegelaten. Christus wordt ook in de sacramenten uitgestald. Hij wordt daarin niet alleen maar aangeboden zoals iemand spijsze krijgt aangeboden die hij niet zien kan, zoals in het Woord. Maar Hij wordt ons in de sacramenten voorgesteld als spijsze die op een tafel wordt neergezet, waarvan een mens mag eten. "Neemt, eet; dat is Mijn lichaam dat voor u gebroken wordt. " En nadert Hij dan niet tot ons? Hij werd aan het kruis geofferd, en in het Avondmaal wordt de Offerande aan de gasten aangeboden om daar in geestelijk opzicht van te eten.

Zowel in het Woord als in de sacramenten eist Hij toegang. Hij komt niet bij de deur kijken, maar Hij staat en klopt om toegang als iemand die toegelaten wil worden. Ja, Hij wil toegelaten worden in het huis waar de sterke alleen de scepter zwaait. Hij wil nog verder toegelaten worden waar Hij eerder enigszins toegang heeft gekregen, zeggende: "Doe Mij open, Mijn zuster, Mijn vriendin, Mijn duive, Mijn volmaakte; want Mijn hoofd is vervuld met dauw, Mijn haarlokken met nachtdruppen", Hoogl. 5:2. Want zoals wij altijd tot Christus moeten komen, zo moeten wij ook altijd verder en verder voor Hem opendoen, totdat Hij niet alleen de gehele mens zal bezitten, maar totdat hij hem ook geheel zonder enige mededingers zal bezitten.

En zo kunt u dus zien dat de waarheid van dit punt is bewezen. De dienaren van het Evangelie die met de boodschap des Heeren tot zondaren komen, rijden niet in een ledige koets, want Jezus zegt tot hen: "En zie, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld. " Hij spreekt door hen, en zo vindt het grote werk der zaligheid plaats tussen Christus en zondaren.

III. Nuttig gebruik

Is het zo, dat waar de ark van de Evangelie-instellingen komt, Christus tot de deur van zondaarsharten komt om toegang? Laat het u dan bekend zijn dat, aangezien wij de ark van de Evangelie-instellingen in ons midden hebben, Christus Zelf tot de deur van uw hart is gekomen om toegang. Velen denken er niet eens over na, noch geloven dat Christus op de deur van hun hart klopt om toegang en daarom haasten zij zich ook niet om Hem te ontvangen. Maar geloof het, het is geen inbeelding, maar de meest gewisse werkelijkheid, en daarom zeg ik tot u en tot een ieder van u: "Tot u is het woord dezer zaligheid gezonden."

Wilt u de werkelijkheid hiervan goed onder ogen zien, bedenk dan dat er geen zaligheid is zonder Christus in uw hart te ontvangen. "Aan wie God heeft willen bekendmaken, welke zij de rijkdom der heerlijkheid dezer verborgenheid onder de heidenen, welke is Christus onder u, in u, de Hoop der heerlijkheid", Kol. 1:27. Hij moet nu in al degenen wonen die eeuwig met Hem zullen wonen. "Opdat Christus door het geloof in uw harten wone." Waar geen vereniging met Christus is, kan ook geen gemeenschap met Hem zijn. En waar geen gemeenschap met Hem is, kan ook geen heiligheid, geen genade, geen vrede, geen vergeving en geen gelukzaligheid zijn.

Welk nut zouden de instellingen hebben als Christus niet door middel daarvan tot ons komt en Zich aan ons aanbiedt, aangezien wij Hem niet kunnen aannemen tenzij Hij Zich aan ons aanbiedt. De wijze waarop Christus in het hart van Zijn volk woont, is door Zijn Geest en door het geloof. Welnu, de instellingen zijn de kanalen waardoor Zijn Geest wordt meegedeeld. "Doch dit alleen wil ik van u leren: Hebt gij de Geest

ontvangen uit de werken der wet, of uit de prediking des geloofs?", Gal. 3:2. De instellingen zijn tevens het middel om het geloof te verwekken en het te laten toenemen. "Zo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het Woord Gods", Rom. 10:17. Als zij dan het middel zijn om ons met Christus te verenigen, dan is het zeker dat Hij in hen meekomt om in onze ziel toegelaten te worden.

Maar verder is het zo wezenlijk, dat mensen zeker zalig zullen worden als zij Christus omhelzen wanneer Hij tot hen komt door middel van de instellingen, maar ook dat mensen zeker verdoemd zullen worden als zij Hem verachten wanneer Hij hierin tot hen komt. Jezus zei tot Zijn discipelen: "Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen. Die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden", Mark. 16:15, 16. Hij die Christus in de instellingen van het Evangelie niet kan ontdekken en zich niet met Hem verenigt, zal Hem ook nooit in een andere wereld tot zijn troost aanschouwen. Wie zijn zij die Hij op de jongste dag zal erkennen? Zij, "die Mijn verbond maken met offerande", Ps. 50:5, ". . . zo heeft het Gode behaagd, door de dwaasheid der prediking zalig te maken die geloven", 1 Kor. 1:21b. En wie zijn het die op de jongste dag niet door Hem zullen worden erkend? Zij, die zonder hoop zijn voor een andere wereld. "Doch indien ook ons Evangelie bedekt is, zo is het bedekt in degenen die verloren gaan; in dewelke de god dezer eeuw de zinnen verblind heeft, namelijk der ongelovigen, opdat hen niet bestrale de verlichting van het Evangelie der heerlijkheid van Christus, Die het Beeld Gods is", 2 Kor. 4:3, 4.

Het Woord en de sacramenten worden niet tevergeefs bediend

Als het Woord en de sacramenten tot een plaats komen, zullen zij het oordeel ten zeerste verzwaren van hen die Christus niet in hun hart ontvangen. Want waar zij komen, daar is Hij ook, hetzij Hij ontvangen wordt of niet. "En dit is het oordeel, dat het Licht in de wereld gekomen is, en de mensen hebben de duisternis liever gehad dan het licht; want hun werken waren boos", Joh. 3:19. Menigmaal lijken de instellingen tevergeefs te zijn, maar zij zijn het niet! Er kome van wat wil, Gods werk gaat nog steeds door en Hij zal er uiteindelijk de eer van ontvangen. "Want gelijk de regen en de sneeuw van de hemel nederdaalt, en derwaarts niet wederkeert; maar doorvochtigt de aarde, en maakt dat zij voortbrengt en uitspruikt, en zaad geve de zaaier, en brood de eter; also zal Mijn Woord, dat uit Mijn mond uitgaat, ook zijn, het zal niet ledig tot Mij wederkeren; maar het zal doen hetgeen dat Mij behaagt, en het zal voorspoedig zijn in hetgeen, waartoe Ik het zend", Jes. 55:10, 11.

De instellingen zullen altijd sommigen goed doen. "O gij, die Jakobs huis geheten zijt: Is dan de Geest des HEEREN verkort? Zijn dat Zijn werken? Doen Mijn woorden geen goed bij die, die recht wandelt?", Micha 2:7. En zovelen als er verordineerd zijn tot het eeuwige leven zullen er geloven. Waar Christus een kaars ontsteekt, mogen we aannemen dat daar enkele verloren penningen te vinden zijn. Waar Christus een tafel dekt, daar zullen er altijd spoedig enkelen van Zijn kinderen zijn om te eten.

Wat de anderen betreft, de instellingen zullen voor hen evenmin tevergeefs zijn. Waar de ark komt, wordt de oproep gehoord: "Heft uw hoofden op, gij poorten", en zij die hun harten dan nog voor Christus gesloten houden, zijn niet meer te verontschuldigen en hun oordeel wordt verzwaard. Hun zonde zal des te groter zijn: "Indien Ik niet gekomen was, en tot hen gesproken had, zij hadden geen zonde; maar nu hebben zij geen voorwendsel voor hun zonde", Joh. 15:22. Hoe vaker en hoe ernstiger de aanbiedingen zijn die aan zondaren gedaan worden, des te groter is hun minachting die zij over de Zoon van God uitgieten. Elke predikatie en elke

avondmaalsviering zal aan hun rekening worden toegevoegd; daarom twijfel ik er niet aan dat er voor velen van ons een dag aanstaande is, als zij Christus en Zijn instellingen zullen blijven verachten, dat zij uit de grond van hun hart zullen wensen dat zij nooit geleefd hadden waar predikaties gehoord en avondmaalsvieringen aanschouwd konden worden. De gedachten daaraan zullen hen tot in eeuwigheid kwetsen.

Hun oordeel en straf zal des te zwaarder zijn. "Doch Ik zeg u, dat het den lande van Sodom verdraaglijker zal zijn in de dag des oordeels, dan u", Matth. 11:24. Tijdens plechtige verschijningen van de ark van God in het midden van Zijn volk hebben sommigen grote dingen mogen ondervinden. Maar dat zorgt ervoor dat het een zware afrekening zal zijn voor hen die deel noch lot hebben in deze zaak, die hun hart voor Christus gesloten houden, terwijl anderen voor Hem opendoen. De wraak die op een veracht Evangelie volgt, is de vreselijkste die er bestaat. Het vuur dat van het altaar uitbreekt, brandt het hevigst.

Aangezien het Woord u verkondigd is en u verwacht dat het sacrament zal bediend worden, onthoud dan dat dit de ark van het Evangelie is waardoor Christus tot zondaarsharten komt en toegang eist.

Stel Jezus boven de ark

Verafgood de ark niet, maar zie aan de ark voorbij en zie op tot Jezus Christus tot Wie de ark u leidt. Dit was de zonde van de Israëlieten toen zij de ark in het leger brachten om hen te beschermen tegen hun vijanden, 1 Sam. 4:3. Zij dachten dat, ook al bekeerden zij zich niet en toonden zij geen berouw, als zij de ark maar hadden, dan zou alles goed gaan. Maar zij bedrogen zich! Zij vielen omdat zij zich niet bekeerden van hun zonden, en de ark kon hen niet staande houden. Zo behagen sommigen zich door Christus' livrei aan te nemen, hoewel zij nog steeds slaven van de satan blijven; door aan de tafel des Heeren aan te zitten, hoewel zij vreemdelingen zijn van de gemeenschap met Hem; door de goedkeuring van mensen te ontvangen en zich met hen te vermengen, hoewel zij niet de goedkeuring hebben ontvangen van de Meester van de maaltijd. En zo roepen zij: "Des HEEREN tempel, des HEEREN tempel, des HEEREN tempel zijn deze!" Jer. 7:4. Maar o, wat zal hen baten? De Heere zal tot hen zeggen: Ik zeg u, Ik ken u niet van waar gij zijt; wijk van Mij af, alle gij werkers der ongerechtigheid", Luk. 13:27.

U moet dus aan de ark voorbijzien. Kom in het binnenhof. Wees niet met minder verzadigd dan wanneer u uw hart opent om de Heere van de ark te ontvangen. Zie aan het teken voorbij en zie op de betekende zaak en jaag dat na. Breek door de bolster heen om tot de kern te mogen komen. Anders beantwoordt u noch aan de stem van Christus, noch aan de stem van uw eigen behoeften.

Acht de ark zeer hoog

Schat de ark niet gering in, maar acht haar zeer hoog. Dat was Michals zonde, 2 Sam. 6:16. En het is tegenwoordig de zonde van velen onder ons, die zelf niets met de ark van doen willen hebben en als het in hun vermogen ligt, anderen die zich ermee inlaten, tot een last zullen zijn. Zij minachten de gedachtenis van Christus' dood, en de ene na de andere avondmaalsviering gaat voorbij zonder dat zij zich ermee willen inlaten alsof het hun niet aangaat. Maar als zij een gebrek kunnen ontdekken in het gedrag van een avondmaalsganger, zullen zij het niet nalaten. Zij zullen hen en de instelling om deze reden verachten! Maar o, acht de ark van de Evangelie-instellingen hoog! Het is het dierbaarste wat wij hier op aarde hebben, en ik durf te zeggen dat een

begenadigde ziel liever scheiden wil van de zon uit het firmament, dan van de ark der Evangelie-instellingen, Woord en sacramenten, want de tafels der wet werden in de ark bewaard. In deze instellingen aanschouwt de christen het meest vreugdevolle gezicht wat hij buiten de hemel zal aanschouwen, namelijk, de uitgebreide wet volkomen bevredigd in al haar eisen door Jezus Christus, Die het einde der wet is, "tot rechtvaardigheid een iegelijk die gelooft", Rom. 10:4. De vlammende wet met al haar vloek en wraak, die oorspronkelijk op de christen zou neerkomen, weggelegd en verborgen onder het voorhangsel van het vlees van de gekruisigde Christus.

Verder sprak God tot het volk vanaf het verzoendeksel dat op de ark geplaatst was. In deze instellingen blaast God liefde, vrede en bereidwilligheid op arme zondaren door een gekruisigde Zaligmaker. "Ere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in de mensen een welbehagen." Hij die door het geloof het lichaam en het bloed van Christus in het sacrament ziet voorgesteld, moet daarop zeggen: "Dewijl wij dan, broeders, vrijmoedigheid hebben om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, op een verse en levende weg, welke Hij ons ingewijd heeft door het voorhangsel, dat is, door Zijn vlees, en dewijl wij hebben een grote Priester over het huis Gods: zo laat ons toegaan met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, onze harten gereinigd zijnde van de kwade consciëntie, en het lichaam gewassen zijnde met rein water", Hebr. 10:19-22. Daar hoort de gelovige de blijde nodiging van een gekruisigde Zaligmaker: "Sta op, Mijn vriendin, Mijn schone, en kom. Want zie, de winter is voorbij; de plasregen is over, hij is overgegaan. De bloemen worden gezien in het land, de zangtijd genaakt, en de stem der tortelduif wordt gehoord in ons land", Hoogl. 2:10-12.

De kruik met het manna was eveneens in de ark. En in de instellingen van het Evangelie eet de gelovige de spijs der engelen; want Christus, het ware Manna, het Brood uit de hemel, is daar, en zegt: "Ik ben het levende Brood Dat uit de hemel nedergedaald is; zo iemand van dit Brood eet, die zal in der eeuwigheid leven. En het brood dat Ik geven zal, is Mijn vlees, hetwelk Ik geven zal voor het leven der wereld", Joh. 6:51. Christus is Degene Die deze maaltijd heeft aangericht en Hijzelf is er ook de inhoud van, want Hij verzadigt Zijn volk met Zichzelf en al Zijn weldaden. O, hoe begeerlijk moet deze feestelijkheid wel niet zijn in de woestijn van deze wereld, als de gelovige de liefelijkheid van Christus en de liefelijkheid van alles in Hem mag smaken; de liefelijkheid van Zijn dood die de vloek verwijdert, en van Zijn opstanding die vervult met de hoop der heerlijkheid.

Grote en heerlijke dingen werden door de ark verricht. Toen de ark naast Dagon werd gezet, viel Dagon ter aarde. Wanneer men zich mag verheugen in Christus door middel van de instellingen van het Evangelie, moeten sterke begeerlijkheden en afgoden ervoor vallen. De dood van Christus, aanschouwd door het geloof in het sacrament, is het beste geneesmiddel tot onderwerping van sterke verdorvenheden. Door Jericho te omsingelen vielen de muren. O, hoe vaak zijn de scheidsmuren tussen Christus en de gelovige tijdens de instellingen omver gevallen, en de van verre staanden nabij gebracht door het bloed van Christus. De Jordaan werd verdeeld door de ark, en men ging erdoorheen naar Kanaän. En waarlijk, de genieting van Christus in de instellingen zal de prikkel uit de dood wegnemen en de mens een veilige doortocht naar Immanuëls land bieden.

Nader met eerbied

Pas op dat u de ark niet ontheiligt door erin te kijken, maar nader met heilige eerbied. Honderdtwintigduizend mannen werden om deze zonde door de Heere geslagen, 1

Sam. 6:19. Hoeveel van zulke toeschouwers zijn er ook in het geval van de ark van het Evangelie, die de heilige tekenen als gewone dingen beschouwen en de heilige verborgenheid van Christus verachten, die erdoor wordt voorgesteld. Uitwendige oordelen kwamen vaker voor onder de wet, maar nu komen geestelijke oordelen vaker voor. Stille en onhoorbare slagen op de ziel en het geweten komen nu in overvloed voor. Maar tracht een majesteit in de instellingen te ontdekken en dien God daarin met eerbied en Godsvrees.

Pas op dat u zich niet overhaast met de ark inlaat. Bedenk dat Uza om deze zonde door God werd doodgeslagen, 2 Sam. 6:6, 7. O, het is toch zo gevaarlijk om overhaast tot de tafel des Heeren te naderen. "Want die onwaardiglijk eet en drinkt, die eet en drinkt zichzelf een oordeel, niet onderscheidende het lichaam des Heeren", 1 Kor. 11:29. Maak het tot een zaak van plechtig en ernstig zelfonderzoek of u er wel recht op hebt, maar ook hoe uw staat en gesteldheid is, want het is een maaltijd voor vrienden, niet voor vijanden; voor de levenden, niet voor de doden, voor hen die wakker zijn en niet voor degenen die slapen.

Komst en ontvangst van de ark

Maakt u zich gereed om de ark en de Heere van de ark te onthalen. Doe wat David deed: "Zo ik", zei hij, "mijn ogen slaap geve, mijn oogleden sluimering! Totdat ik voor de HEERE een plaats gevonden zal hebben, woningen voor de Machtige Jakobs", Ps. 132:4, 5. Tracht u voor te bereiden op de plechtige inzet die u voor u ziet. Laat het veel uw overdenking mogen zijn, zodat u er in een rechte gestalte voor kunt zijn. Neem de zaligheid ter harte. Vernieuw uw verbond en doe vreemde goden weg. Zuivert de oude zuurdesem uit. De satan is in zo'n tijd meestal erg in de weer, en dus behoort u te waken en nuchter te zijn!

Tenslotte, zet de deuren van uw hart met kracht wijd open om de Heere van de ark te ontvangen. Laat alles varen wat Christus buiten de deur heeft gehouden en omhels Hem hartelijk in het aanbod van het Evangelie.

CHRISTUS EIST TOEGANG

Het tweede onderwerp dat wij uit onze tekstwoorden kunnen afleiden, is dit: *de deur van zondaarsharten behoort met kracht wijd opengezet te worden voor Christus, de Koning der ere, Die door het Evangelie toegang eist.*

- I. Ik zal aantonen wat aan de oproep van het Evangelie die hier gedaan wordt voorgeaat.
- II. Zal ik aantonen wat het inhoudt de deur van het hart voor Christus te openen.
- III. Zal ik enkele redenen aanvoeren waarom zondaren voor Hem behoren open te doen.
- IV. Wil ik deze leer toepassen.

I. Ik zal aantonen wat aan de oproep van het Evangelie die hier gedaan wordt voorgeaat.

- Het houdt in dat het hart van zondaren van nature gesloten is voor de Koning der ere. Wie er dan ook binnengesloten wordt, Christus wordt buitengesloten. "Zie", zegt Hij, "Ik sta aan de deur en Ik klop." God schiep de mens met een hart dat

geopend was naar de hemel, en waar Zijn Geest gemakkelijk toegang toe kon krijgen. Maar toen de mens Gods vijand binnenhaalde, sloten zij samen de deur en sloten de grote Meester buiten. En in deze toestand treft Christus het hart van ieder mens aan als Hij in het Evangelie voor zijn deur komt te staan.

- Het houdt in dat de mens zijn hart van nature voor Christus gesloten houdt. Zolang als de zondaar aan zichzelf overgelaten wordt, zal hij zich niet laten vermurwen. "Ik heb geluisterd en toegehoord, zij spreken wat niet recht is, er is niemand die berouw heeft over zijn boosheid, zeggende: Wat heb ik gedaan? Een ieder keert zich om in zijn loop, gelijk een onbesuisd paard in de strijd" Jer. 8:6. Hij zal de deur niet opendoen om de Koning der ere te gaan zoeken. Hij zal niet in de deur gaan zitten om Christus van ver aan te zien komen en Hem tegemoet lopen om Hem uit te nodigen binnen te komen. Helaas, het wil heel wat zeggen als hij Hem toegang verleent wanneer Hij tot de deur komt en telkens weer toegang eist.
- Christus komt door middel van het Evangelie en eist geopende deuren voor Zich. Hij zou met één woord het gehele huis in vuur en vlam kunnen zetten zodra het voor Hem gesloten werd, en zou dat rechtvaardig hebben kunnen doen. Maar Hij daalt genadig af om toegang te eisen, dus de vredesvoorstellen beginnen aan Zijn kant. Hij stuurt gezanten om zondaren eraan te herinneren dat zij tot hun plicht moeten terugkeren. O, dat u ervan overtuigd kon worden dat Christus toegang eist tot elk hart in ons midden.
- Christus is bereidwillig om in elk hart te komen. Waarom eist Hij geopende deuren als Hij niet bereidwillig was om naar binnen te gaan? Hoewel het huis Zijn tegenwoordigheid misschien niet waard is, hoewel Hij vele onwaardige behandelingen van dit huis en in dit huis heeft ondervonden, toch wil Hij het begunstigen met Zijn koninklijke tegenwoordigheid. Hij maakt geen uitzonderingen in het aanbod en niemand wordt van Zijn gunst uitgesloten, behalve degenen die zichzelf uitsluiten door Zijn genadige aanbiedingen te weigeren. "Want", zegt Hij, "indien iemand Mijn stem zal horen, en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij. "
- Tenslotte, Christus zal alleen binnenkomen als Hij toestemming van de zondaar krijgt. Hij zal de deur niet openbreken. Hij zal Koning zijn van de harten van Zijn onderdanen en in hun genegenheden regeren, of in het geheel niet. Zij moeten voor Hem opendoen, want Hij zal Zich niet bij hen opdringen. Hij maakt hen gewillig op de dag van Zijn heirkraft, maar zal niet tegen hun wil naar binnen gaan.

II. Het hart voor Christus geopend

Wij vervolgen nu met aan te tonen wat het inhoudt om de deuren van het hart voor Christus te openen. Dit is de grote plicht waartoe de tekst oproept en waartoe wij bij deze gelegenheid geroepen worden. Er bestaat een tweeledig opendoen.

1. Een aanvankelijk opendoen. Dat vindt plaats als degenen die nog nooit eerder voor Christus hebben opengedaan, voor Hem opendoen in hun bekering, en als zij voor het eerst geloven en in het verbond worden opgenomen. Dan maakt Christus Zijn eerste plechtige intocht in de ziel. Zo worden zondaren, natuurlijke mensen, ertoe geroepen om open te doen.

2. Een voortdurend opendoen. Zo doen de heiligen voor Hem open. Tot hen zegt Christus: "Doe Mij open, Mijn zuster, Mijn vriendin, Mijn duive, Mijn volmaakte; want Mijn hoofd is vervuld met dauw, Mijn haarlokken met nachtdruppen", Hoogl. 5:2. Hier wordt steeds verder voor de Koning der ere opengedaan. Hoewel de ziel voor Christus openstaat wat haar staat betreft, is zij soms gesloten wat haar stand betreft.

Ook al is er genade, dan is zij óf helemaal niet in beoefening, óf zwak en wegwijnend. Ja, zolang wij op aarde zijn, is genade onvolmaakt. Ook al heeft Christus plaats in het hart, toch bezit Hij het hart niet helemaal en daarom moet er een voortdurend opendoen zijn, totdat wij tot de plaats zullen komen dat Christus niet alleen de gehele mens in bezit zal hebben, maar elk deel van de mens in zo'n geheel zonder mededinging.

De tekst lijkt te doelen op beide zaken, en dus heiligen en zondaren in te sluiten. Het werk der bekering is onvolkomen wat de trappen ervan betreft, en moet dus tot de volmaaktheid worden gebracht. En inderdaad, de lijnen van Gods beeld die aanvankelijk op een ziel getrokken worden, zijn soms als een pas geschreven zin, die, als hij door iets te vlug wordt aangeraakt, zo ontsierd wordt dat, hoewel de letters niet helemaal uitgewist zijn, men er toch opnieuw met de pen overheen moet gaan. "Voorwaar zeg Ik u: Indien gij u niet verandert, en wordt gelijk de kinderkens, zo zult gij in het Koninkrijk der hemelen geenszins ingaan", Matth. 18:3. Er moet nieuwe overtuiging en vernedering plaatsvinden; er moet opnieuw geloof beoefend worden en het verbond moet worden vernieuwd.

Er zijn twee deuren die voor Christus geopend moeten worden.

U moet de buitendeur van het verstand opendoen.

Open de ogen des verstands die verblind zijn door de bedrieglijkheid van de zonde. "Om hun ogen te openen, en hen te bekeren van de duisternis tot het licht. " Zijn wij niet evenals Simson in de handen der Filistijnen gevallen, die onze twee ogen hebben uitgestoken en zich vermaken in onze ellende? Zijn de ogen van velen niet zó gesloten dat zij niet eens hun gevaar noch het middel ter verlossing, noch hun kwaal, noch het geneesmiddel kunnen ontdekken?

1. U moet uw ogen opendoen om uw zondigheid te zien, om uw zonden recht te leren zien. "En zonder de wet, zo leefde ik eertijds; maar als het gebod gekomen is, zo is de zonde weder levend geworden, doch ik ben gestorven", Rom. 7:9. Zonder dit gezien te hebben zal er voor de Koning der ere geen toegang zijn in ons hart.

"Want gij zegt: Ik ben rijk en verrijkt geworden, en heb geens dings gebrek; en gij weet niet, dat gij zijt ellendig en jammerlijk en arm en blind en naakt. Ik raad u dat gij van Mij koopt goud, beproefd komende uit het vuur, opdat gij rijk moogt worden; en witte klederen, opdat gij moogt bekleed worden, en de schande uwer naaktheid niet geopenbaard worde; en zalf uw ogen met ogenzalf, opdat gij zien moogt", Openb. 3:17, 18. Zie eens wat uw hart is: het is een bewaarplaats van alle onrein gevogelte, een graf vol verrotting, een vergaarplaats van vuile lusten, een stuk vervloekte grond waar het wemelt van de doornen en distelen! "Want van binnen uit het hart der mensen komen voort kwade gedachten, overspelen, hoererijen, doodslagen, dieverijen, gierigheden, boosheden, bedrog, ontuchtigheid, een boos oog, lastering, hovaardij, onverstand", Mark. 7:21, 22. "Arglistig is het hart, meer dan enig ding, ja, dodelijk is het, wie zal het kennen?" Jer. 17:9.

Zie eens wat uw leven is; het is een en al wanorde en verwarring, onvruchtbaar, onprofijtelijk, God onterend; uw leven bedroeft Zijn Geest en leidt u naar de buitenste duisternis!

(1) Beschouw het kwaad van uw zonden. "Uw boosheid zal u kastijden, en uw afkeringen zullen u straffen; weet dan en zie, dat het kwaad en bitter is, dat gij de HEERE, uw God, verlaat, en Mijn vreze niet bij u is, spreekt de Heere, de HEERE der heirscharen" Jer. 2:19. Zie hoe de zonde in strijd is met Gods heilige natuur! "Gij zijt te rein van ogen, dan dat Gij het kwade zoudt zien, en de

kwelling kunt Gij niet aanschouwen", Hab. 1:13. Het is in strijd met Zijn heilige wet. "Een iegelijk die de zonde doet, die doet ook de ongerechtigheid; want de zonde is de ongerechtigheid", 1 Joh. 3:4. Zie hoe de zonden al Zijn eigenschappen, Zijn alwetendheid, alomtegenwoordigheid, rechtvaardigheid, waarheid, heiligheid en al Zijn andere eigenschappen onteren! Hoe tergend voor de ogen van Zijn ijver! Zie ook de walgelijkheid van uw zonden. Trek het masker dat de satan over de zonde getrokken heeft eraf, en bezie de zonde in haar eigen lelijke gedaante! Wat is de schoonheid van uw ziel daardoor bedorven en wat is Gods beeld geschonden! Het beeld van de satan is daarvoor in de plaats opgericht! Wat wordt u daardoor onbekwaam gemaakt voor de gemeenschap met God, evenals iemand in zijn uitbraaksel onbekwaam is om in de tegenwoordigheid van een vorst te komen. "Dan zult gij gedenken aan uw boze wegen en uw handelingen, die niet goed waren; en gij zult een walging van uzelf hebben over uw ongerechtigheden en over uw gruwelen", Ezech. 36:31. "Zie, ik ben te gering; wat zou ik U antwoorden? Ik leg mijn hand op mijn mond", Job 39:37.

- (2) Beschouw de gruwelijkheid van uw zonden. Tegen hoeveel licht, liefde en weldaden van allerlei soort hebt u gezondigd! Op hoeveel berispingen en waarschuwingen hebt u geen acht geslagen! Hoeveel beloften, voornemens en beslissingen tot verbetering hebt u verbroken! "Ik zal opstaan", zei de verloren zoon, "en tot mijn vader gaan, en ik zal tot hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen de Hemel, en voor u", Luk. 15:18.
- (3) Beschouw de menigte van uw zonden. "Wie zou de afdwalingen verstaan?", Ps. 19:13a. Zij zijn meer dan de haren op uw hoofd. Hoe langer u hebt geleefd, des te meer is uw schuld vermeerderd. De wet eist te allen tijde algehele volmaaktheid. U zult nooit iets kunnen doen, wat, indien gewogen in de weegschaal van de wet, niet te licht zal worden bevonden! Alle zonden die u gedaan hebt in gedachten, woorden en werken, zullen u worden toegerekend; ja, nog meer, voorzover er vele zonden in één daad verenigd waren. Ook nalatigheden, wie zal ze kunnen optellen?

2. Nogmaals, open uw ogen opdat u uw ellende zult zien waarin de zonde u heeft gebracht. Welke ellenden heeft zij over u gebracht en waaraan heeft zij u blootgesteld! Heeft zij geen scheiding gemaakt tussen God en u? Is door de zonde de toorn des Heeren niet tegen u ontstoken, en verraden de tijdelijke en geestelijke plagen die over u gekomen zijn, dat niet? Heeft zij uw gemeenschap met God niet bedorven, en de mededelingen der genadige invloeden verhinderd, en u een verdorde ziel doen overhouden? Wie kan de ellende van een mens buiten Christus onder woorden brengen? Arme ziel, u bent een veroordeeld mens! "Die in de Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven; maar die de Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem", Joh. 3:36. U verkeert onder het vreselijke vonnis van een verbroken wet en elk moment kunt u in de hel vallen, daar er zich alleen maar de draad van uw broos leven tussen u en de eeuwige gloed bevindt.

3. Zie eveneens uw totale onbekwaamheid om uzelf te helpen. "O Israël, gij hebt uzelf verdorven; maar in Mij is uw hulp", Hos. 13:9, Eng. vert. Dat zag de verloren zoon in, want hij zei: "Ik verga van honger." Zie op uw ontzaglijke schuld, en u zult ontdekken dat zij zo onnoemelijk groot is dat tranen van bloed haar zelfs niet zouden kunnen wegwassen. Zie op de kracht van uw begeerlijkheden en zie uw zwakke armen om ze te verbreken; u bent net zo onbekwaam om hen te overmeesteren, als een klein

kind een reus of als een zwakke man de leviathan die zijn pijlen als stro en zijn speer als vlas acht.

4. Tenslotte, open uw ogen om de Zaligmaker te zien in de heerlijkheid van Zijn Middelaarsambt. "Wendt u naar Mij toe, wordt behouden, alle gij einden der aarde; want Ik ben God en niemand meer", Jes. 45:22. U hebt al zo lang gezegd: "Wat is uw Liefste meer dan een ander liefste?", Hoogl. 5:9a. U hebt uw ogen gesloten zodat u Zijn heerlijkheid niet hebt kunnen aanschouwen. "Want Hij is als een rijsje voor Zijn aangezicht opgeschoten, en als een wortel uit een dorre aarde; Hij had geen gedaante noch heerlijkheid; als wij Hem aanzagen, zo was er geen gestalte, dat wij Hem zouden begeerd hebben", Jes. 53:2. Maar open de buitendeur en aanschouw de Koning de ere, opdat u, verrukt door dit gezicht, tevens de binnendeur mocht opendoen en Hem welkom heten in de diepste schuilhoeken van uw hart.

- (1) Aanschouw Hem in de heerlijkheid van Zijn gepastheid voor uw toestand. Als u blind bent, heeft Hij ogenzalf voor uw ogen, opdat u mag zien. Als u naakt bent, heeft Hij witte klederen om u te kleden en te versieren. Als u arm bent heeft Hij goud, beproefd komende uit het vuur dat u eeuwig zal verrijken. "Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus, Die ons geworden is wijsheid van God en rechtvaardigheid en heiligmaking en verlossing", 1 Kor. 1:30. Als u een arm, dwaas schepsel bent, is Hij wijsheid. Als u hongerig bent, is Zijn vlees waarlijk spijs. Er is een volheid van verdienste in Hem en van de Geest. Wat u ook nodig mag hebben, in Hem is er een gepaste voorziening. Als er een vloek op u rust, weet Hij hoe Hij de vloek moet wegnemen en heeft Hij een zegening te schenken. Aanschouw Hem ook in de heerlijkheid van Zijn bekwaamheid om zalig te maken. "De HEERE, sterk en geweldig, de HEERE, geweldig in de strijd", Ps. 24:8b. Al waren uw zonde en ellende zwaarder dan het zand der zee, al had u een ontzaglijk gewicht van schuld als bergen van koper aan uw ziel hangen, luister toch maar naar het getuigenis wat de Vader van Hem geeft: "Ik heb hulp besteld bij een held", Ps. 89:20b. Hij is zowel God als mens, en ook al loopt het geschil tussen God en u, Hij is bekwaam om de Scheidsman te zijn, om Zijn handen op beiden te leggen. De kracht van Zijn bloed is oneindig, omdat dit het bloed is van Jezus Christus, en dat reinigt van alle zonde, 1 Joh. 1:7. Zo is ook de kracht van Zijn Geest oneindig, omdat Hij een Goddelijk Persoon is.
- (2) Zie de heerlijkheid van Zijn gewilligheid om zalig te maken. Zijn gehele Woord staat vol bewijzen hiervan. "O alle gij dorstigen, komt tot de wateren, en gij, die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja, komt, koopt zonder geld, en zonder prijs, wijn en melk!", Jes. 55:1. Ja, Hij heeft Zijn gewilligheid om zalig te maken met Zijn bloed ondertekend, daar Hij Zijn leven heeft afgelegd om zondaren zalig te maken, en heeft zelfs hen die zich aan Zijn bloed hadden schuldig gemaakt, genodigd tot deze weldaad. Zelfs voor hen staat er: "Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen", Hand. 2:38. Staat Hij niet met uitgestrekte handen en roept Hij niet: Zie, hier ben Ik, zie, hier ben Ik?

U moet de binnendeur van de wil opendoen.

Wees gewillig en gehoorzaam aan de oproep van het Evangelie. "Besnijdt u den HEERE en doet weg de voorhuiden des harten, gij mannen van Juda en inwoners van Jeruzalem", Jer. 4:4a. Er zit een ijzeren zenuw in onze nek die vernieuwd moet

worden, opdat wij voor Hem mogen buigen, voor Wie alle knie uiteindelijk zal buigen. Hoezeer het verstand ook is verlicht, Christus heeft de ziel pas in bezit als het hart en de genegenheden voor Hem worden gebogen. Zowel de binnen- als de buitendeur houdt de satan goed gesloten, totdat hij ze op de dag van Gods heirkraft moet opendoen, Ps. 110:3. Zo zegt de zondaar wellicht tegen Christus als Hij zijn hart belegert, wat de Jebusieten in een ander geval tegen David zeiden: "Gij zult hier niet inkomen, maar de blinden en kreupelen, (het blinde verstand, en de verkeerde wil) zullen u wegdrijven", 2 Sam. 5:6. Vermaningen en roepstemmen van het Evangelie zijn echter de middelen die Hij daartoe zegent; daarom roepen wij u op om ook deze deur te openen.

1. Open de deur dan door hartelijk in te stemmen met het luisterrijke heilsplan door Jezus Christus, Die de kracht en de wijsheid Gods is. Dit is Gods middel om vele kinderen tot de heerlijkheid te leiden. Dat uw hart daar "amen" op zeggen mocht, zodat u uw ziel verlaat op die grondslag waarop Christus het gewicht van Zijn heerlijkheid heeft gelegd. Wees zeer ingenomen met de Koning der ere. Twist niet meer met Hem, in Wie de Vader al Zijn welbehagen heeft. Luister niet meer naar de bedenkingen van het ongeloof tegen Hem; want zij heeft altijd iets aan te merken op de verborgenheid van Christus. En zalig is hij, die niet aan Hem geërgerd zal worden.

2. U moet tevens opendoen door van harte te willen breken met al uw oude gasten om plaats voor Hem te maken. Er is onder de mensenkinderen geen hart dat onbezet is. Als Christus er niet is, dan zijn er wel anderen in Zijn plaats. Maar wie zij ook mogen zijn, Christus zegt: Als u Mij liefhebt, laat dezen dan heengaan.

- (1) Weg dan met uw vleselijke wijsheid, opdat er plaats kome voor Christus" leiding door Zijn Woord en Geest. "Vertrouw op de HEERE met uw ganse hart, en steun op uw verstand niet. Ken Hem in al uw wegen, en Hij zal uw paden recht maken", Spr. 3:5, 6. Sluit de ogen van eigen wijsheid om in Zijn licht te kunnen wandelen. Dat valse licht van uw eigen wijsheid heeft u in menige strik geleid in de woestijn van de wereld. Omdat u dat licht bent nagevolgd, is het schip van uw ziel op menige rots in deze moeitevolle zee te pletter geslagen.
- (2) Weg dan ook met uw ijdel zelfvertrouwen voor het aangezicht des Heeren, opdat er plaats kome voor het bloed van Christus, de enige beweegoorzaak van vrede, vergeving en zaligheid. "Ja, gewisselijk, ik acht ook alle dingen schade te zijn, om de uitnemendheid der kennis van Christus Jezus, mijn Heere; om Wiens wil ik al die dingen schade gerekend heb, en acht die drek te zijn, opdat ik Christus moge gewinnen; en in Hem gevonden worde, niet hebbende mijn rechtvaardigheid, die uit de wet is, maar die door het geloof van Christus is, namelijk de rechtvaardigheid die uit God is door het geloof", Filipp. 3:8, 9. Vertrouw niet langer zomaar op barmhartigheid des Heeren, noch op uw goede hart, vlekkeloos leven, uw plichten of op iets wat van u is. Maar verlaat evenals de jongeling uit Markus 14:51, 52 dit alles, en vlied ervan zonder enig voorbehoud. Maak nergens aanspraak op om u bij God of Jezus Christus aan te bevelen, ook niet op iets wat in of bij u te vinden is.
- (3) Weg met uw begeerlijkheden en afgoden, opdat de Koning der ere vrij in uw hart mocht regeren. "Zekerlijk heeft hij tot God gezegd: Ik heb Uw straf verdragen, ik zal het niet verderven. Behalve wat ik zie, leer Gij mij; heb ik onrecht gewrocht, ik zal het niet meer doen", Job 34:31, 32. Alle plaats die u voor uw begeerlijkheden of afgoden inruimt, ontzegt u aan Christus. Als u niet bereid bent

om daar allemaal afstand van te doen, bent u niet bereid om Christus aan te nemen. Als er nog een Delila is die gespaard moet worden, een rechteroog dat u vanwege de pijn er niet wilt uittrekken, oordeelt u uzelf in werkelijkheid het eeuwige leven niet waardig, Hand. 13:46.

3. Verder moet u met een hartelijke gewilligheid opendoen om Hem aan te nemen zoals het Evangelie Hem aanbiedt. Beschouw het aanbod van het Evangelie eens recht, en laat uw ziel er gewillig in toestemmen. Kom over al uw tegenwerpingen heen tot het huwelijksverbond, zoals dat ligt opgesloten in het aanbod. Aan Zijn kant zijn alle dingen gereed; mocht het zo ook bij u zijn. "Alle dingen", zegt Hij, "zijn gereed, kom tot de bruiloft." Bent u eindelijk volkomen bereid om Hem tot uw Profeet en enige Leidsman aan te nemen? Tot uw Priester om het ganse gewicht van uw zaligheid op Zijn verdiensten te laten steunen? Tot uw Koning en enige Heere om Zijn wil als uw wet te aanvaarden, om haar zonder twisten te gehoorzamen?

4. U moet eveneens met een hartelijke, daadwerkelijke toestemming van de ziel voor Christus opendoen. "Maar zovelen Hem aangenomen hebben, die heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven", Joh. 1:12. Strek nu uw hand uit tot God in Christus in het eeuwig verbond. U die nog nooit ertoe bewogen kon worden om aan de Zoon van God ondertrouwd te worden, zet nu toch de deuren met kracht open opdat de Koning der ere inga. U die voorheen slechts met een huichelachtige toestemming uw hand, maar niet uw hart hebt gegeven, geef nu uw hartelijke toestemming. Neem Hem aan tot uw Heere, Hoofd en Man, tot een deksel der ogen, tot alles in allen. En u die voorheen eerlijk uw toestemming gegeven hebt, vernieuw uw toestemming met meer hartelijkheid, als degenen die gezien hebben hoe goed de Heere is.

5. U moet opendoen door u hartelijk aan de Heere toe te betrouwen, en u geheel en al aan Hem over te geven en dat voor eeuwig. Deze zal zeggen: Ik ben des HEEREN; en die zal zich noemen met de naam van Jakob; en gene zal met zijn hand schrijven: Ik ben des HEEREN, en zich toenoemen met de naam van Israël", Jes. 44:5. De Heere heeft ons lang toegeroepen: "Mijn zoon, geef Mij uw hart. " O, geef uzelf dan aan de Heere. U hebt een lange belegering volgehouden, maar geef u nu over. "Verhardt nu ulieder nek niet gelijk uw vaderen; geeft de HEERE de hand, en komt tot Zijn heiligdom, hetwelk Hij geheiligd heeft tot in eeuwigheid, en dient de HEERE, uw God; zo zal de hitte Zijns toorns van u afkeren", 2 Kron. 30:8. De duivel, de wereld en het vlees zijn Zijn mededingers in deze zaak; u moet óf tot de een, óf tot de ander behoren. Maar verdient een de voorkeur boven de Koning der ere?

6. U moet met een hartelijke liefde voor Hem opendoen. O, wek in uw ziel een brandende liefde op voor de Koning der ere! Daar werd de deur op een gezegende wijze geopend toen de discipelen uitriepen: "Was ons hart niet brandende in ons, als Hij tot ons sprak op de weg, en als Hij ons de Schriften opende?" Heb Hem lief vanwege de weldaden voor de mensenkinderen, vanwege de vrede, vergeving, genade en heerlijkheid die Hij met Zijn bloed verworven heeft en aan Zijn volk schenkt. Heb Hem lief om Hemzelf, vanwege Zijn heerlijke volmaaktheden, Zijn heiligheid, liefde, genade. Heb Hem lief vanwege hetgeen Hij voor zondaren gedaan heeft in het gehoorzamen der wet en vanwege hetgeen Hij geleden heeft in het verdragen van de straf. Zie hoe Hij van eeuwigheid met de Vader een overeenkomst heeft gesloten voor

een uitverkoren wereld, en heb Hem lief. Zie op Hem in Zijn geboorte, Zijn leven, Zijn sterven, in de hof, aan het kruis en heb Hem lief.

7. Tenslotte, doe open met een vurig verlangen om gemeenschap met Hem te oefenen. "Met mijn ziel heb ik U begeerd in de nacht, ook zal ik met mijn geest, die in het binnenste van mij is, U vroeg zoeken", Jes. 26:9a. Als het hart met liefde voor Hem opendoet, vloeit dit er vanzelf uit voort. "Zet mij als een zegel op Uw hart, als een zegel op Uw arm; want de liefde is sterk als de dood", Hoogl. 8:6a. Een geopend hart zal heilige uitgangen hebben naar de Heere. "Och, of ik wist, dat ik Hem vinden zou; ik zou tot Zijn stoel komen", Job 23:3. Als u gesmaakt hebt dat de Heere genadig is, verlang dan nog meer naar de mededelingen van Zijn genade. En indien niet, zo mocht het nochtans, als u gehoord en geloofd hebt, uw vurig verlangen opwekken.

We moeten de deur wijd openzetten

1. Op deze wijze moeten we voor Christus opendoen. En niet alleen op deze wijze, maar we moeten de deur wijd openzetten. De hoofden der poorten moeten zich verheffen om een ruime en wijde intocht te bereiden. U kunt hieronder het volgende verstaan: Er moet plaatsgemaakt worden om alles te ontvangen wat de Heere met Zich meebrengt. Wij mogen niet het ene kiezen en het andere weigeren overeenkomstig de gesteldheid van ons eigen hart, zoals degenen die iets van Hem zouden willen aannemen maar geen plaats hebben om alles te ontvangen. Open dan de deur om met Hem ook Zijn uitgebreide wet aan te nemen. Mocht u bezwaren hebben tegen één van Zijn geboden, mocht er één bijzonderheid zijn waaraan u zich niet wilt onderwerpen, dan ontvangt u Hem niet. "Dan zou ik niet beschaamd worden, wanneer ik merken zou op al Uw geboden", Ps. 119:6. U moet opendoen om met Hem ook Zijn kruis aan te nemen. "Zo iemand achter Mij wil komen", zei Jezus, "die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis op, en volge Mij", Matth. 16:24. Als u niet bereid bent om Christus met Zijn kruis aan te nemen en Hem niet wilt volgen wat er ook gebeurt en waar Hij ook heengaat, dan kunt u Hem niet ontvangen. Velen hebben plaats voor Christus' verlossing van hel en toorn, maar zij zullen nooit opendoen om Hem met Zijn wet en Zijn kruis te ontvangen.

2. Er moet plaatsgemaakt worden opdat onze Heere op die wijze inga, die in Zijn ogen het beste lijkt. Wij mogen Hem paal noch perk stellen, want Hij is de Heilige Israëls. Wat de tijd betreft mogen wij Hem niet aan een uur binden, maar moeten wij op Hem wachten totdat de Heere uit de hemel nederziet. Wij mogen Hem ook niet beperken wat de wijze van Zijn komst betreft; maar wij moeten Hem altijd verwelkomen, hetzij Hij komt in de aangename weg van vertroosting hetzij in de onaangename weg van verdergaande vernedering. Wij mogen Hem evenmin paal of perk stellen wat betreft de mate der genietingen, maar moeten dankbaar zijn voor het minste kruimeltje.

3. Wij moeten ons altijd benaarstigen om de ingang te vergroten, om meer zondebesef en een dieper inzicht in de heerlijkheid van de Middelaar te krijgen; meer gewilligheid om met de zonde te breken, meer liefde, geloof, verlangen en dergelijke. Want de verborgenheid der ongerechtigheid die in ons woont, en de verborgenheid van de heerlijkheid van de Middelaar zijn diepten waar we steeds verder in kunnen doordringen. En welke genades er ook in het hart ontvonkt zijn, zij kunnen aangewakkerd worden zodat zij nog feller gaan branden.

4. Wij moeten Hem eervol ontvangen, als de Koning der ere Die zegepralend Zijn intocht houdt in onze ziel. Een hoge achting voor Christus in Zijn allesovertreffende

uitnemendheid is noodzakelijk om Hem te ontvangen.

5. Tenslotte, wij moeten Hem met blijdschap ontvangen, als burgers die hun poorten openzetten om hun koning met blijde toejuichingen te ontvangen als hij zegepralend zijn intocht houdt.

III. Waarom de deur geopend moet worden

Ik zal enkele redenen noemen waarom wij voor Christus behoren open te doen.

1. Omdat het huis Zijn eigendom is. Hij is de rechtvaardige Heere en Eigenaar; hoe onredelijk is het dan dat het huis openstaat voor vreemdelingen, en voor de Meester gesloten is! De zichtbare kerk is Christus' huis en Hij wordt in de harten van haar leden onthaald. De Bruid zegt: Ik hield Hem vast en liet Hem niet gaan, totdat ik Hem in mijner moeders huis gebracht had, en in de binnenste kamer van degene, die mij gebaard heeft", Hoogl. 3:4. Hij heeft er recht op krachtens de gave van de Vader, Die Hem tot een Erfgenaam gesteld heeft van alles, én omdat Hij het huis met Zijn eigen bloed heeft gekocht toen het verpand werd. Is het dan niet zeer redelijk om Hem te ontvangen?

2. De Vader Die Hem het huis gegeven heeft, eist van u dat u voor Hem opendoet. "Deze is Mijn geliefde Zoon", zei Hij, "in Dewelke Ik al Mijn welbehagen heb; hoort Hem!" Hij betreft het huis niet zonder de opdracht van Zijn Vader. Hij diende Zijn Vader in het grote werk van 's mensen verlossing, en na Zijn gehoorzaamheid tot de dood werden de hemeldeuren geopend om Hem zegepralend te ontvangen, en de deuren op aarde kregen de opdracht om voor Hem open te doen als vergelding voor Zijn gehoorzaamheid.

3. Het werd plechtig aan Hem vermaakt in uw doop. Wij zijn allemaal gedoopte christenen, niemand uitgezonderd, waardoor wij aan de Heere werden toegewijd. Zijn Naam staat dus op ons voorhoofd; Hij heeft toestemming om de Eigenaar van ons huis te zijn. En als wij weigeren om voor Hem open te doen, verklaren wij in feite daarmee dat wij ons niet willen houden aan de overeenkomst die in onze kindsheid gesloten is. En dit geven velen werkelijk met sprekende daden te kennen.

IV Nuttig gebruik

Het eerste nut is een *woord van berisping* voor hen die niet voor Christus willen opendoen.

Zij die zelfs de buitendeur niet voor Hem opendoen: de grove onkunde van velen te midden van het licht van het Evangelie, laten Christus aan de deur staan. Zij wonen in duisternis en willen geen middelen gebruiken om licht te ontvangen. De deur is nog nooit geopend door de overtuiging van hun zonde en ellende, maar zij leven nog steeds in duisternis en diepe gerustheid. U bent versmaders van de Zaligmaker. "Het is geen volk van enig verstand; daarom zal Hij, Die het gemaakt heeft, Zich deszelve niet ontfermen; en Die het geformeerd heeft, zal aan hetzelfde geen genade bewijzen", fes. 27:11. Jezus zal geopenbaard worden, "met vlammend vuur wraak doende over degenen die God niet kennen, en over degenen die het Evangelie van onze Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn", 2 Thess. 1:8.

Zij die, hoewel de buitendeur geopend is, de binnendeur echter stevig op slot houden: hoevelen zijn er die het niet ontbreekt aan behoorlijke kennis en die door scherpe overtuigingen licht in hun verstand hebben ontvangen, die het helaas nog withouden tegen de Heere! Zij weten wat zij doen moeten, maar hun hart wil er zich niet aan onderwerpen. Hun begeerlijkheden hebben zo'n stevige grip op hun hart, dat al hun overtuigingen versmoren. Zij komen in opstand tegen het licht, laten Christus

aan de deur staan en volgen hun begeerlijkheden, terwijl hun consciëntie hen aanklaagt. Hoe meer licht, des te zwaarder zal hun oordeel zijn. "En dit is het oordeel, dat het Licht in de wereld gekomen is, en de mensen hebben de duisternis liever gehad dan het licht; want hun werken waren boos" Joh. 3:19.

Zij die zelf niet willen opendoen, noch anderen toestaan open te doen, voorzover ze het kunnen verhinderen: velen zijn werktuigen van de duivel die zichzelf afzijdig houden van het heilige, en die anderen ontmoedigen die ernaar beginnen te zoeken. Zij stellen alles in het werk om mensen van het verbond en de ware ernst af te houden. "Maar wee u, gij schriftgeleerden en Farizeeën, gij geveinsden; want gij sluit het Koninkrijk der hemelen voor de mensen, overmits gij daar niet ingaat, en degenen die ingaan zouden, niet laat ingaan", Matth. 23:13.

Zij die net doen alsof zij voor Christus opendoen, maar nooit wijd genoeg om de Koning der ere binnen te laten: er is altijd een zekere bedekte terughoudendheid in hun vereniging met Christus, wat alles bederft. De deur wordt niet opgedaan om Christus in al Zijn ambten te ontvangen. Vandaar dat men Hem in werkelijkheid buitensluit in plaats van voor Hem open te doen, omdat men niet is ingenomen met het verbond zoals de Heere dat heeft gemaakt. Hun hart is verdeeld.

Tenslotte. Slapende gelovigen die in hun gerustheid volharden ondanks dat Hij klopt: tot hen zegt Hij: "Doe Mij open, Mijn zuster, Mijn vriendin, Mijn duive, Mijn volmaakte; want Mijn hoofd is vervuld met dauw, Mijn haarlokken met nachtdruppen", Hoogl. 5:2. Zij antwoorden: "Ik heb mijn rok uitgetogen, hoe zal ik hem weder aantrekken? Ik heb mijn voeten gewassen, hoe zal ik ze weder bezoedelen?" Vaak ondervindt onze Heere zo'n slechte behandeling zelfs in het huis Zijner liefhebbers, wat toch des te erger moet zijn, aangezien zij toch behoren tot degenen die onderscheiden zijn van de rest van de wereld. "Maar gij zijt het, o mens, als van mijn waardigheid; mijn leidsman en mijn bekende; wij, die tezamen in zoetigheid heimelijk raadpleegden; wij wandelden in gezelschap ten huize Gods", Ps. 55:14, 15.

Waarom zondaren belemmerd worden open te doen

Werp de deur van uw hart met kracht open, ja, wijd open, voor de Koning der ere. Zie, Hij komt in de prediking van het Evangelie en in het heilig sacrament, en eist toegang tot uw hart! Laat Hem niet langer aan de deur staan, "maar heft uw hoofden op, gij poorten, en verheft u, gij eeuwige deuren, opdat de Koning der ere inga. "

Om deze vermaning extra nadruk te geven, zal ik u in de eerste plaats op een aantal zaken wijzen, waardoor zondaren weerhouden worden om voor Christus open te doen. O, dat zij toch spoedig uit de weg geruimd werden!

1. Zij weten niet wie er toegang eist. Zij kennen de Koning der ere niet en behandelen Hem daarom ook onbeleefd, "welke niemand van de oversten dezer wereld gekend heeft; want indien zij ze gekend hadden, zo zouden zij de Heere der heerlijkheid niet gekruist hebben", 1 Kor. 2:8. Voordat men de deur opendoet, vraagt men: Wie is daar? Op soortgelijke wijze stelt men ook de vraag: "Wie is de Koning der ere?" Velen getroosten zich geen enkele moeite om te weten te komen wie Hij is; men houdt zich met niemand op die tot de deur van hun hart nadert, die naar een andere stem dan die van de helse tiran luistert. Velen stellen de vraag, maar wachten met Pilatus niet op een antwoord. Dus zij kennen Hem niet en wensen Hem ook niet te kennen. Kenden zij Hem en hun behoefte aan Hem, zij zouden Hem uitnodigen om binnen te komen. Onkunde van en onbekendheid met Christus vormen een grote belemmering waardoor men Hem buiten de deur houdt.

2. Zij kunnen niet naar de deur komen, want het huis is vol waardeloze rommel. De rampzalige wereld verspert de weg naar de deur, Luk. 14:16-20. Een of ander werelds voordeel eist hun aandacht op, zodat ze niets zullen verliezen. Zij worden door de genoegens van de wereld als door verleidelijke liederen geboeid. Zij raken, net als in een struikgewas, verward in de zorgen van de wereld; zij kunnen niet vooruitkomen. Deze afmattende aarde ligt tussen hen en de Zon der gerechtigheid; Haar stralen kunnen hen dus niet bereiken. De lemen afgod betovert hen, zodat zij hart noch hand hebben om de deur open te doen.

3. Zij zijn zo bezet van binnen en er is zo'n geroep om hen heen, dat zij niet naar de deur kunnen komen. Zij moeten zoveel hongerige begeerlijkheden te eten geven, die alsmaar blijven roepen: Geef, geef, dat zij Christus óf niet horen kloppen, óf indien zij Hem wel horen kloppen, door hun begeerlijkheden, die heel dicht om hen heen zijn, worden vastgehouden. Zij hebben de vreemden lief en die zullen zij nawandelen. Liefde tot hun begeerlijkheden laat geen plaats over voor hun Heere. Zij beminnen hun ziekte en stellen de Geneesheer niet op prijs. En terwijl zij dus hun begeerlijkheden te eten geven, sterft hun ziel van honger.

4. Zij zijn bang dat het huis beroofd zal worden en daarom durven zij de deur niet open te doen. Dit was een oude list uit de hel tegen het Evangelie. Zij riepen: zij die de wereld ondersteboven hebben gekeerd, zijn ook hierheen gekomen. Zondaren ontvangen Christus' boodschap op dezelfde manier als Nabal Davids boodschap ontving, 1 Sam. 25:11. Zal ik de wegen der zonde die zo winstgevend en aangenaam zijn, vaarwel zeggen? Zal ik me laten binden aan een nauwgezet heilig leven, zodat ik niet meer de vrijheid heb om te doen wat ik wil, 1 Sam. 25:11? Zij willen niet opendoen voor Christus, omdat ze willen houden wat ze hebben.

5. De sterke bewaart zijn huis en zal niet toestaan dat zij naar de deur gaan. Zij zitten in "de strik des duivels, onder welke zij gevangen waren tot zijn wil", 2 Tim. 2:26. Terwijl Christus in het ene oor spreekt, spreekt de duivel in het andere, en hij gebruikt alle mogelijke middelen om hen ervan te weerhouden dat zij voor Christus opendoen. Soms zal hij hen wijsmaken dat het te vroeg is en soms dat het te laat is om open te doen. Als zij erover beginnen te denken om open te doen, zal hij zich laten gelden en hen zo met verzoeking en kwellen, dat zij geen vastberadenheid van geest zullen hebben om voor Christus open te doen en er dus wel van moeten afzien.

6. Zij denken dat Hij al binnengelaten is. Zoals men iemand soms aan de deur laat staan vanwege deze vergissing, zo sluiten velen Christus vanwege bedrog en hoogmoed buiten hun hart. Zij denken dat ze rijk en verrijkt zijn geworden en geens dings gebrek hebben, Openb. 3:17. Zij denken er niet over om voor Christus open te doen, want zij menen dat zij al hebben opengedaan. Een gevaarlijke toestand, die ons allen tot een onpartijdig zelfonderzoek zou moeten brengen, en ons werkzaam zou moeten maken om voor Christus open te doen alsof er nog nooit iets was gebeurd.

7. Tenslotte, zij liggen in bed en zij kunnen niet opstaan, Hoogl. 5:3. Door een zachte slaap in het bed van luiheid laten velen Christus lang aan de deur staan. Zij zijn de smaak in en de lust tot geestelijke zaken kwijtgeraakt; zij worstelen niet meer met God zoals vroeger. Zij hebben hun handen in hun boezem gestoken en zij zijn te moe om die weer tot hun mond te brengen, Spr. 26:15.

Ik zal een aantal beweegredenen naar voren brengen om u aan te sporen open te doen. Dat ze doel mochten treffen.

1. Bedenk wie het huis bezet zolang men Christus aan de deur laat staan: Wanneer een sterke gewapende zijn hof bewaart, zo is al wat hij heeft in vrede", Luk. 11:21.

Wie is dit anders dan de satan, Gods vijand en de overweldiger van Gods troon? En zoals het met de eigenaar van het huis is, zo is het ook met het huisraad. Het wordt uit de hel aangevuld met verschillende begeerlijkheden die als Egyptische aandrijvers de handen van zondaren met werken der duisternis vult en nooit zegt dat het genoeg is. En dit zal de beloning zijn: schaamte en eeuwige droefheid. Het hart dat eigenlijk een tempel voor God de Zaligmaker moet zijn, is een werkhuis voor de satan. De satan is "de geest die nu werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid", Ef. 2:2b.

2. Bedenk wie het is die om toegang vraagt. Een Koning, ja, de Koning der ere. Laat de waardigheid van de Persoon uw eerbied en bereidwilligheid afdwingen om open te doen. Wie zou de deur sluiten voor een gekroond hoofd? Zie, hoe Sions gekroonde Koning toegang verlangt tot uw ziel Vraagt u wie deze Koning der ere is? Hij is de HEERE, sterk en geweldig, de HEERE, geweldig in de strijd. Daarom is verzet tevergeefs. Het zal slechts tot de ondergang leiden van de persoon die haar biedt. Zie wat het einde van Zijn vijanden zal zijn: "Doch deze mijn vijanden, die niet hebben gewild, dat ik over hen koning zou zijn, brengt ze hier en slaat ze hier voor mij dood", Luk. 19:27. Hij zal de laatste op het slagveld zijn, en zal al Zijn vijanden zien terugkeren, met de duivel die hen bedroog en hen verleid heeft om zich tegen Hem te verzetten. Hij is de HEERE, geweldig in de strijd, daarom hoeft u niet te zeggen dat u niet kunt opendoen. Geef Hem slechts uw goedkeuring, heet Hem slechts oprecht welkom en Hij zal Zelf voor het werk zorgdragen. "Maar als een daarover komt die sterker is dan hij, en hem overwint, die neemt zijn gehele wapenrusting, waar hij op vertrouwde, en deelt zijn roof uit", Luk. 11:22. Hij kan ervoor zorgen dat de ijzeren poorten vanzelf opengaan. Hij hoeft het slot maar even met Zijn hand aan te raken en het wijkt. Uw sterkste begeerlijkheden kan Hij weldra beteugelen en ze zo week maken als water, als u maar gewillig bent.

3. Bedenk dat het huis het niet waard is dat Hij daar zou binnenkomen. Toen Salomo Hem een prachtige tempel had gebouwd, zei hij in heilige verwondering: "Maar waarlijk, zou God op de aarde wonen? Zie, de hemelen, ja, de hemel der hemelen zouden U niet begrijpen, hoeveel te min dit huis, dat ik gebouwd heb!", 1 Kon. 8:27. Hoeveel te meer kunnen we dit zeggen van ons hart, dat van nature een bewaarplaats van onrein gevogelte is, een woonstede der duivelen. O, wat is het een wonder dat Hij Zich wil verwaardigen om deze deuren te kloppen en in zo'n verblijfplaats wil wonen. Ontzettend gruwelijk moet dan de zonde zijn als Hem de toegang wordt geweigerd.

4. Bedenk dat Hij toch nog binnen zal komen, als u voor Hem opendoet. Noch de majesteit van de Koning der ere, noch de armoedige staat van het huis waarin de zondaar Hem moet onderbrengen, zal hen uit elkaar houden; alleen zondaren die Hem de toegang weigeren. Hij Die de hemel der hemelen tot Zijn troon heeft, wil Zijn intrek nemen in het nederige hart. "Want alzo zegt de Hoge en Verhevene, Die in de eeuwigheid woont, en Wiens Naam heilig is: Ik woon in de hoogte en in het heilige, en bij dien die van een verbrijzelde en nederige geest is, opdat Ik levend make de geest der nederigen, en opdat Ik levend make het hart der verbrijzelden", Jes. 57:15. En als Hij binnenkomt, zal Hij een menigte zegeningen met Zich meebrengen: vergeving, vrede, genade en een recht op de gelukzaligheid. "Want God de HEERE is een Zon en Schild; de HEERE zal genade en eer geven; Hij zal het goede niet onthouden degenen die in oprechtheid wandelen", Ps. 84:12.

5. Dit aanbod is de Koning der ere duur komen te staan. Op deze wijze wordt niet op de deur van het hart van gevallen engelen geklopt, "want waarlijk, Hij neemt de natuur der engelen niet aan, maar Hij neemt het zaad Abrahams aan", Hebr. 2:16. En u

zou dit aanbod ook niet hebben gekregen als de Zoon van God de natuur van de mens niet op Zich had genomen en aan het recht had voldaan. Maar nu het recht is voldaan kan barmhartigheid worden bewezen aan opstandelingen. Hij heeft Zijn Koninkrijk verkregen door Zijn eigen bloed, en nu verlangt Hij er te worden toegelaten. Dit is namelijk de stem van de Koning der ere Die terugkomt van de strijd die Hij voor zondaren heeft gestreden; Hij roept hen toe de poorten te openen om de Overwinnaar zegevierend binnen te laten. Mogen we dan niet zeggen: "Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zo grote zaligheid geen acht nemen?", Hebr. 2:3.

6. Gedenk dat de dag zal komen dat u, tot wie Hij nu roept om voor Hem open te doen, tot Hem zal roepen om voor u open te doen. Hij heeft de sleutels der hel en des doods; en wie Hij daar naartoe stuurt, kan niemand tegenhouden, en die Hij tegenhoudt, kan niemand vooruitkrijgen. Want Hij opent en niemand kan sluiten, en Hij sluit en niemand kan openen, Openb. 3:7. Hij draagt de sleutels van de poorten des hemels en opent de deur voor hen die erop kloppen. Hoe kunt u dan verwachten dat Hij u in de hemel zal toelaten als u Hem nu niet in uw hart wilt ontvangen? "Strijdt om in te gaan door de enge poort; want velen, zeg Ik u) zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen; namelijk nadat de Heere des huizes zal opgestaan zijn, en de deur zal gesloten hebben, en gij zult beginnen buiten te staan, en aan de deur te kloppen, zeggende: Heere, Heere, doe ons open; en Hij zal antwoorden en tot u zeggen: Ik ken u niet, vanwaar gij zijt", Luk. 13:24, 25.

7. U krijgt bij deze gelegenheid een zeer plechtige oproep. Christus opent thans Zijn hart voor u door Zijn Woord om u welkom te heten. Morgen mogen wij verwachten dat Hij Zijn hart voor u zal openen in het sacrament. Dit is een bijzondere gelegenheid waarop de ark van de instellingen van het Evangelie tot uw poorten komt. Pas op dat u de Koning der ere niet geringschat tijdens zo'n plechtigheid. Het is de plechtigheid van Zijn ondertrouw en tevens van Zijn kroning, de tijd waarop sommigen op een bijzondere wijze aan Hem worden ondertrouwd en de kroon op Zijn hoofd wordt gezet. "Gaat uit, en aanschouwt, gij, dochteren van Sion, de koning Salomo, met de kroon waarmede hem zijn moeder kroonde op de dag zijner bruiloft, en op de dag der vreugde zijns harten", Hoogl. 3:11. Maar een tijd dat sommigen een zegen ontvangen blijkt voor anderen een tijd van een vernietigende vloek te zijn. "Want ik zeg ulieden, dat niemand van die mannen die genood waren, mijn avondmaal smaken zal", Luk. 14:24.

8. Bedenk dat het aanbod niet altijd zal gelden. Onze Heere staat te kloppen, Openb. 3:20. Hij zit niet bij de deur, maar Hij staat, wat inhoudt dat Hij op het punt staat te vertrekken. Hij hoeft Zich alleen maar om te draaien en weg is Hij. Ja, geduld dat steeds misbruikt wordt kan op den duur veranderen in grimmigheid. Er is veel op uw deur geklopt; geeft u hier geen gehoor aan, dan zal de volgende kloep uw ziel misschien uit uw lichaam kloppen, en waar bent u dan?

9. Tenslotte, er is geen andere weg om zalig te worden dan door voor Christus open te doen. In deze weg zal het u welgaan; verwerpt u echter deze weg, dan zondigt u tegen het geneesmiddel Christus, tot uw eeuwig verderf.

Zeg niet dat het te vroeg is.

Och, is het te vroeg om uw ziel als een brandhout uit het vuur te laten rukken? Is het gevaar van uitstellen niet aanwezig? Hoe langer het duurt voordat u tot Christus komt, des te moeilijker zal het werk zijn. Ja, wie weet of de Heere misschien niet zal ophouden op uw hart te kloppen, en dat de dag der genade voor u tijdens uw leven al wordt beëindigd. Tijdens de vorige avondmaalsbediening waren er verschillende

mensen bij ons die nu zijn heengegaan.

Zeg niet dat u te lang hebt gewacht om het nu nog te doen.

Nee, u bent zeker welkom als u gewillig bent. Er is geen geval zover heen dat er geen hoop meer voor is, als zij maar onder Christus' behandeling wordt gesteld. "Jezus zeide: Neemt de steen weg. Martha, de zuster des gestorvenen, zeide tot Hem: Heere, hij riekt nu al, want hij heeft vier dagen aldaar gelegen. Jezus zeide tot haar: Heb Ik u niet gezegd, dat zo gij gelooft, gij de heerlijkheid Gods zien zult?" Goh. 11:39, 40. De steen die de bouwer lang heeft laten liggen en die vaak afgekeurd is terwijl andere stenen eromheen werden opgeraapt, mag na lange tijd komen om een plaats in het gebouw te krijgen. Onze Heere komt vaak terug en wast hen aan wie voorheen werd voorbijgezien. "En Ik zal hunlieder bloed reinigen dat Ik niet gereinigd had; en de HEERE zal wonen in Sion", Joël 3:21.

Maar och, wil de Heere ooit in zo'n hart als het mijne komen?

Ik antwoord: onze Heere maakt geen uitzonderingen. "Indien iemand", zegt Hij, "Mijn stem zal horen, en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen", Openb. 3:20b. Dit moge u bemoedigen. Hij treft geen enkel hart aan dat Hij niet moet genezen. Hij komt binnen als Geneesheer en dus zal uw ziekte Hem niet weggagen. Hoe wanhopiger uw kwaal is, des te groter is de roem van Zijn genade. Christus kan uw zondigheid en ellende laten meewerken om daardoor voor Zijn troon op te klimmen.

Raadgevingen voor bereidwilligen

Laat mij besluiten met een aantal raadgevingen te verstrekken aan degenen die voor Hem willen opendoen, en Hem aan Zijn tafel willen ontvangen.

- Doorzoek het huis. Begin met de plicht van zelfonderzoek. "Maar de mens beproeve zichzelf, en ete also van het brood, en drinke van de drinkbeker", 1 Kor. 11:28. Onderzoek uzelf met betrekking tot uw staat, gesteldheid, genades, zonden, gebreken, voornemens en dergelijke.
- Tracht het huis te zuiveren van de afgoden van afgunst. "Zuivert dan de oude zuurdesem uit, opdat gij een nieuw deeg zijn moogt, gelijk gij ongezuurd zijt. Want ook ons Pascha is voor ons geslacht, namelijk Christus", 1 Kor. 5:7.
- Zorg ervoor het heilige vuur der genade brandende te houden. Blus de Geest niet uit. Koester elke goede aandoening. En als u iets hebt, tracht het te bewaren.
- Geef de sleutel van uw hart in de hand des Heeren. Betrouw uw onhandelbare geest aan Hem toe in de weg van het geloof, opdat de satan de sleutel niet zal pakken en de Koning zal worden buitengesloten.
- Doe uw beste kleren aan, het bruiloftskleed van Christus' gerechtigheid toegepast door het geloof. Leg ook de oude mens af die verdorven is, en doe aan de nieuwe mens met al de versierselen van de verborgen mens des harten.
- Zorg dat u thuis bent. Laat uw hart niet op zoek- en zwerftocht zijn door de einden der aarde, maar wees diep bekommerd over uw eigen toestand.
- Tenslotte, zorg dat u niet op bed ligt als Hij aan de deur komt. En u zegt: "Ik heb mijn rok uitgetogen, hoe zal ik hem weder aantrekken? Ik heb mijn voeten gewassen, hoe zal ik ze weder bezoedelen?", Hoogl. 5:3. Maar schud deze zorgeloosheid van u af. Laat uw lendenen omgord zijn en uw lamp brandende, zodat u gereed bent om voor Hem open te doen als Hij komt. Amen.

3. DE ONDERSCHIEDENDE KENMERKEN VAN WARE GELOVIGEN

IN RELATIE TOT GOD IN CHRISTUS, ALS HUN TOEVLUCHT EN DEEL. I.

De eerste preek over deze tekst werd gehouden direct voor de bediening van het Heilig Avondmaal in Ettrick, 19 Augustus, 1722.

"Tot U riep ik, o HEERE! Ik zeide: Gij zijt mijn Toevlucht, mijn Deel in het land der levenden."

Psalm 142:5

"Wat maakt gij hier Elia?" (1 Kon. 19:9). Deze vraag, die gesteld werd aan Elia in de spelonk, is een belangrijke vraag aan iedereen van u. Ik ben er zeker van dat u hier belangrijke zaken hebt te doen, of u het ter harte neemt of niet. U bent in deze wereld als in een vermoeiend land, een wildernis, een plaats van groot gevaar en van grote armoede. Als u het zó hebt gevoeld, komt u met een voornemen om een Toevlucht te zoeken, waar u veilig kan zijn en een Deel voor uw ziel, waar uw gebrek kan worden vervuld. Onze tekst laat zien waar u beiden, Toevlucht en Deel, vinden kan: "Tot U riep ik, o HEERE! Ik zeide: Gij zijt mijn Toevlucht, mijn Deel in het land der levenden."

Deze woorden tonen ons de weg die David nam om hulp te verkrijgen in de meest benarde omstandigheden. Hij verborg zich in een spelonk, (die van Adullam of Engedi) uit vrees voor Saul, door wie hij in levensgevaar verkeerde. Zijn geest verzonk onder de last van verbijsterende vrees en zorgen; hij was in de uiterste verwarring: "Mijn geest was overstelpt in mij", zegt hij (vers 3). Hij was door iedereen verlaten, en als een uitgeworpene waar niemand voor zorgt: "Ik zag uit ter rechterhand, en ziet, zo was er niemand die mij kende, er was geen ontvlieden voor mij; niemand zorgde voor mijn ziel" (vers 4). In deze zaak nam hij de toevlucht tot de Heere door gebed. En hier kunnen wij twee zaken opmerken: zijn gebed en zijn geloof in dit gebed.

1. *Zijn gebed* in deze zaak: "Tot U riep ik, o HEERE!" Hoewel zijn geval uiterst zwaar was, maakte het hem toch niet onbekwaam om te bidden. Maar het vuurde hem aan tot die heerlijke beoefening, en het bewoog hem ertoe tot de hemel schreeuwen uit "de buik des afgronds." Alle angst, verdriet en verwarring zijn te ver gegaan, wanneer zij het gebed tot de Heere beteugelen. Toch kan dit bij een heilige gebeuren, zoals bij Asaf toen hij zei: "Ik was verslagen, en ik sprak niet" (Psalm 77:4). Voor zulken zou het goed zijn om te luisteren naar het woord: "O mijn duive, (...) toon Mij uw gedaante, doe Mij uw stem horen; want uw stem is zoet, en uw gedaante liefelijk." (Hoogl. 2:14). De beste verlichting voor een verslagen en treurend hart, is een uitweg te zoeken in de schoot van een genadig God. Dit zien we in de aanvang van Psalm 102: "Een gebed des verdrukten, als hij overstelpt is, en zijn klacht uitstort voor het

aangezicht des HEEREN." Ook Hanna ondervond dit zo in haar troostrijke ervaring. "Zij had haar "ziel uitgegoten voor het aangezicht des HEEREN," "ze ging haars weegs; en haar aangezicht was niet meer droevig." (1 Sam. 1:18 Engelse Vert.).

2. *Zijn geloof* in het gebed: "Ik zeide: Gij zijt mijn Toevlucht, en mijn Deel." Hij zei dit niet alleen met de mond, maar ook met en vooral *in* zijn hart (zoals deze woorden vaak in het hart worden gezegd.) Zijn hart en ziel zeiden het, nadat hij ontdekte dat de Heere Zelf sprak in Zijn Woord. Dit is de geloofsgrond voor een mens, voor een Toevlucht en Deel. Hier moeten drie dingen worden opgemerkt.

1ste. Het geloof ontdekt *de volheid en gepastheid* van de Heere Jehovah voor iedere toestand waarin de ziel verkeert. Dit ziet het geloof door het venster van het Woord, wat door de Geest wordt verlicht. De psalmist zag de Heere door het geloof volkomen gepast voor zijn toestand, Hij kan in al zijn noden voorzien.

(1.) Hij werd omringd door kwaden die hem dreigden te verslinden. In heel de wereld kon hij geen plaats vinden waar hij veilig zou zijn: "er was geen ontvlieden voor mij; niemand zorgde voor mijn ziel." Maar door geloof ontdekt hij een Toevlucht boven hem, terwijl er in heel de wereld geen Toevlucht was. "U bent een Toevlucht boven mij; als ik in die Toevlucht kan komen, dan ben ik veilig."

(2.) Hij was onder vele noden, en er was niets om in die noden te voorzien. Hij had een plaats om in de aarde te vluchten, waar hij veilig zou kunnen zijn; maar hoe kon hij daarin leven? Want niemand zorgde voor zijn ziel of leven (vers 4). Maar het geloof ontdekt Jehovah tot een Deel. Iemand met zo'n geloof blijft leven ook al gunt de wereld hem niets. "U bent een Deel; als ik dat Deel kan krijgen, dan heb ik genoeg."

2de. Geloof ontdekt *de vrijheid* van de ziel om de Heere als zijn Toevlucht en Deel te nemen. Dit moet ook gezien worden door het venster van het Woord, wat door de Geest verlicht wordt. De aanbidding van het Evangelie werpt de deur open tot de Toevlucht, en kondigt de vrije toegang af tot het "Deel" voor elk mens die het nemen wil (Openb. 22:17). Het geloof ziet het algemeen aanbod van het Evangelie als een tot hém gericht aanbod; alsof de Heere zei: "Deze Toevlucht staat open voor u en u, voor iedereen van u, zodat u zonder angst er naartoe mag vluchten. Het Deel is vrij voor u en u, voor iedereen van u; u mag het nemen en gebruiken als uw eigendom, zonder dat u bang hoeft te zijn voor levensgevaarlijk zelfbedrog." Daarom zegt onze Heere: "Die gelooft zal hebben, (...) zal zalig worden." (Mark. 16:16). En de apostel zegt: "Geloof in de Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden." (Hand. 16:31). En dit aanbod brengt de Geest des Heeren tot de ziel, zodat de mens gelooft dat het aanbod in het bijzonder aan hem gericht is. De Toevlucht staat voor hem open, het Deel is vrij voor hem, overeenkomstig het Woord: "Dit is de getuigenis, namelijk dat ons God het eeuwige leven gegeven heeft" (1 Joh. 5:11).

3de, Het geloof *eigent zich de Heere toe* als Toevlucht en Deel. "Gij zijt mijn Toevlucht, mijn Deel." De Heere spreekt door Zijn Geest in Zijn Woord, en zegt tot de ziel: "Ik ben een veilige Toevlucht en een volledig Deel. Ik ben gewillig en bied Mij vrijwillig aan om uw Toevlucht en uw Deel te zijn." De ziel gelooft God en zegt: "Dan Heere, bent U mijn Toevlucht en mijn Deel. Zo neem ik U ook aan." En zo is de overeenkomst gesloten, de ziel neemt bezit van de Toevlucht en het Deel dat werd aangeboden. Dit is de directe geloofsdaad van David in de spelonk, waar de psalmist daarna met genoegen op terugziet. "Ik heb mijn woord gegeven."

En het oprecht geloof glanst helder in zuiverheid. "Weg met alle andere toevluchten, dat zijn toevluchten der leugens. Heere, ik neem u als mijn Toevlucht; U bent mijn

Toevlucht waar ik alleen veilig in ben. U bent mijn Toevlucht vanuit de wanhopige toestand waar ik nu in bevind. En ik neem U niet alleen als mijn Toevlucht, maar ook als mijn Deel. Mijn Deel vanaf dit ogenblik, zowel als mijn Toevlucht. Ik begeer niet de kroon van Israël als mijn deel op deze aarde, en U als mijn Deel in de hemel wanneer die kroon van mij weggenomen wordt. Maar U bent juist nu, in het land der levenden, mijn Deel voor mijn hart om hierop te leven, in deze wereld als ook in de toekomstige.”

Omdat in deze tekst veel tot lering is, zal ik nu één leer bespreken.

Leerstelling:

De ziel die veiligheid en voldoening verlangt, moet de Heere Jehovah voor een Toevlucht en Deel voor zichzelf nemen; en zeggen wat vele anderen zeggen, namelijk dat Hij zijn Toevlucht en Deel is.

Bij het verhandelen van deze leer, zal ik nu een weinig de aard van deze Toevlucht en Deel overwegen. En hier wil ik een paar dingen uiteenzetten, namelijk:

- I. Betreffende de Toevlucht.
- II. Betreffende het Deel.

I. Betreffende de Toevlucht

1. De Heere Jezus of *God in Christus Zelf is de Toevlucht*: “En er zal een hut (Engels: tabernacle) zijn, (...) tot een schuilplaats en tot een toevlucht en verberging.” (Jes 4:6). “Des HEEREN SPRUITE.” (vers 2). De Man Wiens Naam is “de SPRUITE” (Zach. 3:8) is de hut waar hier over wordt gesproken, Hij is een plaats tot Toevlucht. Dit blijkt ook in Joh. 1:14: “Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond.” (Grieks: en heeft onder ons getabernakeld) En Jes. 32: 2: “ En die Man zal zijn als een verberging tegen den wind en een schuilplaats tegen de vloed, (...) als een schaduw van een zwaren rotsteen over een dorstig land.” En die Man is ook JEHOVAH, DE HEERE ONZE GERECHTIGHEID. (Jer.23:6). Voor schuldige schepsels kan niets minder dan God, de eeuwige God, een geschikte Toevlucht zijn. Armen die zwakker zijn dan de eeuwige armen konden het gewicht niet dragen (Deut. 33:27). Nimmer konden zondaren hun Toevlucht nemen tot een onherroepelijk God, meer dan het droge stoppelveld veilig kan zijn in een verterend Vuur. “Want onze God is een verterend Vuur” (Hebr. 12:29). Maar opdat God een Toevlucht voor zondaars zou kunnen zijn, nam Hij onze natuur aan en nam Hij ons vlees op Zich. In Christus “woont al de volheid der Godheid lichamelijk” (Kol. 2:9). Zo werd Hij onze Toevlucht, waarin wij veilig kunnen vluchten. Maar zonder Christus kan geen zondig schepsel met God over zijn zaligheid onderhandelen. Dit leidt tot zijn zekere ondergang. Hiervan zei Jehovah Zelf: “Wie zou tegen Mij de doornen en distelen in oorlog stellen? Ik zou tegen hen aanvallen en hen tegelijk verbranden. Of hij moest Mijn sterkte aangrijpen, hij zal vrede met Mij maken; vrede zal hij met Mij maken” (Jes 27: 4, 5, Engelse Vert.). Niemand die God kent zal Hem durven te naderen buiten Christus.

2. Deze Toevlucht is *door een wettige beschikking* een Toevlucht voor verloren mensen, voor zondaren van Adams nageslacht. “God was in Christus, de wereld met Zichzelf verzoenende; hun zonden hun niet toerekende” (2 Kor, 5:19). “En gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, alzo moet de Zoon des mensen verhoogd worden, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve maar het

eeuwige leven hebbe” (Joh 3:14, 15, 16). Deze beschikking geeft mensen het recht om tot die Toevlucht te vluchten voor redding. De engelen die gezondigd hebben, hebben dit recht niet. Er is geen liefde tot de duivel, maar voor ons als zondaren is er een liefde, gericht op de mens. Deze liefde wordt genoemd: “de goedertierenheid van God onzen Zaligmaker, en Zijn liefde tot de mensen” (Tit. 3:4). Daarom wordt de oproep om zich tot de Toevlucht te wenden gericht aan de mensen: “Tot u, o mensen roep Ik, en Mijn stem is tot der mensen kinderen” (Spr. 8:4). En tot het volk: “Vertrouwt op Hem te allen tijde, o gij volk; stort ulieder hart uit voor Zijn aangezicht” (Psalm. 62:9). En deze oproep is hun volmacht, “God is ons een Toevlucht.” Daarom, wie u ook bent, man of vrouw of van het verloren geslacht van Adam, twist niet of u deze Toevlucht mag ingaan; neem het in tot uw bezit of niet: uw volmacht om in te gaan is duidelijk en uw veilig-zijn op uw binnengaan is onfeilbaar zeker.

God weet wie de Zijnen zijn; Hij weet voor wie de grote Hogepriester stierf en voor wie de Toevlucht in het eeuwig besluit der verkiezing werd ontworpen. Dit zijn verborgenheden; uw volmacht om in deze Toevlucht te gaan rust niet op de kennis van deze verborgenheden. U moet eerst ingaan op grond van de volmacht die ligt in de wettelijke beschikking van de Toevlucht. Deze is in het Woord opgetekend; daardoor is het voor zondaren bestemd. Dan zult u weten wat van deze verborgenheden u aangaat. Bedenk dat de vrijsteden niet alleen voor Israël, maar ook voor de vreemdeling en bijwoner onder hen waren, (Num. 35:15). Als een vreemdeling en een bijwoner niet wilde geloven dat hij toegang mocht hebben tot de vrijsteden omdat hij geen Israëliet was, en daarom zou vluchten naar eigen land voor een schuilplaats, dan is het geen wonder dat hij door de hand van bloedwreker viel.

Meer in het bijzonder; ik zal u van vier soorten mensen vertellen, voor wie God in Christus een Toevlucht is. Ik ben er zeker van dat elk van ons, onze naam onder hen kan vinden.

- (1.) Hij is een Toevlucht *voor de verdrukte*: “De Heere zal een hoog Vertrek zijn voor den verdrukte.” (Psalm 9:10). Wordt u niet verdrukt door zonde? Ervaart u niet dat het u neerdrukt als een reusachtige berg op een zwak mens, zodat uw ziel zegt: O, “ik ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezès doods?” (Rom. 7:24). Wordt u verdrukt door de Satan? Ervaart u dat de sterke en listige tegenstander de meerdere over u is? Wordt u verdrukt door de wereld? Door de mensen van de wereld, in uw bezittingen, in uw naam en reputatie, of om welke andere zaak dan ook? Schreeuwt u het uit vanwege het geweld en onrecht? Wordt u verdrukt door de dingen van deze wereld, de zorgen, de zaken, de fronsende blikken die de wereld op u werpt? Hier is een Toevlucht voor u; kom hierheen, tot een God in Christus. Zeg: “O Heere, U bent Mijn toevlucht” en “o HEERE, ik wordt onderdrukt, wees Gij Mijn Borg” (Jes. 38:14). Er is een belofte voor uw veiligheid: “Hij zal (...) de verdrukker verbrijzelen.” (Psalm 72:4). Deze belofte doelt op uw verschillende toestanden. Op de onderdrukking door de zonde: “Hij zal onze ongerechtigheid dempen; ja Gij zult al hun zonden in de diepte de zee werpen.” (Micha 7:19). Op onderdrukking door satan: “En de God des vredes zal den satan haast onder uw voeten verpletteren” (Rom. 16:20). Op de onderdrukking door de wereld: “in de wereld zult u verdrukking hebben; maar hebt goeden moed, Ik heb de wereld overwonnen” (Joh. 26:33).
- (2.) Hij is een Toevlucht *voor de uitgeworpene* (Psalm 142:4,5). Zijn er onder ons voor wie het gezicht van de wereld geheel is veranderd, voor wie de rivieren van genot geheel zijn opgedroogd? En die zo zijn heen en weer geslingerd, vervolgd

en gekweld in deze wereld, dat zij hun rustplaats zijn vergeten? Bent u een vreemde geworden voor uw broeders en onbekend aan de kinderen van uw moeder? (Psalm 69:9). Is het zo'n vreemde wereld voor u geworden, dat zelfs de man uws vredes, op wie u vertrouwdte, die van uw brood at, zijn verzenen tegen u heeft opgeheven? (Psalm 41:10). En dat, waar u zich ook naar wendt om rust en een schuilplaats te vinden, de deur voor uw gezicht dicht wordt geworpen? Hier is een Toevlucht voor u; hier is een open deur; kom in gij gezegende des Heeren. "De HEERE vergadert Israëls verdrevenen" (Psalm 147:2). Het schijnt dat de Heere iets met u voor heeft. Hij doet met u als een vader met zijn weerspannige zoon die uit het huis van de vader wegloopt, met het doel om met zijn vrienden verder te gaan en niet terug te keren. De vader zendt een waarschuwend boodschap naar hen allen: "In welk huis mijn zoon ook zich verschuilt, werp hem direct buiten de deur, en laat niemand van u hem in zijn huis nemen; en als hij binnenkomt, laat hem geen nacht slapen, ja laat hem zelfs zichzelf niet warmen in uw huis." Waarvoor is dit alles, dan enkel om hem opnieuw in zijn vaders huis terug te krijgen?

- (3.) Hij is ook een Toevlucht *voor schuldigen*, mensen die bankroet zijn, onbekwaam om hun schulden te betalen. "Gij zijt den arme een Sterkte geweest, een Sterkte den nooddrufte, als hem bange was; een Toevlucht tegen den vloed." (Jes. 25:4). Hierin was David een type van Christus; naar hem vluchtte "alle man die een schuldeiser had, en alle man wiens ziel bitterlijk bedroefd was" (1 Sam. 22:2).

Het hele nageslacht van Adam is verdronken in schuld. Onze vader Adam maakte een verbintenis, waarin hij zichzelf en zijn nakomelingen tot volmaakte gehoorzaamheid aan de wet verplichtte. Dit was de voorwaarde tot het leven voor hem en al zijn nakomelingen, en dat op de straffe des doods in zijn grootste uitgestrektheid. Deze verbintenis is het werkverbond. En toen hij het ondertekende, had hij genoeg om het gehele bedrag te betalen om zo zichzelf en de zijnen van de hemel en de heerlijkheid te verzekeren. Maar helaas! Door zijn eigen wanbeheer verbrak hij het verbond en kon hij het nooit meer betalen: en zo ligt de verbintenis op het hoofd van al zijn nakomelingen, totdat zij komen in de Toevlucht. Dan worden zij van dit werkverbond ontslagen door hun pleiten op de betaling door de Borg. "Maar Gij zijt niet meer onder de wet, maar onder de genade" (Rom. 6:14). Hieruit blijkt duidelijk, dat dezen die onder de genade zijn, in deze Toevlucht niet meer onder de wet of het werkverbond zijn. Hieruit blijkt ook dat zij die niet in de Toevlucht of onder de genade zijn, onder het werkverbond, onder de wet als regel van het werkverbond blijven. Weet, o zondaar, dat u verplicht bent zowel de straf als het gehele bedrag van de verbintenis te betalen: "Want er is geschreven: vervloekt is een iegelijk die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen" (Gal. 3:10). Het is verder buiten uw bereik om deze beiden te betalen, dan het kopen van de rijkste erfenis in de wereld buiten het bereik is van een bedelaar in voden gekleed. En hoewel u het misschien niet weet, er is reeds een aanklacht tegen u, en u weet niet het ogenblik wanneer u daarvoor in de gevangenis gezet wordt, waar u nooit meer kan uitkomen (Matth. 5:25, 26). Maar hier is een Toevlucht voor u, waar, zodra u binnengaat, uw schuld in betaald is. "Gij zijt der wet gedood door het lichaam van Christus" (Rom. 7:4).

- (4.) Ook is Hij een Toevlucht *voor misdadigers* die volgens de wet de doodstraf verdienen (Hebr.6:18). Zondaar, u hebt door uw misdaden tegen de Koning der

hemelen uw leven verbeurd, en u hebt zich opengelegd voor de slag der rechtvaardigheid: de bloedwreker zit op uw hielen; en als u gegrepen wordt door de Rechter, en valt in de handen van een almachtig God, dan zult u voor eeuwig verloren gaan. Maar hier is een Toevlucht voor u, Die rust verschaft aan uw vermoeide ziel (Matth. 11:28), een schuilplaats waar u veilig bent (Jer. 32:2).

3. De poort van deze Toevlucht waardoor zondaren binnengaan, is het voorhangsel of het vlees van Christus, die gekloofd, gescheurd en geopend is om een schuldig schepsel in te laten tot JEHOVAH als Toevlucht (Hebr. 10:19, 20). Het is alleen door een gekruisigde Christus dat een zondaar zonder vrees tot God kan komen, (Joh 10:9). De zondaar die naar een schuilplaats vlucht, moet zijn ogen in de eerste plaats vestigen op de wonden van onze heerlijke Verlosser, en naar het altaar van het heiligdom komen (Rom. 3:25). Jakob zag een ladder die op de aarde werd gezet, waarvan de top de hemel raakte. Dit stelde niet alleen Christus als God voor, maar ook als Mens Die afdaald in de lagere delen van de aarde door Zijn dood en begrafenis. Toen Jakob dit zag zei hij: “Dit is niet dan een huis Gods, en dit is de poort des hemels” (Gen. 28:17). Zonder deze kostbare poort hadden zondaren nooit toegang tot God als een Toevlucht gehad.

4. De bescherming in deze Toevlucht is *de gerechtigheid van Christus*. Daarom wordt Christus genoemd: “De HEERE ONZE GERECHTIGHEID” (Jer. 23:6). De apostel roemt in die gerechtigheid: “die door het geloof van Christus is, namelijk de rechtvaardigheid, die uit God is door het geloof” (Fillip. 3:9). De zondaar die ingaat onder deze bescherming is veilig. Hij is uit het bereik van de wrekende rechtvaardigheid en uit het bereik van de vloek der wet; geen ding zal hem enigszins beschadigen (Luk. 10:19, Jes. 27:3). Deze bescherming is vanaf het moment dat hij in de Toevlucht gaat altijd boven zijn hoofd.

En deze bescherming bestaat uit een drievoudige laag:

- (1.) De bescherming bestaat in de eerste plaats uit de *voldoening van Christus' dood en lijden*. “Hij is een Verzoening voor onze zonden” (1 Joh 2:2). Dus zijn zij onder de bescherming van het Middelaarsbloed, waardoor de wrekende toorn niet zijn gang kan gaan (Hoogl. 3:10, vergelijk Rom. 8:1). Dit wordt toegerekend aan de gelovige, die gerekend wordt in Christus geleden te hebben, al heeft hij zelfs in Adam gezondigd. Daarom zegt de apostel: “Ik ben met Christus gekruist” (Gal. 2:20).
- (2.) De bescherming bestaat in de tweede plaats uit de *gerechtigheid van Christus' leven en omgang*. Hij gehoorzaamde de bevelen van de wet in het openbaar, zo wel als Hij de straf leed bij overtreding hiervan. “Want gelijk door de ongehoorzaamheid van dien énen Mens velen tot zondaars gesteld zijn geworden, alzo zullen ook door de gehoorzaamheid van Eén velen tot rechtvaardigen gesteld worden (Rom. 5:19). Zodat Zijn gehoorzaamheid ook de hunne is, en al de goede werken die Hij deed, in de tijd van drieëndertig jaar dat hij op de wereld leefde: de gelovige heeft hen allen in bezit, waarop hij zijn pleiten om de hemel grondt. “Opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons” (Rom. 8:4).
- (3.) Deze bescherming bestaat in de derde plaats uit de *heiligheid van Christus' geboorte en natuur*. “Want zodanig een Hogepriester betaamde ons, heilig, onnozelen, onbesmet, afgescheiden van de zondaren” (Hebr. 7:26). Dit is ook van hen en op hen: “En Ik heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij geheiligd mogen zijn in waarheid” (Joh. 17:19). De heiligheid van Christus' geboorte en natuur

wordt hen niet toegerekend ten opzicht van de evangelische heiliging, zoals de Antinomianen zeggen; maar het wordt hun toegerekend ten opzichte van de rechtvaardiging. Want het is een deel van de wets-eis. En de wet eist rechtvaardigheid gedurende het hele leven. Want de wet vereist daartoe niet alleen voldoening over onze zonden, maar ook goede werken, en niet alleen goede werken, maar een goede en heilige natuur, zonder neiging tot het kwade, alles volmaakt in zijn soort (Exod. 20:17). En als Christus' voldoening over onze zonde de enige betrouwbare pleitgrond is tegen de eis van voldoening over onze zonden; en de gerechtigheid van Zijn leven de enige betrouwbare pleitgrond is tegen de eis van goede werken; dan is de heiligheid van Zijn geboorte en natuur de enige betrouwbare pleitgrond tegen de eis van een goede en heilige natuur. "Dengene die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die den goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid." "Zalig is de man welken de Heere de zonde niet toerekent" (Rom. 4:5, 8). Daarom zegt Christus van de bruid: "Gij zijt schoon, Mijn vriendin, en er is geen gebrek aan u" (Hoogl. 4:7).

5. De *verscheiden vertrekken in deze Toevlucht* zijn voor de diverse gevallen van de vluchtelingen. Dit zijn al de eigenschappen en volmaaktheden van God de Heere JEHOVAH. "De Naam des HEEREN is een sterke Toren; de rechtvaardige zal daarheen lopen en is veilig" (Spr. 18:10 Engelse Vert.). En daarom staat er dat de Toevlucht voor de zondaar "in God" is (Psalm. 62:7). Alles in God is een Toevlucht voor de mens zodra hij onder Zijn bescherming is. Is hij in verwarrende moeilijkheden zodat hij niet weet hoe hij hiervan moet bevrijd worden? Laat hem in de ruimte of de kamer van de Goddelijke wijsheid vluchten. Gaat alles ver boven zijn vermogen? Laat hem vluchten in de kamer van de Goddelijke macht. Is hij onder schuld? Laat hem in de kamer van Goddelijke genade vluchten. Gaat de wet een proces tegen hem aan voor de schuld die reeds door Zijn Borg is betaald? Grijpt de wet hem bij de keel en zegt: Betaal wat u schuldig bent, of ik zal u in de gevangenis, de hel werpen? Laat hem in de kamer van Goddelijke rechtvaardigheid vluchten. "Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve" (1 Joh. 1:9). Handel zo ook in andere gevallen.

6. De *omvang van de Toevlucht is het eeuwig verbond*. "De God Jakobs is ons een hoog Vertrek (Psalm. 46:7). Het is Gods verbondsnaam. De grenzen van de vrijsteden waren duidelijk aangegeven. Want buiten de grens betekende de dood voor de doodslager en binnen de grens het leven; als men over de grens was mocht men niet gedood worden (Num. 35:26, 27). Zondaren, buiten dit verbond is er geen schuilplaats voor u. Maar kom binnen, en niets kan u daar treffen.

7. Tenslotte, het binnengaan van de zondaar in de Toevlucht is *door het geloof*, zoals in de tekst staat: "Ik zeide: "Gij zijt mijn Toevlucht." Maar hiervan later meer.

II. Betreffende het Deel

Ik behandel alleen twee dingen:

1. Dezelfde God in Christus die de Toevlucht voor arme zondaren is, is *ook het Deel voor hen om te blijven leven*: "Gij zijt mijn (...) Deel in het land der levenden." Het zijn maar dwaze toevluchten die de mensen in de wereld kunnen vinden; zij kunnen er uitgehongerd worden en door gebrek gedwongen worden om hen te verlaten. Maar God in Christus is een Toevlucht voor ons, en Hij is een Deel in de

Toevlucht. Zij die in Hem een Toevlucht zoeken, hoeven nooit buiten de grens van hun Toevlucht te gaan om levensonderhoud voor zichzelf te halen.

2. *God in Christus is Degene door Wie men kan leven.* “De HEERE is het Deel mijner erve en mijns bekers; Gij onderhoudt mijn lot. De snoeren zijn mij in lieflijke plaatsen gevallen; ja een schone erfenis is mij geworden” (Psalm. 15:5, 6). De wereldse mensen kunnen dit niet begrijpen; maar de ondervinding van de heiligen in de heerlijkheid stelt dit boven twijfel. En hetzelfde doet ook de ondervinding van de heiligen op de wereld. Asaf getuigt dit: “Wien heb ik nevens U in de hemel? Nevens U lust mij ook niets op de aarde” (Psalm. 73:25). En Habakuk: “Alhoewel de vijgenboom niet bloeien zal en geen vrucht aan den wijnstok zijn zal, dat het werk des olijsbooms liegen zal en de velden geen spijze voorbrengen; dat men de kudde uit de kooi afscheuren zal, en dat er geen rund in de stallingen wezen zal, zo zal ik nochtans in den HEERE van vreugde opspringen, ik zal mij verblijden in de God mijns heils” (Hab. 3:17, 18). Men kan op dit Deel gelukkig leven, want het voldoet aan al zijn verlangen om onze natuur te volmaken, en om deze volmaaktheid in stand te houden. Geen schepsel kan dit voor een mens zijn, maar God is en zal het voor iedereen zijn die Hem neemt als zijn Deel.

In Hem heeft de mens een woonplaats: (Psalm. 90:1) kleding (Openb. 3:18), vlees en drank (Joh. 6:55), en in een woord: alles (Fillip. 4:18, 2 Kor. 6:10). En hiertoe behoort de heiliging van de ziel, in het begin, in de voortgang en in de voltooiing ervan, tot volmaking van de ziel (1 Kor 1:30). Zo zeker dat de ziel in Christus veilig is gesteld, zo zeker is ook de ziel geheiligd in Christus. “Men zal van Mij zeggen: Gewisselijk, in den HEERE zijn gerechtigheden en sterkte” (Jes. 45:24).

Gebruiken

Ik zal nu enkele praktische toepassingen van dit onderwerp maken; die ik kort in twee gebruiken zal bespreken.

Gebruik 1, ter beproeving. Hieraan kunt u weten of wel of geen gelovige bent, en of een welkome gast bent aan des Heeren tafel.

1. *Wat is uw toevlucht?* Waar zoekt u uw schuilplaats, of wat is uw toevlucht tegen de wrekende gerechtigheid, de vloek van de wet, en de toorn van God over uw zonden? Vlucht u naar de schuilplaats van uw eigen werken, doen en lijden, uw eigen berouw en reformatie? Uw toestand is slecht.

Maar is uw enige Toevlucht de bescherming van Christus' gerechtigheid? Houdt u zich hieraan vast en verlaat u alle andere pleitgronden? Dan is God uw Toevlucht (Psalm. 62:6). Houdt u hem voor uw Toevlucht, vlucht u naar Hem wanneer u door zonde, satan, en een kwade wereld wordt achtervolgd? Maar helaas! De meeste mensen zoeken geen Toevlucht vanwege de zonde, maar zij maken juist van die zonde hun eigen sterkte, wijsheid of oplossing; hun toevlucht. Maar de gelovige maakt God boven alles tot zijn Toevlucht.

2. *Wat is uw Deel?* Velen geven voor dat God hun Toevlucht is, maar hun hart kiest de wereld en hun begeerlijkheden tot een deel. Maar de gelovige neemt God in Christus tot een Toevlucht en ook tot een Deel; niet alleen tot een bescherming tegen het kwaad, maar tot een schat van levensonderhoud om zelfs in de wereld daarop te leven. De wereldse goede dingen mogen zij gebruiken tot hun welstand, maar God nemen zij alleen tot het Deel van hun zielen. En daarom, in welke dwaasheden zij ook vallen door verleiding van andere dingen, bij tegenstand zullen zij tonen dat God hun

Deel is. Zij doen als het kind. Een kind kan verleid worden door de liefkozingen van anderen, maar toch verkiest hij zijn moeder boven al die anderen.

Gebruik 2, tot aanmaning. Ik spoor u aan om God in Christus deze dag tot uw Toevlucht en Deel te nemen.

Ten Eerste, o vlucht in deze Toevlucht. Overweeg de volgende motieven:

1. *U heeft een Toevlucht nodig* want uw ziel is in het grootste gevaar; de bloedwreker achtervolgt u: u bent in een boze wereld, het oordeel komt snel naderbij in het land waarin u nu leeft. Het is hoog tijd voor u om uit te zien naar een veilige Plaats.

2. Er is *geen andere veilige toevlucht* voor u. Faalden niet alle andere toevluchten die u vond en waar u veiligheid verwachtte? En zo zult u het tot het einde toe ondervinden. De dood zal u uit alle andere Toevluchten werpen. Maar als u door het geloof in deze Toevlucht vlucht, zal het u aan niets ontbreken en u nooit teleurstellen. Déze Toevlucht staat voor u open. God in Christus staat klaar om u met open armen te omhelzen en u alle soorten veiligheid te verschaffen tegen de wrekende gerechtigheid, de vurige wet, de hel, de toorn, een boze wereld en de zonde, de slechtste van alle vijanden.

Ten tweede, neem God in Christus deze dag tot uw Deel. Overweeg de volgende motieven:

1. *De Heere is bereid om u als Zijn deel te nemen.* Wanneer de gehele wereld in twee groepen wordt verdeeld, degenen die in Christus geloven en degenen die niet geloven, hoewel de laatstgenoemde groep grotere en wijzere mensen kunnen zijn dan u, en u nooit wat waard bent geweest, toch zegt Hij: “Zij zijn Mijn deel.” “Want des HEEREN deel is Zijn volk” (Deut. 33:9). En wilt u niet zeggen: “Gij zijt mijn Deel”?

2. Er is *in het minst geen vergelijk tussen de Heere en alle andere delen.* U zult het dubbele Deel, een eerstgeboorterecht krijgen door Hem tot uw Deel te nemen. Hij is een volledig, volkomen bevredigend Deel, en een blijvend Deel dat nooit zal bederven. Nu is alles verdeeld in twee groepen, God Zelf, en de wereld met alles wat daarin is. Kies deze dag wat uw Deel zal zijn. Bedenk dat van deze keus uw eeuwig geluk of uw eeuwige ellende afhangt.

Maar iemand zal zeggen: Hoe moet ik de Heere tot mijn Toevlucht en mijn Deel nemen? Hoe zal ik zeggen: “Gij zijt mijn Toevlucht, en mijn Deel”?

1. *Gevoel uw noodzaak* om een Toevlucht en een Deel voor uw ziel te hebben. Dit is niet te vinden onder schepselen, zoals de verloren zoon dit diep gevoelde (Luk. 15:14). De ziel zal nooit God in Christus als zijn Toevlucht en Deel nemen, totdat de ijdelheid van alle andere geschapen toevluchten en delen wordt ontdekt en toevluchten der leugens blijken. “O, HEERE, Gij zijt mijn sterkte en mijn Sterkheid, en mijn Toevlucht ten dage der benauwdheid; tot U zullen de heidenen komen van de einden der aarde, en zeggen: Immers hebben onze vaders leugen erfelijk bezeten, en ijdelheid, waarin toch niets was, dat nut deed” (Jer. 16:19).

2. *Geloof God in Christus* om een veilige Toevlucht en een volledig Deel te hebben. De ziel zal nooit tot Christus komen, totdat hij wordt overreed dat die veiligheid en bevrediging in Hem te vinden zijn, die nergens anders gevonden kan worden (Luk. 15:17).

3. *Geloof het aanbod van het Evangelie* met een bijzondere toepassing op uzelf; namelijk dat de Heere ú een Toevlucht en Deel aanbiedt. Dit is het Evangelienieuws;

degene die dit niet gelooft, maakt God tot een leugenaar (1 Joh 5:10).

4. *Waag het*, vanuit een standvastig besluit van de ziel om God in Christus tot een Toevlucht en Deel te nemen, *te vluchten* in die Toevlucht; rust op Hem als uw Deel, op de volmacht van het Evangelieaanbod zoals de verloren zoon deed: “Ik zal opstaan en tot mijn vader gaan” (Luk 15:18).

5. *Verwerp alle andere toevluchten en delen*, en leg het hele gewicht van veiligheid en levensonderhoud, voor tijd en eeuwigheid, op God in Christus. Zeg: “Waarlijk, tevergeefs verwacht men het van de heuvelen en de menigte der bergen; waarlijk, in den HEERE onzen God is Israëls heil” (Jer. 3:23). “God is ons een Toevlucht” (Psalm 62:9). Zeg vaarwel tegen alle toevluchten der leugens, verbreek uw vertrouwen en rusten op alle anderen, en rust op God in Christus, op de volmacht van het Woord; zeg met de Psalmist: “Mijn ziel wacht op God: want van Hem is mijn verwachting” (Psalm 62:5 Engelse Vert.).

7. Tenslotte, *kleef de Heere vastberaden aan* als uw Toevlucht en Deel, zeg met Job: “Zo Hij mij doodde, zou ik niet hopen?” (Job 13:15). Gij zijt mijn Toevlucht en mijn Deel, ik zoek geen ander, ik kan geen ander nemen voor tijd en voor eeuwigheid.

4. DE ONDERSCHEIDENDE KENMERKEN VAN WARE GELOVIGEN IN RELATIE TOT GOD IN CHRISTUS, ALS HUN TOEVLUCHT EN DEEL II

Deze tweede preek werd gehouden in Ettrick, 26 augustus, 1721.

Tot U riep ik HEERE; ik zeide: Gij zijt mijn Toevlucht en mijn Deel in het land der levenden.

(Psalm 142:6)

Op de vorige dag des Heeren toonde ik de aard van de Toevlucht voor arme zondaren. Ik drong er bij u op aan om te vluchten in de Schuilplaats en dat iedereen voor zichzelf zei: “Gij zijt mijn Toevlucht en mijn Deel.” Nu leg ik u een andere leer voor, namelijk:

Leer: *Degene die gezegd heeft tot God in Christus: “Gij zijt mijn Toevlucht en mijn Deel,” moeten deze uitspraak erkennen, overdenken en in hun gedachten roepen.*

Of, degene die God in Christus tot hun Toevlucht en Deel genomen hebben, moeten dit in herinnering roepen. “Ik zeide: Gij zijt mijn Toevlucht en mijn Deel.” David zei dit in de spelonk, en daarna herhaalde hij het opnieuw.

Ik zal de leer als volgt behandelen,

- I. Ik zal tonen wat de inhoud is van deze erkenning van die daad of uitspraak van de ziel.
- II. Waarom zij deze daad moeten erkennen.
- III. Toepassen.

I. Ik zal tonen wat de inhoud is van deze erkenning van die daad of uitspraak van de ziel: “Ik zeide”.

1. Het houdt *een onthouden in van de plechtige handeling*. (Psalm. 103:18). Dit is een daad die nooit vergeten mag worden maar altijd in herinnering dient te blijven. Het was Gods twist met Tyrus, dat zij niet dachten aan het broederlijk verbond met Edom (Amos 1:9). Hoe veel te meer heeft God een twist met ons als wij niet denken aan het verbond met God Zelf? Maar het gaat uiteindelijk velen als met mensen in andere gevallen. Zij geven hun woord, maar later herinneren zij zich niet meer dat ze hun woord gaven. Want helaas, zij vergeten het als wateren die weggevloeid zijn! Zo

glijdt het uiteindelijk weg uit hun gedachten. (Job 6:15). Maar o, u die dit heeft gezegd, onthoud:

- (1.) Onthoud *wat* u gezegd heeft. U zei dat God in Christus uw Toevlucht zou zijn; dat u zich onder de schaduw van Zijn vleugels verborg; dat u alle andere toevluchten verwerpt als een "toevlucht der leugenen", u nam de toevlucht tot de bescherming van Christus' gerechtigheid, en dat u daar als uw Deel wilde wonen. Dit is een nadrukkelijke aanneming van en een rusten op het verbond.
- (2.) Onthoud *tot Wie* u het gezegd heeft. Tot God in Christus, Die tot u in de aanbidding van het evangelie spreekt en u uitnodigt in de Toevlucht. Mensen zorgen er goed voor dat zij onthouden wat zij tot hun meerderen zeggen. En zeker wat u tot God heeft gezegd, behoort u zeer goed te onthouden. U behoort uw hart te vervullen met ontzag door de overweging van de majesteit van de Persoon tot Wie u het zei. "O mijn ziel, gij hebt tot de HEERE gezegd: Gij zijt mijn HEERE" (Psalm 16:2 Engelse Vert.). Want Hij is niet Iemand met Wie wij bedriegelijk kunnen onderhandelen.
- (3.) Onthoud *hoe* u het zei. Zei u het niet in uw hart, terwijl God in Christus u werd voorgehouden als Toevlucht? De taal van het hart is een duidelijke taal voor een hartdoorzoekend God. Zeiden sommigen van u het niet met uw mond? Zeiden niet alle avondmaalsgangers het plechtig voor het oog van de wereld, de engelen en de mensen door hun ontvangen van de tekenen, namelijk brood en wijn?
- (4.) Onthoud op *welke gronden* u het zei. Zag u niet de noodzaak van een schuilplaats voor u, en een noodzaak om God in Christus als uw Toevlucht te nemen? U had er een redelijke en blijvende grond voor die nooit kan falen. Dus heeft u nooit reden om te herroepen wat u zei of een andere Toevlucht te kiezen (Jer. 2:31).
- (5.) Onthoud *waar* u het zei. Onthoud het plekje grond, waar u het in gebed uitsprak, waar u het zei aan de avondmaalstafel (Psalm 42:6). De stenen van deze plaats zullen getuigen van uw verbintenis (Jozua 24:27).

2. De erkenning van deze uitspraak van de ziel houdt in *een vasthouden hieraan zonder te betreuren dat wij het zeiden*. Bedenk wat gezegd wordt in Johannes 6:66-69: "Van toen af gingen velen Zijner discipelen terug, en wandelden niet meer met Hem. Jezus dan zeide tot de twaalve: Wilt gijlieden ook niet weggaan? Simon Petrus dan antwoordde Hem: Heere, tot wien zullen wij heengaan? Gij hebt de woorden des eeuwigen levens. En wij hebben geloofd dat Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods." De mensen hebben vaak berouw over wat zij zeggen, daarom willen zij niet bekennen dat zij het hebben gezegd. Maar begenadigde zielen zullen geen berouw hebben van hun uitspraak, maar houden hieraan vast. Ook al moesten zij hun keuze duizend keren maken, nadat zij gekozen hebben voor God in Christus tot hun Toevlucht en Deel zouden zij niet veranderen, maar hun eerste keuze zou dezelfde als de laatste keuze zijn. "Ik zeide: Gij zult tot Mij roepen: Mijn Vader; en gij zult van achter Mij niet afkeren." (Jer. 3:19). Er kunnen grote veranderingen zijn in de omstandigheden van mensen in de wereld, maar er zal nooit een omstandigheid zijn die reden zal geven tot het intrekken van zijn belofte.

3. De erkenning van deze uitspraak van de ziel houdt een *erkenning in van zijn plicht*. "Ik zeide". En ik ben verplicht om me hieraan te houden: "Want ik heb mijn mond opgedaan tot den HEERE en ik zal niet kunnen teruggaan." (Richt. 11:35). God in Christus is de uwe, en u bent de Zijne door uw eigen toestemming. U bent niet meer van uzelf; u heeft uw woord gegeven, en moet erkennen dat het bindend voor u is. U moet oppassen na uw beloften uzelf niet terug te trekken. Wie dan ook beweert dat hij zijn eigen keuze van een toevlucht en deel nog moet maken, u kunt dit niet: u

bent alreeds verbonden. U mag niet luisteren naar het voorstel van een andere toevlucht, net zo min als een vrouw die haar verbintenis met een man reeds heeft ondertekend.

4. De erkenning van deze uitspraak houdt *een belijdenis in van deze uitspraak*, vol vertrouwen zonder hierover beschaamd te zijn: “Ik erken dit voor alle mensen, en ik ben niet beschaamd over mijn keus.” De antichrist staat sommige van zijn slaven toe om zijn teken aan hun rechterhand te dragen (Openb. 13:16). Maar alle volgelingen van Lam hebben hun teken op hun voorhoofd, daar is het niet verborgen. (Openb. 14:1) De wereld wil het volk van God te schande zetten vanwege hun Toevlucht en Deel, alsof zij een dwaze koop hebben gedaan. “Gijlieden beschaamt den raad des ellendigen, omdat de HEERE zijn Toevlucht is” (Psalm 16:6). Maar oprechtheid maakt dat men de schande veracht, zoals David zei: “Ik zal mij nog geringer houden dan alzo, en zal nederig zijn in mijn ogen.” (2 Sam. 7:22)

5. De erkenning van deze uitspraak houdt *een bevrediging van het hart* in: " Ik heb het gezegd, en o, hoe geheel voldaan ben ik dat ik het eens heb gezegd; het was het beste wat ik ooit kon zeggen." (Psalm. 16:2, 5-7) En het gevolg ervan is dat men het steeds opnieuw zegt. Er is voor hen die het oprecht zeiden een goede reden om geheel tevreden zijn met hun Toevlucht, en zich te verheugen in hun Deel. Het terugzien hierop mag wel een diepe vreugde en een tevreden hart opleveren. U, die de Heere tot uw Toevlucht genomen heeft, mag wel met veel tevredenheid hierop terugzien. Want u heeft,

(1.) Een *veilige Toevlucht*. “De Naam des HEEREN is een sterke Toren; de rechtvaardige zal daarheen lopen en in een hoog vertrek gesteld worden.” (Spr. 18:10). “Die op den HEERE vertrouwt, zal in een hoog vertrek gesteld worden.” (Spr. 29:25). U mag de 91ste Psalm zingen als uw eigen recht op veiligheid. Welke stormen ook blazen, de gehele tijd dat u daar verblijft zal geen plaag bij uw woning komen. De wrekende Gerechtigheid kan daar niets tegen u doen: de vurige wet kan de bliksem van zijn vloeken niet werpen binnen de grens van uw Toevlucht. “Zo is er dan geen verdoemenis voor degenen die in Christus Jezus zijn.” (Rom. 8:1). “Christus heeft ons verlost van de vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons.” (Gal. 3:13). God, Die zónder de Toevlucht een verterend vuur voor zondaren is, is binnen de Toevlucht voor hen een verfrissend, verwarmend en verlichtend vuur. Hoewel u moeilijke dagen van algemene ellende kunt zien, mag u het in uw Toevlucht zeer geriefelijk hebben, met zo’n bescherming boven uw hoofd. “Tegen de verwoesting en tegen den honger zult gij lachen, en voor het gedierte der aarde zult gij niet vrezen,” zoals het kind in het scheepswrak, dat lacht bij de bewegingen van de gebroken planken (Job 5:22).

(2.) U heeft een *wel voorziene Toevlucht*: “Gij zijt mijn Toevlucht en mijn Deel,” zegt David in de tekst. Daar zal nooit enige noodzaak zijn om de Toevlucht te verlaten om in een gebrek te voorzien, en ergens anders naar toe te gaan. God in Christus is een volledig Deel in de Toevlucht. Maar later spreken we meer hiervan.

Er is niets wat de mens nodig heeft en waar hij werkelijk behoefte aan heeft, of hij zal het daar ontvangen. “Want God de HEERE is een Zon en Schild; de HEERE zal genade en ere geven; Hij zal het goede niet onthouden dengenen die in oprechtheid wandelen.” (Psalm 84:12). Wat is in de Toevlucht? Daar is een volheid, ja, al de volheid. “Want het is des Vaders welbehagen geweest, dat in Hem al de volheid wonen zal.” (Kol. 1:19). En waar al de volheid is:

[1.] Daar wordt geen enkel ding gemist van wat de zondaar gelukkig maakt; daar is een verscheidenheid aan voorzieningen, ja, alle soorten benodigdheden.

“Aan onze deuren zijn allerlei edele vruchten, nieuwe en oude.” (Hoogl. 7:13).
 “Die overwint zal alles beërven.” (Openb. 21:7).

[2.] Waar al de volheid is, daar is een overvloed van elk ding; geen enkel ding van de voorraad zal opraken; niets zal ooit ontbreken. “In het midden van haar straat en op de ene en de andere zijde der rivier was de Boom des Levens, voortbrengende twaalf vruchten, van maand tot maand gevende zijn vrucht; en de bladeren des Booms waren tot genezing der heidenen.” (Openb. 22:2).

- (3.) U heeft *de enige Toevlucht waar men veilig kan zijn*. “Want wie is God behalve de HEERE? En wie is een Rotssteen dan alleen onze God?” (Psalm 18:32). Er zijn inderdaad andere toevluchten, maar dan zijn zij allen toevluchten der leugenen, zij zullen allen weggevaagd worden. En zij die zich hierin huisvesten worden naakt achtergelaten, zij zijn blootgesteld aan alle vernietiging. “De hagel zal de toevlucht der leugen wegvagen, en de wateren zullen de schuilplaats overlopen.” (Jes. 28:17). Iedereen moet óf tot uw Toevlucht komen óf omkomen. “En de zaligheid is in geen ander; want er is ook onder den hemel geen anderen naam, die onder de mensen gegeven is, door welchen wij moeten zalig worden.” (Hand. 4:12). Zodat uw plicht en uw recht allebei tot u in dit geval zeggen: Laat hen zich naar u keren maar keer u niet naar hen.
- (4.) U heeft *een dichtbijgelegen Toevlucht*. “Ben Ik een God van nabij, spreekt de HEERE, en niet een God van verre?” (Jer. 23:23). God in Christus is overal aanwezig; waar u ook bent, u bent altijd niet meer dan een stap van uw Toevlucht verwijderd, een stap die door het geloof wordt gemaakt. “Maar de rechtvaardigheid die uit het geloof is, spreekt aldus: Zeg niet in uw hart: Wie zal in den hemel opklimmen? Hetzelve is Christus van boven afbrengen. Of: Wie zal in den afgrond nederdalen? Hetzelve is Christus uit de doden opbrengen. Maar wat zegt zij? Nabij u is het Woord, in uw mond en in uw hart: dit is het Woord des geloofs, hetwelk wij prediken.” (Rom. 10:6-8, Engelse Vert.). Daarom heeft het volk van God het voordeel van hun Toevlucht gehad, toen zij in gevangenissen en kerkers werden geworpen, verbannen naar verre delen van de wereld. De vrijsteden waren zo gelegen, dat sommigen van hen aan deze zijde van de Jordaan waren, en sommigen aan de andere zijde, zodat zij dichtbij waren om naar te vluchten. In een ogenblik mag u vluchten in uw Toevlucht door het geloof. Daarom wordt het geloof een ‘heen wenden’ genoemd. “Wendt u naar Mij toe, wordt behouden alle gij einden der aarde; want Ik ben God en niemand meer.” (Jes. 45:22).
- (5.) U heeft een Toevlucht *en niemand kan uw weg daarheen toesluiten*. Hoewel een kind van God wordt tegengehouden, zoals David in de spelonk, hoewel hij kan worden belemmerd, niemand in de wereld kan zijn weg daarheen toesluiten: “Ik zeide: Gij zijt mijn Toevlucht.” God Zelf heeft de weg voorbereidt; en er is niemand die de weg kan toesluiten, wie dat ook zou willen. Daarom zei Christus tot Zijn bruid: “Sta op, Mijn vriendin, Mijn schone, en kom. Want zie, de winter is voorbij; de plasregen is over, hij is overgegaan.” (Hoogl. 2: 10, 11). Vijanden mogen staan tussen u en alle geschapen toevluchten, maar niets kan u uit deze Toevlucht houden, wanneer u door geloof daarheen gaat. “Want ik ben verzekerd, dat noch dood noch leven, noch engelen noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige dingen noch toekomstige dingen, noch hoogte noch diepte, noch enig ander schepsel, ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods welke is in Christus Jezus onzen Heere.” (Rom. 8:38, 39).
- (6.) U heeft een *bereidwillige Toevlucht*. De poorten staan dag en nacht om de

vluchtelingen te ontvangen. “Te dien dage zal er een fontein geopend zijn voor het huis Davids, en voor de inwoners van Jeruzalem, tegen de zonde en tegen de onreinheid.” (Zach. 13:1). Niemand die daarheen vlucht, wordt geweigerd of de toegang ontzegd. “Die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen.” (Joh. 6:37). De vader zag zijn verloren zoon terwijl hij nog ver weg was; en geen mens zal meer bereidwillig zijn om in de Toevlucht te gaan, dan de Toevlucht bereidwillig is om hem te ontvangen.

(7.) U heeft *een blijvende Toevlucht*; een Toevlucht voor de tijd, voor alle tijden, ook al zijn zij nog nooit zo slecht geweest. “Vertrouwt op Hem te allen tijde; (...) God is ons een Toevlucht.” (Psalm. 62:8). Van de schepping tot aan deze dag, door alle generaties, is deze Toevlucht geweest (Psalm 90:1). En het zal een Toevlucht blijven voor zondaren tot aan het einde. Het is ook een Toevlucht voor eeuwigheid, wanneer alle andere toevluchten zullen vergaan. “Gij zijt den arme een Sterkte geweest, een Sterkte den nooddruftige, als hem bange was; een Toevlucht tegen den vloed.” (Jes. 25:4). “Waarom Hij ook volkomenlijk kan zalig maken degenen die door Hem tot God gaan, alzo Hij altijd leeft om voor hen te bidden.” (Hebr. 7:25).

6. In de erkenning van de uitspraak ligt een pleitgrond in om het voordeel ervan. “Ik heb het gezegd en bepleit de voordelen van hen die tot God vluchten, namelijk de veiligheid en de heiliging.” “De HEERE is mijn Deel, zegt mijn ziel, daarom zal ik op Hem hopen.” (Klaagl.3:24). God houdt er van dat zijn volk pleit op hun aandeel in Hem. “Zult gij niet van nu af tot Mij roepen: Mijn Vader, Gij zijt de Leidsman mijner jeugd?” (Jer. 3:4). De heiligen zijn heel precies en beslist hierin. “Och, HEERE, zekerlijk ik ben Uw knecht, ik ben Uw knecht, een zoon uwer dienstmaagd; Gij hebt mijn banden losgemaakt.” (Psalm. 116:16). En dit doen zij ondanks de diepte van hun ontmoedigingen. “Gij zijt toch onze Vader, want Abraham weet van ons niet en Israël kent ons niet; Gij, o HEERE, zijt onze Vader, onze Verlosser vanouds af is Uw Naam.” (Jes. 63:16). We behoren hieraan vast te houden, en het in geen geval los te laten, zoals de schuldige deed door de hoornen van het altaar vast te houden. Daarom zegt de apostel: “Werpt dan uw vrijmoedigheid niet weg, welke een grote vergelding des loons heeft.” (Heb. 10:35).

II. Het volgende punt is te tonen waarom zij, die God in Christus tot Toevlucht en Deel genomen hebben, deze daad behoren te erkennen.

1. Voor *de eer van God in Christus*. Het strekt tot de eer van de Heere als Zijn volk vaak hun aandeel in Hem en hun toestemming in het verbond kennen en erkennen. (Jer. 3:4 en verder). Want dit wil zeggen, zij herinneren het, rusten erop, eigenen het zich toe, belijden de inhoud ervan, zijn er voldaan in, en pleiten op de weldaden hiervan. Hierom werd het sacrament van het Heilig Avondmaal ingesteld, wat vaak gevierd behoort te worden, zodat zo de verbintenis wordt bevestigd en steeds weer wordt erkend.

2. Zij moeten deze daad erkennen om de *indrukken hiervan te doen herleven op hun eigen zielen*. “O mijn ziel, gij hebt tot den HEERE gezegd: Gij zijt de HEERE.” (Psalm.16:2). Wij zijn geneigd om te vergeten wat wij het meest plechtig gezegd hebben tegen de Heere in het verbond. Daarom zegt Mozes tegen de kinderen Israëls: “Wacht u dat gij het verbond des HEEREN uws Gods, hetwelk Hij met u gemaakt heeft, niet vergeet.” (Deut. 4:23). Hoe spoedig vergaten Petrus en de rest van de discipelen, na het eerste Avondmaal, wat zij gezegd hadden tegen de Heere? De harten van de besten zijn onstandvastig; de indrukken van het goede worden gemakkelijk bij

hen uitgewist, en zeer spoedig zwakken zij af. Wij hebben daarom veel behoefte om die daad in gedachten te houden, uit vrees dat het hart niet wordt als een overspelige, “die de leidsman harer jonkheid verlaat en het verbond haars Gods vergeet.” (Spr. 2:17).

3. Wij moeten deze daad erkennen omdat er *een strijd is in onze zaak tussen de Heere en de wereld* en haar begeerlijkheden. En nadat wij gezegd hebben tot de Heere: “Gij zijt mijn Toevlucht en mijn Deel,” zal de wereld en haar begeerlijkheden ons aanhitsen om hun tot toevlucht en deel te nemen. Daarom is het noodzakelijk om door een keuze de verleiding te stillen, de tegenstanders van de Heere tot zwijgen te brengen, en hun valse voorspiegelingen aan ons af te breken. Evenals een reeds getrouwde vrouw haar huwelijk zou erkennen om de mond te stoppen van degene die aanhoudt met haar aan te zoeken. (Tit.2:11).

4. Wij moeten deze daad erkennen om onszelf *te oefenen in de plichten van de gemeenschap* waartoe wij ons verbonden hebben. Als wij de Toevlucht hebben gezocht onder de schaduw van des Heeren vleugelen, moeten wij als gehoorzame kinderen zijn, levend volgens de wet van onze God, onze Man, oudste Broeder, en Koning. Als wij Hem tot Deel genomen hebben, moeten we naar en voor Hem leven, evenals wij door Hem leven. (Psalm 103:18). Maar wij zijn gereed om onze plicht te veronachtzamen, als wij niet de plichten van deze uitspraak in onze geest roepen, die wij op ons hebben genomen.

5. Tenslotte, wij moeten deze daad erkennen om ons *geloof te versterken in de voorrechten van de betrekking*. Het zal dienen om ons vertrouwen te bevestigen in Hem voor veiligheid en voldoening, wanneer wij bedenken dat wij zeiden tot de Heere: “Gij zijt mijn Toevlucht en mijn Deel”. Het zal een middel zijn om ons ertoe te bewegen om Hem als zodanig aan te hangen. “Zo Hij mij doodde, toch zal ik op Hem vertrouwen.” (Job 13:15 Engelse. Vert.).

III. Ik zal nu deze leer toepassen.

Ik kom nu om deze leer toe te passen voor hen wie hebben gezegd dat de Heere hun Toevlucht en hun Deel is, en voor degenen die er niet toe kunnen worden gebracht om dit te zeggen.

Ten eerste, Laat ik mij richten tot diegenen die aan de Avondmaalstafel of ergens anders gezegd hebben tot de Heere: “Gij zijt mijn Toevlucht en mijn Deel.”

Ten eerste. Omdat u het gezegd hebt, erken het, overdenk het, en roep het in uw gedachten, wat u hebt gezegd.

1. *Doe het vaak*; roep vaak in uw gedachten wat u zei. David doet het vaak. (Psalm 16:2 en vervolg). “Ik zeg: Gij zijt mijn God.” (Psalm. 31:15). “De HEERE is mijn Deel; ik heb gezegd dat ik Uw woorden zal bewaren.” (Psalm 119:57). “Ik heb tot den HEERE gezegd: Gij zijt mijn God.” (Psalm 140:7) U kan het zich niet te vaak herinneren; want het is een gedachte die altijd gepast is. Het moet een gewoonte zijn het in uw gedachten te hebben: het moet nooit uit uw gedachten zijn, het zij onbedoeld of opzettelijk. Want uw hart staat gereed om de Heere te vergeten. En door Hem en uw relatie tot Hem en plichten aan Hem te vergeten, zult u op een dwaalspoor raken.

2. Doe het bij gelegenheid zo nu en dan *op een uitdrukkelijke wijze*. Vernieuw uw verbond met God, en stel het opnieuw duidelijk voor uw ogen. Doe dat vooral bij deze vier gelegenheden:

(1.) Wanneer er *tot u een verleiding komt tot zonde*, in gedachten, woorden, of werken. Doe dan zoals Jozef deed. “Hoe zou ik dan dit een zo groot kwaad doen

en zondigen tegen God?” (Gen. 39:9). Velen denken dat zij een geldig excuus hebben in dat ellendig uitbreken van hun verdorvenheid; want zeker, zij zijn verlokten en verleiden: zij doen evenals een soldaat die zegt dat hij zich niet overgaf aan de vijand totdat zij hem aanvielen. Maar u bent geroepen om u te verzetten tegen verleiding. Opdat u weerstand mag bieden aan de verleiding, herinner u dan, dat u tot de Heere heeft gezegd: “Gij zijt mijn Toevlucht en mijn Deel. Laat die gedachte door uw hart gaan vóórdat u zich overgeeft, en het zal u helpen om stand te houden.

- (2.) Wanneer u uzelf *onbekwaam of onwillig bevindt om uw plicht te doen*, neem dit op een gelovige wijze in uw gedachten. Dan zult u zien beide wat u kan opwekken tot uw plicht, en wat u kan aanmoedigen, sterken, en de raderen van uw ziel smeert. “Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods? Ik dank God door Jezus Christus onzen Heere.” (Rom. 7:24, 25). Hier is uw relatie en voorrecht tot God.
- (3.) Wanneer u *in gevaar of moeilijkheden* bent, zodat u niet weet hoe u er door moet komen; herinner u dan, dat u tot de Heere hebt gezegd: “Gij zijt mijn Toevlucht.” Dit is de manier om uw zielen in een lijdzaam wachten op God te brengen en in een troostrijke verwachting van hulp van Hem tot rust. Ook al zijn er gevaren voor uw ziel, lichaam, uitwendige toestand, reputatie, enz.
- (4.) Wanneer de wereld u kwaad aankijkt, en als de dingen daar tegenlopen, als de personen of de dingen van de wereld u in uw verwachtingen van hen teleurstellen; herinner u dan dat u hebt gezegd: “Gij zijt mijn Deel.” Dit zal tot nut zijn om uw hart gerust te stellen onder al deze dingen. Want deze dingen zijn niet uw Deel, maar God is uw Deel.

3. Doe het soms op een *plechtige en waardige wijze*, door wat tijd voor uzelf alleen te nemen om terug te zien wat plaatsvond tussen God en uw ziel op de dag dat u zei: “Gij zijt mijn Toevlucht en mijn Deel.” Zelfbeproeving is zowel voor als na het Avondmaal noodzakelijk. En ik moet zeggen, het is een zeer slecht teken, wanneer mensen zonder mankeren zichzelf na het Avondmaal niet beproeven. Als u het tot hiertoe niet hebt gedaan, zie dat u het deze nacht doet. Keer voor een tijd tot uzelf in, en zie terug op wat u acht dagen geleden tot de Heere zei; aan Wie, hoe, op welke gronden en waar u het zei. En in het bijzonder beproef uzelf, of u het oprecht zei of niet: “Gij zijt mijn Toevlucht.”

Als u God in Christus tot uw Toevlucht hebt genomen dan,

- (1.) Zult u de *hoogste waardering hebben voor Hem* boven alle personen en dingen. “U dan, die gelooft, is Hij dierbaar.” (1 Petrus 2:7). De vrijstad was beter voor de vluchteling dan al het land van Kanaän rondom, want daar alleen was zijn leven veilig. En God in Christus zal voor de oprechte ziel beter zijn dan alle personen of dingen. “Wien heb ik nevens U in den hemel? Nevens U lust mij ook niets op de aarde.” (Psalm 73:25). “Indien iemand tot Mij komt, en niet haat zijn vader en moeder, en vrouw en kinderen, en broeders en zusters, ja ook zelfs zijn eigen leven, die kan Mijn discipel niet zijn.” (Luk. 14:26).
- (2.) Als u God in Christus tot uw Toevlucht hebt gemaakt dan zult u zowel *uit veiligheid voor de zonde als voor de toorn naar Hem vluchten*. “Gij zult Zijn Naam heten JEZUS want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden.” (Matth. 1:21). U hebt Zijn heiligende Geest zowel als zijn rechtvaardigend bloed tot uw Toevlucht gemaakt. En omdat de oprechte vluchteling zich afkeert van de zonde als zonde, zal uw ziel verlangen om van alle zonde bevrijd te zijn; u rekent het tot uw vijand en tot uw achtervolgende bloedwreker. En de overblijfselen van zonde

- in u, zullen de last van uw ziel zijn. (Rom. 7:24 tevoren geciteerd).
- (3.) Als u God in Christus tot uw Toevlucht heeft gemaakt dan zult u *alleen bij God in Christus veiligheid zoeken*, en niet bij de wet of uw eigen werken. “Uit de werken der wet zal geen vlees gerechtvaardigd worden.” (Gal. 2:16). God in Christus zal de steun van uw ziel zijn. Wanneer een mens zonder de vrijstad is, als de bloedwreker hem vurig achtervolgt, dan versnelt hij zijn pas; als de bloedwreker stil staat, dan staat hij ook stil, al zijn bewegingen en welstand hangen af van de bewegingen of stilstaan van de bloedwreker. Maar wanneer hij in de vrijstad gekomen is, is het niet zo met hem. Zo is het ook met mensen buiten Christus; de grote motieven om gehoorzaam te zijn, zijn de vrees voor straf en de hoop op beloning van hun werken. Dit zijn de grote gronden van hun welstand. Maar de ziel die God in Christus tot zijn Toevlucht gemaakt heeft, zoekt zijn veiligheid alleen in Christus’ werken en lijden. En hij roemt in Christus Jezus en vertrouwt niet in het vlees. (Fillip 3:3). Zo is zijn werken veranderd in een arbeid der liefde. (Hebr. 6:10).

Ten tweede. Omdat u heeft gezegd, dat God in Christus uw Toevlucht is, blijf hierbij, en gedraag u zich dienovereenkomstig.

1. *Blijf* in uw Toevlucht. (Joh. 15:4). Kleef God in Christus altijd aan als uw Toevlucht. (Hand 11:23). Uw blijven daarin is nodig om uw oprechtheid te bewijzen. “Indien gij dan in Mijn Woord blijft, zo zijt gij waarlijk Mijn discipelen.” (Joh. 8:31). Zich onttrekken is gevaarlijk. “Zo iemand zich ontrekt, Mijn ziel heeft in hem geen behagen.” (Hebr. 10:38). Dit getuigt van huichelarij. “Zij zijn uit ons uitgegaan, maar waren in ons niet; want indien zij uit ons geweest waren, zo zouden zij met ons gebleven zijn; maar dit is geschied, opdat zij zouden openbaar worden, dat zij niet allen uit ons zijn.” (1 Joh. 2:19). En,

- (1.) Waag u zich niet *buiten de grenzen* van uw Toevlucht. “Ziet toe, dat niet te eniger tijd in iemand van u zij een boos ongelovig hart, om af te wijken van den levenden God.” (Hebr. 3:12), Een mens is niet langer in veiligheid dan wanneer hij binnen in de Toevlucht is. (Num. 35:25, 27). Wat buiten de Toevlucht regeert de dood, buiten de Toevlucht is niets dan het land der duisternis en de schaduw des doods.
- (2.) Pas op dat u *de toevlucht niet neemt tot andere toevluchten*, want in hen is geen veiligheid. (Hand. 6:12 en vervolg). Ieder mens voelt dat hij een bescherming nodig heeft, iets waarop hij kan vertrouwen dat het veiligheid biedt in zijn moeilijkheden. Maar alle dingen naast God in Christus zullen "toevluchten der leugenen" bevonden worden, die u niet zullen beveiligen. (Jes. 18:17). En,

[1.] Maak *mensen niet tot uw Toevlucht*. Want “Zo zegt de HEERE: vervloekt is de man, die op een mens vertrouwt en vlees tot zijn arm stelt, en wiens hart van den HEERE afwijkt. Want hij zal zijn als de heide in de wildernis, die het niet gevoelt, wanneer het goede komt, maar blijft in dorre plaatsen in de woestijn, in zout en onbewoond land.” (Jer. 17:5, 6). David was niet iemand die veel op mensen vertrouwde, want hij had ervaring met de valsheid van mensen, en veel teleurstelling van hen op wie hij vertrouwde. “Ik zag uit ter rechterhand, en zie, zo was er niemand die mij kende; er was geen ontvlieden voor mij, niemand zorgde voor mijn ziel.” (Psalm 142:5). Daarom zegt hij: “Het is beter tot den HEERE toevlucht te nemen, dan op den mens te vertrouwen. Het is beter tot den HEERE toevlucht te nemen dan op prinsen te vertrouwen.” (Psalm 118:8,9). “Vertrouwt niet op prinsen, op des mensen kind, bij hetwelk geen heil is. Zijn geest gaat uit, hij keert weder tot zijn aarde; te dienzelven dage vergaan zijn aanslagen.

Welgelukzalig is hij, die den God Jakobs tot zijn Hulp heeft, wiens verwachting op den HEERE is.” (Psalm 146:3-5). Daarom, wees in alle gevallen waar u in gevaar verkeert om uw vertrouwen op mensen te stellen, op uw hoede hiervoor, en stel uw vertrouwen op God.

[2.] Maak ook *aardse rijkdom niet tot uw toevlucht*. “Des rijken goed is de stad zijner sterkte, en als een verheven muur in zijn inbeelding.” (Spreuk. 18:11). O, wat is men geneigd zichzelf veiligheid te beloven vanwege zijn overvloed! En toch blijkt na alles dat het maar een "toevlucht der leugenen" is. “En de rechtvaardigen zullen het zien en vrezin; en zij zullen over hem lachen, zeggende: Zie den man, die God niet stelde tot zijn sterkte, maar vertrouwde op de veelheid zijns rijkdoms; hij was sterk geworden door zijn beschadigen.” (Psalm 52:8, 9). Hoe nodig is het dan om de raad in acht te nemen: “Als het vermogen overvloedig aanwast, zet er het hart niet op.” (Psalm 62: 10).

[3.] Maak ook *uw eigen werken en plichten niet tot uw toevlucht*. Paulus had geen vertrouwen in zo'n schuilplaats maar wenste “gevonden te worden in Christus; niet hebbende zijn rechtvaardigheid, die uit de wet is, maar die door het geloof uit Christus is, namelijk de rechtvaardigheid, die uit God is door het geloof.” (Filip. 3: 9). Het is zo eigen aan mensen, wanneer hun geweten hen wakker schudt, ja, hen begint te achtervolgen, dat zij naar hun eigen werken en daden gaan vluchten, en een toevlucht zoeken bij de berg Sinaï voor hun schuldige zielen; zoals de Israëlieten deden, die de rechtvaardigheid zochten, niet door het geloof, maar door de werken der wet. (Rom. 9:33). Uw enige veiligheid is onder de bescherming van het bloed.

[4.] Maak *algemene genade buitenom het Genadeverbond*, genade buitenom Christus, ook niet tot uw toevlucht. Dit doen velen die geen zorgdragen om een zaligmakend aandeel in Christus te hebben en zichzelf genade toe-eigenen zonder een gelovige toe-eigening van Christus. De rechtvaardigheid zal dezen van de hoornen van het altaar trekken; want zonder bloedstorting is er geen vergeving. (Hebr. 9:22). Het is genade door verzoening; dit is de enige veilige Schuilplaats voor een schuldig schepsel. De tollenaar zei: *O God, wees mij zondaar genadig*. (Propitious -Grieks- betekent genadig. Luk. 18:11).

2. Maak *in alle gevallen* van uw Toevlucht een nuttig gebruik tot veiligheid, troost en versterking. Dit is het leven door het geloof waartoe alle gelovigen geroepen worden. Daarin ligt hun gezamenlijke verplichting en aandeel. “Ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons Gods, die mij liefgehad heeft en Zichzelven voor mij overgegeven heeft.” (Gal. 2: 20)

(1.) Maak *vanwege de zonde* een nuttig gebruik, van uw Toevlucht. Wanneer u aangevallen wordt met verleiding door de duivel, de wereld, en het vlees, neem de toevlucht tot God in Christus voor veiligheid en behoud, net als Paulus deed. (Rom. 7:24, 25, tevoren geciteerd.) U bent in deze wereld als in een wildernis, waar de vijanden van uw ziel gereed staan om u aan te vallen, en u ertoe te bewegen om uw trouw aan uw Heere en Man te verbreken. U behoort dan naar Hem te roepen, dat u geweld wordt aangedaan. En vlucht dan in de armen van Zijn gunst, waar u veilig bent. Zo deed Paulus. Hij werd gekweld met een doorn in het vlees, een bode van de satan. Hij smeekte de Heere dat het van hem zou wijken, en ontving dit antwoord: “Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht.” (2 Kor 12:9). Het worstelen van mensen tegen

verleiding in hun eigen kracht is de oorzaak waarom zij zo vaak hiermee in botsing komen. "Die op zijn hart vertrouwt, die is een zot." (Spr. 28: 26).

- (2.) Maak *vanwege de wet als Werkverbond* een nuttig gebruik van uw Toevlucht. Er is geen vastheid vóór deze Schuilplaats, alleen *erin*. Soms valt het Werkverbond een gelovige aan, en stelt hem *hoge eisen* aan zijn redding:

[1] U bent een zondaar, en de *rechtvaardigheid moet voor uw zonde worden voldaan*. Vlucht u dan in uw Toevlucht, en verberg uzelf in de wonden van de Verlosser. Pleit op de voldoening van Zijn dood en lijden, en houdt die tussen u en de vurige wet. Daarmee zult u de mond van de wet stoppen. "Is er dan bij Hem een Gezant, een Uitlegger, Eén uit duizend, om den mens zijn rechten plicht te verkondigen; zo zal Hij hem genadig zijn, en zeggen: Verlos hem dat hij in het verderf niet nederdale, Ik heb verzoening gevonden." (Job 33: 23, 24).

[2] U kunt *geen recht op de hemel hebben zonder werken die niet volmaakt goed, en geheel volgens de wet zijn*. Want er is geschreven: "Vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet om dat te doen." (Gal. 3: 10). Gebruik dan uw Toevlucht, en blijf door geloof rusten op de volmaakte gehoorzaamheid van Christus aan al de tien geboden. Pleit hierop als uw veiligheid, en zo zult u behouden zijn. "Doch degene die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid." (Rom. 4:5).

[3] Als de wet nóg aandringt en zegt: *uw natuur is verdorven en bevlekt*. Vlucht naar uw Toevlucht en pleit op de heilige geboorte en natuur van Christus, waarvan de waarde u wordt toegerekend, in Wie gij onbevlekt voor de Troon staat. (Hoogl. 4:7; Rom. 4:8, tevoren allebei aangehaald.) Hier is in dit geval uw enige veiligheid.

- (3.) Maak *vanwege de kwade dag* een nuttig gebruik van uw Toevlucht. (Jer. 17:17). Wij hebben zeker reden om een dag van beproeving, een dag van algemene rampen in deze kerk en dit land te verwachten, evenals elk van ons kan rekenen op persoonlijke beproevingen en smarten. En wij zullen onze Toevlucht in dat geval tot onze troost en ondersteuning moeten gebruiken.

[1] *Vóórdat* deze kwade dag komt. Het vooruitzicht op beproevingen is vaak zeer zwaar, en het ongelovig zien op hen, staat gereed om ons hart daarmee te folteren en te martelen hoe wij erdoor zullen komen. Maar de mens die God tot zijn Toevlucht heeft genomen, behoort het nuttig te gebruiken, om zijn hart in het geloof te bevestigen dat hij erdoor zal komen, wat er ook gebeurt. "Alhoewel de vijgenboom niet bloeien zal, en geen vrucht aan de wijnstok zijn zal, dat het werk des olijfbooms liegen zal, en de velden geen spijze voortbrengen; dat men de kudden uit de kooi afscheuren zal, en er geen rund in de stallingen wezen zal; zo zal ik nochtans in de HEERE van vreugde opspringen, ik zal mij verheugen in de God mijns heils." (Hab. 3:17, 18). Daar is een goede reden voor: Want hoe groot de beproeving is, onze Toevlucht is genoegzaam tegen zowel zonde als gevaar. Daarom zegt Paulus: "Ik vermag alle dingen door Christus die mij kracht geeft." (Fil. 4:13). "Zo niet uw overblijfsel ten goede zal zijn; zo Ik niet, in den tijd des kwaads en in den tijd der benauwdheid, bij den vijand voor u tussenkome!" (Jer. 15:11).

[2] *Als* de kwade dag gekomen is. Welk stormen ook woeden, de gelovigen hebben zulk een bescherming boven hun hoofden, die hen veiligheid, troost en ondersteuning kan verschaffen. "Want als God voor ons is, wie zal tegen ons zijn?" (Rom. 8:31). Er wordt een vriendelijk uitnodiging aan al Gods volk gedaan,

met betrekking tot de kwade dag: "Ga henen, Mijn volk, ga in uw binnenste kamers, en sluit uw deuren na u toe; verberg u als een klein ogenblik, totdat de gramschap overga." (Jesaja 26: 20). En de stem van geloof antwoordt hierop: „Mijn ziel vertrouwt op U; en ik neem mijn toevlucht onder de schaduw Uwer vleugelen, totdat de verdervingen zullen zijn voorbijgegaan." (Psalm 57:2). Het is goed nieuws, dat Sions God regeert, wat de tijd ook met zich meebrengt.

- (4.) Maakt met *betrekking tot de dood* een nuttig gebruik van uw Toevlucht. De dood is van alle verschrikkingen de ergste; daarom wordt die "de koning der verschrikkingen" genoemd. Maar zij die God in Christus tot hun Toevlucht hebben genomen, hebben alles wat hen kan troosten en ondersteunen, óók in dat geval. Zelfs voor de laatste vijand is God een Toevlucht. Zodat,

[1] De *vrees voor de dood* hen niet behoeft te verwarren en angst aan te jagen. David kon zeggen: "Al ging ik ook door een dal der schaduw des doods, ik zal geen kwaad vrezen, want Gij zijt met mij; Uw stok en Uw staf, die vertroosten mij." (Psalm 23:4). De dood doet geen kwaad aan hen wiens Toevlucht de Heere is.

[2] Want *de prikkel van de dood* kan hen niet bereiken. Zij mogen in hun Toevlucht zitten en zingen: "Dood, waar is uw prikkel? Hel, waar is uw overwinning? De prikkel nu des doods is de zonde; en de kracht der zonde is de wet. Maar Gode zij dank, Die ons de overwinning geeft door Jezus Christus onzen Heere." (1 Kor. 15: 55, 56, 57). De Toevlucht is op een bijzondere wijze voorzien tegen zonde en dood, en zij mogen daar alle veiligheid verwachten, onder de bedekking van de vleugelen van een gekruisigde Zaligmaker. Het is de zwakheid van geloof dat hen zo bang maakt.

Ten tweede. U, die niet kan worden gebracht om tot God in Christus te zeggen: "Gij zijt mijn Toevlucht en mijn Deel", om God in Christus tot uw Toevlucht te nemen.

1. Ik wil dat u de dwaasheid van uw weg wilde overdenken. En u zult die dwaasheid zien als u overweegt dat,

- (1.) Er geen veiligheid voor u is zonder deze Toevlucht. U bent schuldig en de Wreker is de gerechtigheid van God, waardoor u ongetwijfeld zal vallen, als u niet in de Toevlucht geraakt. U moet óf in Christus zijn, óf God zal u achtervolgen als een vijand. En,

- Hij is een rechtvaardig God, u kunt niet ontsnappen door Hem te vleien. "Zou de Rechter der ganse aarde geen recht doen? (Gen. 18:25).
- Hij is alomtegenwoordig, u kunt niet van Hem vandaan vluchten. (Psalm 129:7).
- Hij is almachtig; dus kunt u zich niet tegen Hem verzetten en Hem 't hoofd bieden. "Wie heeft zich tegen Hem verhard en vrede gehad?" (Job 9:4).
- Hij is eeuwig, u kunt Hem niet overleven. (Zie 2 Thess. 1:6-9).

- (2.) U zult het zien als u overweegt dat hoe lang u het uitstelt, u moet uiteindelijk toch tot Hem naderen, of omkomen. Maar wie weet of u dan niet te laat komt?

2. Ik wil dat u onmiddellijk uw berouw toont, en dat u zich wendt naar deze Toevlucht. "Keert gijlieden weder tot de sterkte, gij gebonden die daar hoopt." (Zach. 9:12) Hoewel u vele roepstemmen hebt genegeerd en Christus zoveel weigeringen hebt aangedaan, nóg is er plaats om tot Hem te zeggen: "Gij zijt mijn Toevlucht, en mijn Deel." Hij staat u toe om uw weigeringen terug te nemen en over Hem te rouwklagen. "O Jeruzalem, zult gij niet rein worden? Hoelang nog na dezen?" (Jer. 13:27). Hoe halsstarrig waren de mensen in hun weigering. "Gij zegt: het is

buiten hoop. Neen, maar ik heb de vreemden lief, en die zal ik nawandelen." (Jer. 2: 25) Maar zie toch ook hoofdstuk 3:1. "Gij nu hebt met veel boeleerders gehoereerd, keer nochtans weder tot Mij, spreekt de Heere." Christus dringt erop aan dat u tot Hem zegt: "Gij zijt mijn Toevlucht, en mijn Deel." Hij geeft u de ene aanbieding van Zichzelf na de andere: Waarom dit, dan alleen omdat Hij u wijs wilt maken, en opdat u zich naar Hem zal wenden? Kom dan zondaars, want nog is er plaats!

5. De nodiging van Christus aan de vermoeiden en beladenen.

"Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven."
Matthéüs 11 : 28

Nu wij in het kort hebben overdacht wat het komen tot Christus inhoudt, door aan te tonen:

I. Onder welke hoedanigheden wij behoren te komen.

II. De daaruit volgende vorderingen die dit komen te kennen geeft.

Teneinde de nodiging die hier gegeven wordt meer in het bijzonder te verklaren, ga ik nu verder met de volgende punten, zoals ik die heb aangegeven.

III. Om wat in dit opzicht van belang is te ontvouwen, zal ik de verschillende delen van de tekst nader bezien.

U moet in dit verband opmerken, dat de tekst als personen aangeeft, "de vermoeiden en belasten"; dat de nodiging is: "Komt tot Mij"; dat de nodiging door Christus gegeven wordt en tenslotte de aanmoediging die wordt voorgesteld om aan deze nodiging gevolg te geven: "Ik zal u rust geven." Al deze zaken in het geheel genomen, houden naar onze gedachte het volgende in:

1. Dat alle mensen van nature ver van God af staan, want als dit niet zo was, behoeften zij niet genodigd te worden om te komen. Dit betekent geen afstand van plaats, maar een afstand van verhouding, die gelegen is in drie dingen.

Ten eerste is de oorspronkelijke vereniging tussen God en de mens teniet gedaan. Zij waren mee elkaar verenigd in een Verbond van werken, waar zij vriend en vijand met elkaar gemeen hadden. Dit was het eerste Trouwverbond, dat door Adam verbroken is, waardoor hij van God is afgefallen. Vandaar dat God hem uit het paradijs heeft uitgedreven, zoals een overspelige vrouw uit het huis van haar man van al haar goed beroofd is.

Ten tweede zijn de harten van de mensen, van nature van God afgekeerd en enkel vijandschap tegen Hem: "Daarom dat het bedenken des vleses vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich der wet Gods niet; want het kan ook niet" (Rom. 8:7). Er is een volkomen tegenstelling tussen de natuur van God en de onze. De eerste

zonde van Adam is een weinig zuurdesem, die het gehele mensdom doorzuurd heeft, zodat wij niet alleen van God af staan, maar ver van Hem verwijderd zijn: "zonder God in de wereld" (Ef. 2:12).

Ten derde is de ziel in de koers van zijn leven steeds verder van God afgegaan, zo lang hij in deze staat blijft, "Ziet toe, broeders, dat niet te eniger tijd in iemand van u zij een boos ongelovig hart, om af te wijken van de levende God" (Heb. 3:12). Elke zonde is een stap verder van God af; daarom is de roeping van het evangelie voor hen die afgeweken zijn, opdat zij tot de Heere mogen terugkeren. Wij zijn op de weg, die naar het verderf leidt, waarop wij haastig voortgaan, zoals het water steeds sneller gaat, hoe verder het van de bron, waaruit het komt, verwijderd is.

Hieruit kunnen wij leren hoe zondig en ellendig onze natuurlijke staat is. Het is onze plicht om nabij God te komen, want ver van Hem af te zijn is onze zonde en ellende. Geen wonder dan ook, dat wij dood zijn, dat wij geen goed kunnen doen, zo lang wij in deze staat van gescheidenheid van God blijven. God heeft ons daarom ook verlaten. Zal dit dan niet eindigen in een eeuwige scheiding, indien wij niet wederkeren?

2. De nodiging houdt verder in, dat, als u besloten bent om God te ontmoeten om weer met Hem verenigd te worden, u Hem in Christus moet ontmoeten, om in Hem tot God te komen. "Alle dingen (zegt Jezus) zijn Mij overgegeven van Mijn Vader. Komt daarom tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven." Wilt u vrede, vergeving en iedere zegen hebben? Komt dan tot Hem. God is zo laag afgedaald om deze ontmoeting mogelijk te maken, dat Hij op deze aarde gekomen is. Hij is in het vlees van Christus gaan wonen, om aldus op zondaren te wachten, om hun ontmoeting met Hem te bevorderen: "God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende" (2 Kor. 5:19). Hij had niet nodig om zo ver te komen, maar vanuit Zijn eigen vrije genade heeft Hij dit gedaan. Verder zal Hij nooit komen, want daar alleen kunnen zondaars Hem ontmoeten. God is in Hem en heeft daar door Hem vrede gemaakt. Als u niet tot Hem wilt komen en God daar ontmoeten, zult u Zijn aangezicht nooit in vrede aanschouwen. Hier kan worden aangetoond, dat dit een Gode betamelijk middel is om zondaren, die ver van Hem af staan vanwege de zonde, weer met Hem te verenigen. Dat er geen andere weg is blijkt uit het volgende:

Ten eerste vanuit het getuigenis van de Schrift: "Ik (zei Jezus) ben de Weg, de Waarheid en het Leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij" (Joh. 14:6). Hij is de grote Secretaris van de hemel, door Wie u alleen tot de tegenwoordigheid van de Koning geleid kunt worden: "Want door Hem hebben wij beiden de toegang door één Geest tot de Vader" (Ef. 2:18). De sleutels van het huis van David hangen aan Zijn gordel.

Ten tweede, indien er enige andere weg is om tot God te komen, dan past het één van deze twee wegen te zijn.

- a. De eerste is om de wet volgens het eerste Verbond te bevredigen, wat voor ons onmogelijk is, omdat wij geen volmaakte gehoorzaamheid kunnen geven, noch rechtvaardig voor onze zonden, waaraan wij schuldig staan, kunnen voldoen, volgens Galaten 3:10.
- b. De tweede is de weg van loutere barmhartigheid, buiten Christus. Deze weg kan ook niet gevolgd worden, want de rechtvaardigheid van God vereist noodzakelijk voldoening en God wil Zijn barmhartigheid niet verlenen, ten koste van Zijn rechtvaardigheid: "De onzinnigen zullen voor Uw ogen niet bestaan; Gij haat alle

- werkers der ongerechtigheid" (Ps. 5:6). Een van Gods eigenschappen is, dat Hij "de schuldige geenzins onschuldig houdt", namelijk zonder voldoening. De wet, die verbroken is, was reeds met bedreigingen van eeuwige wraak afgekondigd; Gods gerechtigheid en waarheid zijn beide ten gevolge hiervan gebonden om de bedreiging uit te voeren. Wederom, Gods laatste wil, Zijn Testament, is reeds gemaakt en verzegeld door de dood van Zijn Zoon. Nu, hierin wordt geen andere weg voorgesteld en geen genade geopenbaard dan in Christus. God heeft immers verklaard, dat zij geen barmhartigheid zullen verkrijgen, wanneer zij niet tot Christus komen, "Die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden" (Mark. 16:16). Bovendien maakt de voorziening van deze weg het duidelijk, dat er geen andere is.
- c. Was er een andere weg geweest om zondaren tot God te brengen, zou een oneindig wijs God en liefhebbend Vader een andere grens bepaald en beschikt hebben dan het bloed van Zijn eigen Zoon? Als er iemand gespaard zou worden, dan was het wel te verwachten dat Hij dat was; maar "God heeft Zijn eigen Zoon niet gespaard, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven" (Rom. 8:32). Sinds Adam uit het paradijs uitgedreven werd, is dit de enige weg, zoals de eerste belofte ons vertoont. Abel werd hierdoor aangenomen (Heb. 11:4). Jezus is de enige Verzoening, waardoor God in genade tot zondaren spreekt.

Ik wilde u laten zien, wat voor een gepast Middel dit is, met het doel om God en zondaren met elkaar te verenigen. Het is het meest gepaste Middel, want:

- a. ten eerste is het gepast tot eer van God en tot de heerlijkheid van Zijn Goddelijke volmaaktheden, "Want het betaamde Hem, om Welke alle dingen en door Welke alle dingen zijn, dat Hij vele kinderen tot de heerlijkheid leidende, de overste Leidsman hunner zaligheid door lijden zou heiligen." God kan, met behoud van Zijn eer, met de grootste der zondaren in Christus verzoend worden, ja de heerlijkheid van al Zijn volmaaktheden schijnt heerlijk in de verborgenheid van Christus. Ware dit niet zo, dan zou er in dit verlossingsplan geen sprake zijn van behoudenis.
- b. Ten tweede: Het is gepast tot troost van de zondaar, want het middel is zodanig, dat het aan al de behoeften van de zondaar beantwoordt, "Ik raad u, dat gij van Mij koopt goud, beproefd komende uit het vuur, opdat gij rijk moogt worden; en witte klederen, opdat gij moogt bekleed worden en de schande uwer naaktheid niet geopenbaard worde; en zalf uw ogen met ogenzalf, opdat gij zien moogt" (Openb. 3:18). Zo mag de ziel met vertrouwen tot God in Christus komen, Die dit alles kan doen.

Laten wij nu in het bijzonder het Middel bezien, en het komen van de zondaars tot Christus om met God verzoend te worden. Met het oog hierop, merken wij het volgende aan:

1. Dat Christus een wezenlijke Middelaar is, bestaande uit beide naturen; want Hij is des Vaders Metgezel én been van onze benen. De slechtsten van de mensen zijn dichter bij de hemel dan de gevallen engelen, want "Jezus nam de engelen niet aan, maar het zaad van Abraham." Hier is de ware ladder, waarvan de voet van Zijn mensheid op aarde is gezet en waarvan de top van Zijn Godheid tot aan de hemel reikt, waar de Heere, Die het Verbond gemaakt heeft, gezeten is (Gen. 28). Wanneer het met de eer van God in overeenstemming is, om de menselijke natuur met Zichzelf te verenigen, zo is het ook bestaanbaar om mensen op deze grond in een verborgen

vereniging met de Goddelijke Persoon van Immanuël te brengen. En wanneer zondaren op het eerste zien, worden zij aangemoedigd om voor het tweede op Christus te zien.

2. In Christus is de rechtvaardigheid voldaan, want Hij heeft gezegd: "Het is volbracht." In Hem heeft God Zich voor de gekwetste rechtvaardigheid een slachtoffer voorgesteld, als een voldoening van Zijn wet. God vorderde en Hij beantwoordde totdat de laatste penning was betaald, "Christus heeft ons verlost van de vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons" en Hij heeft de vrijspraak verkregen. De zondaar heeft in Hem een afweer tegen de rechtvaardigheid en een eeuwige gerechtigheid. Hierin kan God de zondaar aanzien en een behagen in hem hebben, opdat hij God kan zien en leven. De barmhartigheid heeft in Hem een vrije toegang en de vergeving vloeit vrij door Zijn bloed.

3. Wij bezien dat het Verbond met Hem in Zijn bloed is gemaakt en dat zondaren al de beloften en de voorrechten van het Verbond uit Zijn hand hebben (Gal. 3:16). God heeft deze alle in Hem gelegd, "Want al de beloften van God zijn in Hem ja en amen, Gode tot heerlijkheid" (2 Kor. 1:20). Zondaren behoren tot Hem te komen voor de zaligende zegeningen en deze van Hem, vanwege de prijs van Zijn bloed, te ontvangen (Joh. 5:22). Onze gerechtigheid, vergeving en vrede zijn alle in Hem, "Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus, Die ons geworden is wijsheid van God en rechtvaardigheid en heiligmaking en verlossing" (1 Kor. 1:30). De genade is in Hem, "want uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen ook genade voor genade" (Joh. 1:16). De heerlijkheid is uit Hem, "De Heere zal genade en eer geven."

4. Door dit Middel wordt de genade van God verheerlijkt. Het is tot roem van de heerlijkheid van Zijn genade. Dit is noodzakelijk voor de eer van God in het tweede Verbond en voor de troost van de zondaar, hetwelk niet anders dan in die weg kon bevorderd en verzekerd worden.

5. Hier wordt de zaak vastgesteld. God is zeker van de zondaar en de zondaar zeker van Zijn vereniging met God. Dezulken die op dit fundament gebouwd zijn, worden leden van Hem en Jezus zal niemand van hen verliezen.

Vanuit wat wij vastgesteld hebben, wilde ik invoegen:

1. Dat allen, die tot Christus komen, tot de staat van vereniging en gemeenschap met God zullen wederkeren. Alleen door Hem, Die de hemel met de aarde, die daarvan door de zonde van Adam is afgescheurd, verbindt. Laten onze zonden nooit zo groot zijn in onze ogen, dat zij geen halt toegeroepen kunnen worden; want de roepstem van Zijn bloed klinkt luider in Gods oren dan die van onze zonden.

2. Dat zij, die nooit tot Christus komen, God nooit in Zijn barmhartigheid zullen zien. Zij mogen Hem ontmoeten, maar het zal een droevige ontmoeting zijn, zoals een misdadiger een onverbiddelijk rechter ontmoet, als een droge stoppel met een verterend vuur in aanraking komt, wanneer onze bladeren zullen verrotten en de bloesems van de plichten buiten Christus tot stof zullen vergaan.

Aldus ziet u dat er maar één deur is tot God; maar wat zal het zijn als deze gesloten is? Nee, nu is de deur nog open.

Deze nodiging houdt in de derde plaats in, dat zondaren welkom zijn om tot Christus te komen, opdat zij door Hem met God zullen verenigd worden. Christus is gereed om u voor uw komst te ontvangen. Overweeg dan:

1. Christus heeft een lange reis gemaakt om zondaren te ontmoeten. Wat bracht Hem er anders toe om de schoot van Zijn Vader te verlaten, om tot de wereld te gaan, dan

om zondaars tot Zichzelf te trekken en zo tot God terug te leiden? Wat was de boodschap van de grote Schaapherder anders om hen te zoeken, zelfs degenen die op de bergen van de ijdelheid rondzwerven? "Want de Zoon des mensen is gekomen om te zoeken en zalig te maken dat verloren was" (Luk. 19).

2. Wat voor een dure prijs heeft het Hem gekost om uw vereniging met God door Hem te verwerven. "Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem" (2 Kor. 5:21). Ofschoon u weinig waarde aan het bloed zou hechten, zal Hij het niet onderwaarderen; voor zondaars is het vergoten en zal Hij de beloning hiervan, de vrucht van de arbeid van Zijn ziel, niet verwelkomen? Waarom waren Zijn armen aan het kruis uitgestrekt en Zijn zijde doorstoken, anders dan om onze weg tot God open te stellen?

3. Hoe nabij liggen zondaren aan het hart van Christus, dat Hij geen moeite zou trotseren, als Hij maar de arbeid van Zijn ziel mocht zien. Zijn liefde is een eeuwige liefde, "Zijn vermaken zijn met de mensenkinderen" (Spr. 8:31). Zie Zijn keus, dat Hij "het kruis heeft verdragen en schande veracht" (Hebr. 12:2), en daarom was Zijn hart, toen Hij leed, gericht op het werk, "Ik moet met een doop gedoopt worden; en hoe worde Ik geperst, totdat het volbracht zij!" (Luk. 12:50). Jakobs liefde voor Rachel bewees zichzelf door zijn lange dienst voor haar, die in zijn ogen maar was als enkele dagen.

4. Waarom heeft Hij de prediking in de wereld ingesteld, anders dan om zondaars tot Zich te brengen? "En zond zijn dienstknechten uit, om de genoden ter bruiloft te roepen, en zij wilden niet komen" (Matth. 22:3). Hij zou Zijn dienaars niet uitgezonden hebben om met zondaren in Zijn Naam te handelen, als Hij niet gewillig zou zijn om hen te ontvangen, wat meer is: als Hij niet begerig was dat zij tot Hem zouden komen.

5. Hij nodigt u hartelijk uit om tot Hem te komen, zoals geschreven staat: "O alle gij dorstigen, komt tot de wateren, en gij, die geen geld hebt, komt, koopt zonder geld en zonder prijs, wijn en melk" (Jes. 55:1). En in Openbaring 3:20 staat: "Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal houden en hij met Mij." Deze nodigingen zijn niet van iemand, die het niet aanstaat of zondaars nu komen of niet en nog minder van iemand, die niet gewillig is om hen te ontvangen.

6. De ernst van de nodigingen, want Hij handelt niet met zondaren als iemand, die het zomaar opgeeft: "Dwing hen in te komen, opdat Mijn huis vol worde" (Luk. 14:23). Hij klopt niet alleen, maar staat en klopt. Hij twist met zondaren door Zijn Woord, door Zijn Voorzienigheid en de bewegingen van Zijn Geest. Hij beantwoordt hun tegenwerpingen (zie Jes. 55), die niemand kan weigeren dan zij die gewillig tot hun eeuwige ondergang voortgaan. "Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de Heere HEERE, zo Ik lust heb in de dood des goddelozen! Maar daarin heb Ik lust, dat de goddeloze zich bekere van zijn weg en leve. Bekeert u, bekeert u van uw boze wegen, want waarom zoudt gij sterven, o huis Israëls?" (Ez. 33:11).

7. Hoe klaagt Hij over hen die niet willen komen: "En gij wilt tot Mij niet komen, dat gij het leven moogt hebben" (Joh. 5:40). Hij spreekt als één, die tevergeefs gearbeid heeft: "Ik heb tevergeefs gearbeid, Ik heb Mijn kracht onnuttelijk en ijdelijk toegebracht" (Jes. 49:4). Hij klaagt over Jeruzalem (Matth. 23:37), ja Hij weent over halsstarrige en onverbeterlijke zondaren: "En als Hij nabij kwam en de stad zag, weende Hij over haar, zeggende: Och, of gij ook bekendet, ook nog in deze uw dag, hetgeen tot uw vrede dient! Maar nu is het verborgen voor uw ogen" (Luk. 19:41, 42). Zeker, Hij heeft ook nadat Hij ten hemel gevaren is, Zijn mededogen niet verloren,

want deze vloeit nog zo teder en vrij als ooit uit Zijn innerlijke bewegingen van barmhartigheid voort.

8. Hij beveelt zondaars om tot Hem te komen. De nodigingen zijn alle bevelen; zij dulden geen tegenspraak: "Dit is Zijn gebod, dat wij geloven in de Naam van Zijn Zoon Jezus Christus" (1 Joh. 3:23). Indien u dit niet doet, kunt u niets doen dat God kan behagen: "Jezus antwoordde en zeide tot hen: Dit is het werk Gods, dat gij gelooft in Hem, Die Hij gezonden heeft" (Joh. 6:29). En Hij neemt van ons afscheid met het meest vreselijke getuigenis: "Die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden" (Mark. 16:16), waaruit volgt dat de hoorders van het evangelie, die verloren gaan, niet te verontschuldigen zijn; de deur was open, maar zij wilden niet binnengaan.

4. Deze nodiging houdt in de vierde plaats in, dat de slechtsten van de zondaren welkom zijn bij Christus; hoe groot hun last van zonde en ellende ook zijn moge, dit is geen verhindering om tot Christus te komen. Allen worden genodigd en niemand hiervan uitgesloten. Hierover wil ik echter niet uitweiden, daar ik uitvoerig hierbij stilgestaan heb in een preek over Joël 3 : 10. Alles wat ik nu hierover wil zeggen is erop gericht, dat de overweging hiervan u zal doen schamen vanwege uw geringschatten van Christus, opdat dit u raken zal tot aan de wortel van bittere wanhoop, die aan de boezem rust van velen, die nog niet tot een absolute wanhoop gekomen zijn, vanwege hun vreselijke toestand.

5. Deze nodiging houdt ten vijfde in, dat Christus zondaren verlof geeft om tot Hem te komen, meer vanwege het wanhopige van hun geval dan anderszins: "Komt tot Mij, allen die vermoeid en zwaar belast zijt." Alsof Hij wilde zeggen: "U hebt gearbeid en toch geen rust gekregen; laat dit u aansporen om tot Mij te komen. Zit neer en denk over uw geval na; als niets anders u zal overreden, laat het wanhopige van uw kwaal u tot de grote Medicijnmeester brengen." U bent hartelijk welkom om dat te doen.

1. Bedenk dat het Gods oogmerk is om hem het meest wanhopige van de toestand van de mens voor te houden. Hij drijft hen uit, die ten einde raad zijn, opdat zij wijs mogen worden: "Daarom, zie, Ik zal uw weg met doornen betuinen, en Ik zal een heiningmuur maken, dat zij haar paden niet zal vinden" en "Ik zal heengaan en keren weder tot mijn vorige Man, want toen was mij beter dan nu" (Hos. 2:5 en 6).

2. Bedenk dat Christus Zichzelf aanbiedt aan hen die het slechtst eraan toe zijn: "Komt dan, en laat ons tezamen rechten, zegt de Heere; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol" (Jes. 1:18). En Hij stelt Zich, juist in deze bijzondere gevallen) als Zaligmaker aan zulke zondaren voor (Openb. 3:17, 18; Jes. 55:7).

3. Bedenk dat zulken, die dergelijke redenen aanvoeren, bij Hem welkom zijn: "Om Uws Naams wil, Heere, zo vergeef mijn ongerechtigheid, want die is groot"; wat ook blijkt in het geval met de Kanaänietische vrouw (Matth. 15:26-28).

4. Bedenk dat hoe wanhopiger uw geval is, des te meer heerlijkheid Hij heeft; niemand ziet de sterren zo goed dan vanuit de bodem van de diepste kuil. Zijn kracht om te vergeven en Zijn genade om te overwinnen zijn des te groter, wanneer er de meest geschikte gelegenheid is om deze te verheerlijken; de bekwaamheid van de dokter komt, wanneer de genezing is bewerkt, het meest naar voren.

Uit hetgeen wij overwogen hebben, kunnen wij nu de Goddelijke nederbuiging waarnemen, dat Christus zo gewillig is om de zondaar in te nemen, wanneer hij zichzelf uit alle deuren uitgeworpen ziet en nergens anders rust kan vinden. Hij wil

hem rust geven en omarmen, wanneer hij ziet dat hij niets beters kan doen en nergens anders heen kan gaan. Leer hieruit ook, hoe u een uitnemend gebruik van de slechtheid van uw geval kunt maken, zelfs om deze struikelblokken op te heffen en de deur van de hemel hiermee open te breken. Maak van de nood een deugd en hoe meer dat de last u drukt, des te meer bent u welkom om naar Christus te gaan. Het is waar, dat het nooit de rechte weg is om tot Christus te komen, wanneer alleen een gevoel van ellende wordt voortgebracht; maar de liefde kan aldus een werk kronen, dat met verschrikking begint en door de leiding van de Heilige Geest gebruikt wordt. In één woord: u bent absoluut niet te verontschuldigen, wanneer u niet tot Christus komt, wat uw geval ook zijn moge.

Nu wil ik met mijn hoofdgedachten verder gaan.

IV. Wij willen u verklaren wat de aard is van die rust, die Christus genadig belooft en die Hij dadelijk schenkt aan vermoeide en belaste zielen, die waarlijk tot Hem komen.

Hierbij willen wij opmerken dat er een rust is, die zij in Christus mogen hebben; een rust hier op aarde en een rust hiernamaals. In dit leven is er een viervoudige rust, die wij in Christus hebben.

1. Een rust ten opzichte van de *zonde*. Deze rust is tweevoudig.

- In de eerste plaats een rust van de schuld van de zonde. De schuld is een vergif, die het geweten infecteert en zo pijnigt, dat er geen rust kan zijn, zoals in het geval van Kaïn en Judas en bij hen op de Pinksterdag: "Zij werden verslagen in het hart" (Hand. 2:37). Deze onrust is, als zij invreet en onbeweeglijk wordt, de knagende worm in de hel. Christus geeft rust van deze schuld: Zijn bloed reinigt de consciëntie van dode werken (Heb. 9:14). De consciëntie, die als de woedende zee gelijk is, wordt door Hem gestild: "Ik zie hun wegen en Ik zal hen genezen en Ik zal hen geleiden en hun vertroosting en wedergeven, namelijk aan hun treurigen. Ik schep de vrucht der lippen, vrede degenen, die verre zijn, en degenen, die nabij zijn, zegt de Heere, en Ik zal hen genezen" (Jes. 57:18 en 19). De ziel vindt rust in de wonden van Christus, want "door Zijn striemen is ons genezing geworden" (Jes. 53:5). Het bloed van Jezus Christus, Gods eigen Zoon, reinigt van alle zonde. Die ziel, die in deze Fontein gedompeld wordt, wordt van dit vergif gewassen en van deze angel van schuld verlost.
- In de tweede plaats is er rust van de heersende macht van de zonde: "Want de zonde zal over u niet heersen" (Rom. 6:14). Als de zonde op de troon zit, wordt de ziel verbijsterd en rusteloos, gelijk de woedende zee; zij wordt gedurig in modder en slijk geworpen. Christus stoot door de kracht van Zijn Geest de zonde van de troon en herstelt de rust in de ziel. Hij werpt deze Egyptische opzichters neer en zo gaat de ziel in de rust in: "Want die ingegaan is in Zijn rust, heeft zelf ook van zijn werken gerust, gelijk God van de Zijne" (Heb. 4:10). In de dag, dat de ziel tot Christus komt, handelt Hij als een Woning, die alles in het koninkrijk op orde brengt, wat vóór lijn troonsbestijging een loutere hoop van verwarring was.

2. In Christus is rust van de *wet*; niet om ons wetteloos te maken, maar om het ondraaglijke juk van de wet weg te nemen en vrede te schenken.

- a. Hij doet dit in de eerste plaats, door de last van de wettische plichten weg te nemen, die onder pijn van de vloek volmaaktheid afeisen, terwijl geen kracht

aanwezig is om die te vervullen. "Zo dan, mijn broeders, gij zijt ook der wet gedood door het lichaam van Christus" (Rom. 7:4). Dit is het juk dat van nature op de nek van alle mensen rust. Christus nam dit juk op Zich en droeg het, waardoor Hij aan de eisen van de wet geheel heeft voldaan en zo allen, die tot Hem komen, van deze slaafse dienst bevrijdt.

- b. Christus draagt Zijn volk zonder de heerschappij van de wet. Dit doet Hij door hen van de vloek der wet te verlossen. "Christus heeft ons verlost van de vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons" (Gal. 3:13). Wanneer zij tot Hem komen, neemt Hij die vloek, waaronder zij liggen, van hen af en geeft hun de zegening, die Hij verdiend heeft. Hij draagt hen van de berg Sinai naar de berg Sion, waar zij horen van het bloed van Jezus, dat van vrede spreekt en de eis van de toorn stilt. Zo verschaft Hij een schuilplaats voor de verdrukten.
- c. Er is in Christus rust van de vermoeiende arbeid, waarin personen gewikkeld zijn, die naar geluk zoeken. Hij leidt de zielen tot de genieting van God: "Mijn ziel, keer weder tot uw rust, want de Heere heeft aan u welgedaan" (Ps. 116:7). De ziel, die onder de schepselen rusteloos voortgaat in het zoeken van geluk, wordt tot God geleid. Die is de Fontein van alle volmaaktheid. Hij opent zijn ogen, zoals bij Hagar, om de bron te zien en brengt hem tot de genieting van alle goed in Hem, door de ziel met Hem te verenigen. Hier vindt de ziel volkomen rust in de verzadiging met Christus. Nergens anders kan hij dit vinden, totdat hij met Hem voldaan is en in Hem rust gevonden heeft. Hij vindt dit, wanneer hij zich door het geloof koestert aan de borsten van Zijn vertroosting. Hier is een voorwerp dat geheel aan de begeerten van zijn ziel beantwoordt en aan al zijn behoeften voldoet, zoals geschreven staat: "Een goed man zal van zichzelf verzadigd worden" (Spr. 14:14). In de genieting van God is de overwinning van het geloof: "Maar ik heb alles ontvangen en heb overvloed" (Fil. 4:18).

3. In de derde plaats vindt de ziel *een blijvende rust in Hem*, in zo ver de ziel niet meer gewend is naar de schepselen uit te gaan om daar bevrediging te zoeken. "Maar zo wie gedronken zal hebben van het water, dat Ik hem geven zal, die zal in eeuwigheid niet dorsten; maar het water dat Ik hem zal geven, zal in hem worden een fontein van water, springende tot in het eeuwige leven" (Joh. 4:14). Christus wordt de ziel dierbaar. Zoals bij de vrijgelaten vrouw, die niet veel aandacht schonk aan Cyrus, niettegenstaande zijn edele rol in deze zaak, maar zij zag naar haar man, die gezegd had dat hij haar met zijn eigen leven zou verlossen: "Het koninkrijk der hemelen is gelijk een schat, in de akker verborgen, welke een mens gevonden hebbende, verborg die, en van blijdschap over dezelve gaat hij heen en verkoopt al wat hij heeft, en koopt dezelve akker."

4. In Christus is *rust van alle moeiten*.

- Hij geeft in de eerste plaats nu en dan rust van de moeiten ván dé wereld, wanneer zij mag zien: "Vele zijn de tegenspoeden des rechtvaardigen, maar uit die alle redt hem de Heere" (Ps. 34:20). Sions God regeert, wie er ook op de troon mag zitten, en als Hij van vrede spreekt, kunnen duivelen noch mensen Zijn volk langer moeite aandoen. Want wij lezen: "Wie zegt wat, hetwelk geschiedt, zo het de Heere niet beveelt?" (Klaagl. 3:37). De godzaligen hebben geen zekerheid dat zij zonder moeiten zullen zijn, want dit is bewaard voor de hemel en niet voor de aarde.
- Daarom geeft Christus in de tweede plaats rust te midden van de moeiten: "Deze

dingen heb Ik tot u gesproken, opdat Gij in Mij vrede hebt. In de wereld zult gij verdrukking hebben; maar hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen" (Joh. 16:33). U kunt, nee u zult met moeiten te maken hebben, maar Hij kan u een zoete rust in uw ziel geven. Zelfs wanneer u naar de uitwendige mens op een bed van doornen ligt, kan Hij Zijn volk, zelfs in moeiten, een zoete rust geven.

U vraagt zich af hoe deze dingen zijn kunnen? Ik antwoord:

- dat Christus Zijn volk in de moeite een innerlijke rust geeft, dat is een rust van het gemoed te midden van de moeite: "O Heere, hoe zijn mijn tegenpartijders vermenigvuldigd; velen staan tegen mij op. Velen zeggen van mijn ziel: Hij heeft geen heil bij God. Doch Gij, Heere, zijt een Schild voor mij, mijn Eer, en Die mijn hoofd opheft. Ik riep met mijn stem tot de Heere, en Hij verhoorde mij van de berg Zijner heiligheid. Ik lag neder en sloop; ik ontwaakte, want de Heere ondersteunde mij" (Ps. 3:2-6). Christus kan maken, dat de gelovige hier en daar als een vat vol water heen en weer geslingerd wordt en toch niet dooreen gegooid wordt. Er is een grotere kalmte met de drie vrienden in de oven dan met de koning in het paleis (Dan. 3:24). Er moge dan aan iedere zijde vrees zijn, maar niet in het midden van het vuur, omdat Christus een gezegende kalmte in hun harten geeft.
- Christus geeft in de moeiten een rust van vergenoeging: "Ik heb geleerd (zegt Paulus) vergenoegd te zijn in hetgeen ik ben" (Fil. 4:11). Dit is niet alleen de plicht maar ook het voorrecht van de gelovigen. Indien het levenslot van de godzaligen hun niet voor de geest wordt gebracht, wil Christus hun geest bij hun lot bepalen en daar waar de geest van de mens en zijn lot elkaar ontmoeten, daar is het nodig om rust te vinden: "Zij zullen niet beschaamd worden in de kwade tijd en in de dagen des hongers zullen zij verzadigd worden" (Ps. 37:19).
- Dan volgt een rust van vergenoeging in de genieting van betere dingen. Wat zal het geven, hoewel de wereld een bittere smaak is in hun mond? Christus kan hun op hetzelfde ogenblik een beker van vertroosting voorhouden, waarvan de zoetheit de bitterheid van de andere beker te boven gaat: "Uw droefheid (zegt Hij) zal in blijdschap veranderd worden" (Joh. 16:20) ; "Want onze roem (zo zegt de apostel) is deze, namelijk de getuigenis onzer consciëntie, dat wij in eenvoudigheid en oprechtheid Gods, niet in vleeselijke wijsheid, maar in de genade Gods in de wereld verkeerd hebben" (2 Kor. 1:12). Zij zijn inderdaad geen blokken, die met de moeiten onbewogen blijven, maar hun droefheid wordt zo veranderd in geestelijke blijdschap, zodat hét is "als droevig zijnde, doch altijd blijde" (2 Kor. 6:10); zelfs als de vreugde van de goddelozen alleen maar vreugde is. De moeiten kunnen een menigte van begeerten doen oprijzen, maar de vrede van God onderdrukt deze: "Indien uw harten en zinnen bewaard worden door Jezus Christus."
- Christus geeft een rust in het vertrouwen op een gezegende uitkomst: "Om welke oorzaak ik ook deze dingen lijd, maar ik word niet beschaamd, want ik weet Wie ik geloofd heb, en ik ben verzekerd, dat Hij machtig is mijn pand, bij Hem weggelegd, te bewaren tot die dag" (2 Tim. 1:12). De ziel in Christus heeft de belofte om op te rusten en hoe donker de wolk aan één kant ook zijn moge, het geloof ziet er doorheen. Ofschoon zij diep mogen zinken, zullen zij niet vergaan, omdat zij een belofte hebben om hen op te beuren. Zo ziet u dat zij in de moeite op Christus rusten en deze rust is de meest veilige rust, waarop het volk met vertrouwen mag rusten: "Gij zult vrede bewaren, want men heeft op u vertrouwd" (Jes. 26:3). De goddelozen mogen rust hebben, maar zij hebben dit niet met Gods

wil; daarom, hoe meer rust zij hebben, des te gevaarlijker is hun geval: "Want wanneer zij zullen zeggen, vrede en zonder gevaar, dan zal een haastig verderf hun overkomen, gelijk de barensood een bevruchte vrouw, en zij zullen het geenszins ontvlieden" (1 Thess. 5:3). Maar er is een volmaakte veiligheid in Christus en dat in de zwaarste tijden (Hoogl. 3:7,8). Het is een rust, die zo vast geworteld is, dat de ziel deze nooit kan kwijtraken: "En het werk der gerechtigheid zal vrede zijn; en de werking der gerechtigheid zal zijn gerustheid en zekerheid tot in eeuwigheid" (Jes. 32:17). Hoe spoedig wordt de rust van de goddelozen opgezegd en hun kandelaar uitgedaan! Maar bij deze rust, hoewel zij verstoord wordt door aanvechtingen, zoals de wolken de zon overschaduwden, zal zij toch zo zeker zijn als de zon aan het firmament staat. Dit zal een bewijs zijn tegen de verstoringen van de wereld, tegen de aanvechtingen en beschuldigingen van de duivel, ja tegen de bevelen van gerechtigheid en de bedreigingen van de wet. Daarna zal Hij in het toekomende leven hen allen, die tot Hem gekomen zijn, een volledige rust schenken: "Er blijft dan een rust over voor het volk Gods" (Heb. 4:9). Hij zal hun lichamen ook in het graf rust geven (Jes. 57:2) en lichaam en ziel beide in de hemel doen rusten. En dat is een onuitsprekelijke rust.

Wanneer gevraagd wordt *wie deze rust geeft*, dan geeft onze tekst ons antwoord.

Christus zegt tot de vermoeide en belaste zondaars en Hij is machtig Zijn woord waar te maken: "Ik zal u rust geven." De gave van deze rust is Zijn voorrecht; zij die het verkrijgen moeten eerst hun handen uitstrekken.

Om dit op te helderen en te bevestigen, moeten wij het volgende bedenken.

1. Dat alle schepselen een rusteloze ziel geen rust kunnen schenken. Niet één ding, of wat ook in hen, is in staat om dit te geven: "Ijdelheid der ijdelheden, zegt de prediker, ijdelheid der ijdelheden; het is al ijdelheid" (Pred. 1:2). De beste mensen kunnen dit niet schenken; predikanten mogen geleid worden om een woord op zijn tijd te spreken, maar de Heere Zelf kan dat woord alleen krachtadig maken, 2 Samuël 12:13 vergeleken met Psalm 51. Ja, engelen vermogen dit ook niet, Exodus 33:2 vergeleken met vers 15. Het vereist een scheppende kracht: "Ik zie hun wegen en Ik zal hen genezen" (Jes. 57:18).

2. Merk op dat er geen rust voor de ziel kan zijn zonder tot een verzoend God weer te keren, want het is onmogelijk dat de ziel elders rust kan vinden. Er is geen terugkeer tot God mogelijk dan door Christus: "Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven; niemand komt tot de Vader, dan door Mij" (Joh. 14:6). Hij is de enige ladder waardoor de ziel tot de hemel kan opklimmen.

3. Christus is de grote Schatbewaarder van de hemel. De volheid van alle kracht woont in Hem: "Mij is gegeven alle macht, in de hemel en op de aarde" (Matth. 28:18). Er is niets dat iemand in een weg van geestelijke gunst van de hemel kan ontvangen, dan wat door Zijn handen komt: "De Vader oordeelt niemand, maar heeft al het oordeel de Zoon gegeven" (Joh. 5:22). Jezus heeft ook de sleutelen van de hel en van de dood (Openb. 1:18).

4. Hij is een magazijn, waarde schat wordt bewaard en van waaruit alles wat nodig is vloeit: "En uit Zijn volheid hebben wij ontvangen, ook genade voor genade" (Joh. 1:16).

5. Merk op dat de heerlijke typen dit uitbeelden: Jozef (Gen. 41:40-44); Jozua, die het volk in de rust van Kanaän inbracht.

6. Zie ook de hoge hoedanigheid, die Hij in Zich omdraagt: "Hij is de Overste Leidsman en de Voleinder des geloofs" (Heb. 12:2). 7 Ten laatste is het billijk dat Hij

deze rust met Zijn bloed heeft verworven en daarom is een hoge prijs bepaald, waarvan Hij de Gever is. Hij is daarom de Uitdeler van deze heerlijke zegening.

V. Nu het laatste punt. ***Wij hebben u voorgesteld om met enkele praktische raadgevingen het geheel te besluiten.***

Om hierover uit te weiden, zou ongepast zijn, daar wij in verschillende delen al een praktische toepassing gegeven hebben. Wij bepalen thans nog uw aandacht bij de volgende korte raadgevingen.

1. Wij hebben u een beeld voorgehouden hoe mismoedig de ellendige staat van het mensdom van nature is. Zij zijn "vermoeid en belast", zij hebben verschillende lasten die op hen liggen. Daar is de last van de zonde, de last van de wet, vaak een last van tranen, van verschrikkingen, die uit de wet voortkomen. En terwijl zij zo beladen zijn, arbeiden en worstelen zij om zich van deze lasten te ontdoen, terwijl zij met dit alles tevergeefs in het vuur arbeiden en zich op hun weg vermoeien. Zij wegen hun geld uit voor hetgeen geen brood is en hun arbeid voor hetgeen niet verzadigen kan, zonder dat zij het minste gemak of de minste rust vinden. Hun toestand wordt in deze weg smartelijker dan zij kunnen dragen en hun arbeid wordt geheel ondraaglijk.

2. Wij zien een bijzonder bestanddeel in de ellende van hen die aldus arbeiden en zwaar belast zijn. Zij zijn onder de wet als een Verbond der werken, die het onmogelijke verlangt; om stenen te maken, zonder de minste stro hiervoor te krijgen. Zij zijn onder de strengste opzichters, die gedurig roepen: Geef, geef; terwijl dat zij voor hun werk onbekwaam zijn. Wat nog erger is: zij zijn zonder Christus, zonder God en zo zonder hoop in de wereld. Het is alleen Jezus Die hen kan helpen, maar zij staan verre van Hem en zijn vijanden van Hem, zodat zij geen ander vooruitzicht hebben dan voor eeuwig om te komen.

3. Maar er is hiervandaan een deur der hoop geopend, zelfs voor hen, die zwoegen onder een zware last, wat hun hoedanigheden of toestand ook mogen geweest zijn. Al zijn zij nu nog tevergeefs bezig in hun arbeid en wenden hun kracht voor niets aan; al mogen deze lasten zwaar en talrijk zijn en al is hun toestand in hun eigen ogen ontmoedigend erbarmelijk, zelfs wanhopig, toch is hier een deur der hoop geopend voor dezulken. Hun hulp is in Jezus en in en door Hem kunnen zij deze vinden. Hij zegt: "Wendt u naar Mij toe en wordt behouden, alle gij einden der aarde; want Ik ben God en behalve Mij is er geen Verlosser." Hoort gij stouthartigen en gij die verre van de gerechtigheid zijt." Hij noemt dezulken uitdrukkelijk bij name, zonder ook maar iemand uit te sluiten, wat zijn huidige gesteldheid of toestand ook zijn moge. Zijn genadige woorden zijn: "Komt allen tot Mij", woorden voor een ieder van u "die vermoeid en zwaar belast zijt", om zonder twijfel tot Mij te komen, "Ik zal u rust geven."

4 In de laatste plaats: wij hebben u aangewezen wat de noodzakelijke plicht van alle hoorders van het evangelie is. Het is een komen tot Jezus, om in te stemmen met de genadige roeping en nodiging die hier gegeven wordt. Het is waar, dat in deze tekst alleen gesproken wordt tot de vermoeiden en belasten, maar is dit niet aan *alle hoorders van het evangelie* gemeen? Zijn allen niet meer of minder in deze toestand? Een toestand, zo ver af van wat wenselijk is, een toestand zo ontzettend troosteloos. Als dezulken, wie hun huidige en eeuwige welstand ter harte gaat, naar deze genadige roeping wilden horen, naar de vriendelijke nodiging die Christus hen geeft wilden luisteren, indien zij het grote gebod van de hemel wilden gehoorzamen, dan moet erkend worden, dat het hun opgebonden plicht is om tot Jezus te komen, dat is om in

Hem te geloven. Want het is alleen in de oefening van het geloof dat wij tot Hem komen en naar de beoefening van dit geloof kan iemand van de zware lasten bevrijd worden, of van die ijdele en vervelende arbeid worden verlicht, waarin zij verstrikt zijn.

Laat al dezulken dan vermaand worden om met hun arbeid, die niet verzadigen kan, op te houden. Laat hen aflaten van deze vruchteloze pogingen, waarin zij zijn ingewikkeld, om zich van de zware lasten, waaronder zij gebukt gaan, te bevrijden. Wij vermanen u om tot Jezus te komen, om alle lasten van u af te werpen en om uw zorgen op Hem te wentelen. Hij is machtig en gewillig om, zowel u en uw lasten, te ondersteunen, van hoedanige aard die ook zijn mogen. Komt dan tot Hem, zoals u bent, als vermoeiden en belasten. Er is een meest hartelijk welkom voor u allen bereid. Des te groter uw lasten en des te meer uw behoeften u drukken, des te meer welkom bent u in de weg om uw geval zonder enige reserve in Zijn hand en onder Zijn bestuur te leggen, dan mag u te zijner tijd zeker een troostrijke uitkomst verwachten. Die wil, mag komen en die tot Hem komt, zal Hij geenszins uitwerpen. "Komt tot Mij", zegt Hij, "allen die vermoeid en belast zijt en Ik zal u rust geven."

Vierde preek uit een serie van vier, gehouden in januari en februari 1711, uit "The complete works", vol. 9, blz. 207. Published in 1853 by William Tegg & CO., London.

6. EVANGELIEDWANG

En dwing hen in te komen.

Lukas 14:23b

Zijn ze niet gelukkig die binnen zijn?

O zondaren, oordeel zelf eens! En waarom wilt ook u niet binnenkomen? Christus' huis is nog niet vol. Er zijn veel gasten binnengekomen, maar er is nog plaats voor meer, vers 22. Wij zijn gezonden om u te dwingen binnen te komen. Zo luidt de opdracht in onze tekst.

Het doel van deze gelijkenis - die wat de inhoud betreft dezelfde is als die van de bruiloftsmaaltijd in Matthéüs 22 - is: *de verwerping van de Joden aan te tonen vanwege hun verwerping van Christus, en de roeping van de heidenen in hun plaats.*

Het avondmaal waartoe zij hier worden geroepen, is Jezus Christus met al Zijn zaligmakende weldaden. Hij is de Schepper en ook de inhoud van dit avondmaal.

- In de morgen van de tijd, in het tijdperk van de aartsvaders, werden de mensen tot dit feest genodigd; want zelfs toen ontbraken er geen predikers der gerechtigheid, 2 Petrus 2:5.
- In de middag, onder de wet, werden zij ertoe genodigd door profeten, priesters en Levieten.
- En hier in de avond, in de laatste tijden, de tijden van het Evangelie, worden zij ertoe geroepen als tot een avondmaal, aangezien de bedeling van het Evangelie de

laatste bedeling der genade voor de wereld is.

De Joden waren degenen die het eerste aanbod kregen, maar zij wilden niet komen. Zij maakten verontschuldiging, zoals u kunt lezen in de verzen 17-20 van dit hoofdstuk. De heidenen krijgen het volgende aanbod; een dienstknecht wordt naar de straten en wijken van de stad gezonden. De dienaren van Christus prediken het Evangelie aan de arme heidenen en zij nemen het aan. Maar zij kwamen niet allemaal tegelijk naar binnen, daarom werd de dienstknecht uitgezonden in de wegen en heggen, waar men het ellendigste soort mensen aantreft, en zelfs dezen moeten gedwongen worden om binnen te komen.

Mogelijk kan deze dubbele uitzending van die dienaar wijzen op de handelwijze van de Heere in de bedeling van het Evangelie aan de heidenwereld.

- Het Evangelie werd namelijk eerst gepredikt aan diegenen van hen die de afgoderij van hun land vaarwel hadden gezegd en de ware God aanbaden en soms met de Joden vergaderd waren in hun synagogen om van hen de kennis van God te leren, hoewel zij het ceremoniële deel van hun godsdienst niet aanvaardden. Zij zouden goed de armen, verminkten en blinden kunnen voorstellen die in de straten en wijken van de stad zaten.
- Maar later werd het Evangelie naar de donkerste delen van de aarde gebracht, waar geen rekening werd gehouden met de Joodse of Christelijke godsdienst, maar waar iedereen in de grofste onkunde en afgoderij was weggezonden, waarmee heel goed de wegen en heggen zouden kunnen worden afgebeeld. Zie Handelingen 10 en 13:42, 46, 49.

In de tekst kunnen we drie zaken opmerken:

1. Het voornaamste *doel* dat predikanten in de prediking van het Evangelie voor ogen moet staan, en dat is zondaren tot Christus brengen. Hun doel mag niet zijn hen voor een partij in te winnen, maar zij moeten hen tot Christus trekken. Het is niet ervoor zorgen dat zij alleen van werk veranderen door hun louter deugdzaamheid te prediken, want daarmee blijven ze nog steeds buiten staan; maar het is ervoor zorgen dat zij ook van meester veranderen, dat zij door het geloof tot Christus komen.
2. Bedenk *met wie* zij van doen zullen krijgen als zij hen willen bewegen naar binnen te komen. Het zijn juist diegenen die in de wegen en heggen zitten, als bedelaars in lompen en met zweren, de onwaardigste en vuilste zondaren.
3. De *manier* waarop zij hen moeten bewegen binnen te komen: "Dwing hen in te komen", niet door het gebruik van lichamelijk geweld jegens hen. Christus heeft het zwaard des Geestes in de handen van Zijn dienstknechten gegeven, maar niet het wereldlijk zwaard. Met geweld onderwerpen, martelen en moorden zijn wellicht geschikte middelen om mensen voor de antichrist in te winnen, maar niet om ze voor Christus in te winnen.

De dwang in de tekst is *een morele dwang* die gebruikt wordt door degenen die mensen op een feest uitnodigen, en die niet gewoon zijn hen met de zweep naar binnen te slaan, maar die ernstig en oprecht met hen omgaan totdat zij erin toestemmen. Zo behoren predikanten zondaren te dwingen om naar binnen te gaan en tot Christus te komen, oprecht en hartelijk met hen te handelen, zodat zondaren kunnen zien dat zij in oprechtheid de boodschap van hun Meester uitdragen. Wij moeten hen enerzijds de bekoorlijke nodigheden en aanbiedingen van het Evangelie geven, maar anderzijds hen de schrik des Heeren voorhouden, zodat, indien mensen naar de hel willen gaan, zij niet ongewaarschuwd daarheen gaan.

Bovendien wordt hier de kracht van de Geest te kennen gegeven, die met het Woord samen gaat tot bekering van de uitverkorenen. Deze kracht gebruikt geen geweld, maar noodzaakt hen op liefelijke wijze om naar binnen te gaan.

De lering in deze tekst is: ***dat het voornaamste werk van predikanten is, zondaren op evangelische wijze te dwingen naar binnen te gaan en tot Christus te komen.***

De beste manier waarop ik deze tekst kan behandelen, is uitvoering te geven aan de opdracht die in de tekst wordt gegeven. En om dit te doen overwegen wij het volgende:

1. Zondaren staan van nature buiten.
2. Zondaren worden door Gods knechten genodigd binnen te komen.
3. Zondaren mogen binnenkomen.
4. Zondaren worden genodigd binnen te komen
5. Zondaren moeten binnenkomen
6. Zondaren zullen binnenkomen

1. Zondaren staan van nature buiten.

Als dat niet zo was, dan zouden zij niet gedwongen hoeven te worden om binnen te komen. U allen die buiten Christus leeft, hoort heden waar u buiten staat, en waar u zich bevindt.

- (1) Zondaren, weet u waar u buiten staat? Allen die buiten Christus zijn, staan buiten Gods huisgezin, Ef. 2:18, 19. Gods huisgenoten zijn de huisgenoten des geloofs; daar behoort u niet bij. Zijn huis is wellicht een leeg huis voor u. Adam is uit huis gelopen en al zijn nakomelingen met hem; en u bent nog steeds daar waar Adam u achterliet. En is dat geen droevige zaak, buiten Gods huisgezin te staan? Ook al bent u in het huis van onze moeder, u kunt Hem geen Vader noemen, aangezien u niet in Christus Zijn Zoon bent. U kunt geen aanspraak maken op het deel en de erfenis der kinderen, Gal. 4:30.
- (2) U staat buiten Gods vredeverbond en zolang u in die staat verkeert, hebt u ook geen hoop op de zaligheid, Ef. 2:12. U leest van een heerlijke koets in Hooglied 3:9 en 10. Dat is het verbond der genade, het verbond des vredes, zoals het wordt voorgesteld in het eeuwig Evangelie; want dat is het Woord der waarheid, zachtmoedigheid en gerechtigheid waarop Christus voorspoedig rijdt. De eerste koets die Adam en zijn kinderen naar de hemel had moeten brengen, was het verbond der werken. Adam moest haar besturen; hij was echter net op weg of zij brak in stukken. Nu is er een nieuwe koets gemaakt waarin Christus Zijn ganse volk naar de heerlijkheid brengt; maar u staat erbuiten. Koning Salomo, de Middelaar Christus, heeft haar gemaakt. Zij kon niet zonder Hem worden gemaakt. Hij maakte ze voor Zichzelf, om daardoor Zijn Eigen heerlijkheid en de uitnemende rijkdom van Zijn genade te openbaren; én voor de dochters van Jeruzalem, om daarin Zijn bruid naar Zijn Vaders huis te brengen. Zij werd gemaakt van het duurzame hout van Libanon, want Hij wil dat het een eeuwig verbond is dat nooit zal worden verbroken. Haar pilaren zijn van zilver: die voortreffelijke beloften die eigen zijn aan het verbond der genade, zoals de beloften van vergeving, volharding enzovoort, want zij is in betere beloftenissen bevestigd, Hebr. 8:6. En omdat er geen klein gewicht in deze koets zit als de zondaar zich daarin bevindt, heeft Hij haar vloer van goud gemaakt, stevig en sterk, zodat niemand die erin zit, ook al is hij zwaarder dan bergen van koper, erdoorheen zal zakken, want "het vaste

fundament Gods staat, hebbende dit zegel: De Heere kent degenen, die Zijne zijn", 2 Tim. 2:19. Zij zijn verzekerd door het besluit van Gods eeuwige verkiezing. Geen stormen van toorn kunnen op hen vallen die zich in de koets bevinden, want zij heeft een gehemelte van het karmozijnrode bloed van Jezus Christus. Het binnenste gedeelte is bespreid met de liefde, Hoogl. 3:10. Overal in de koets treft men de liefde aan; zij is boven hen, aan weerszijden van hen; ja, zelfs beneden hen, zodat, als zij toch in de koets vallen, hun val niet zo pijnlijk zal zijn, maar zij in staat zullen zijn om weer op te staan. Welgelukzalig zijn zij die zich in deze koets bevinden! Maar ach, zondaren, u bevindt zich erbuiten. U ligt daar waar de eerste koets u had gebracht toen zij het begaf.

- (3) U staat buiten Gods gunst, daar u buiten Christus bent. Welnu, dat is vreselijk, want onze God is een verterend Vuur. En er is geen toevlucht voor de toorn van God dan alleen onder de bedekking van het bloed van de Middelaar, Ef. 2:13. De verderfengel is in aantocht en er is geen bloed aan de deurposten gestreken. God is in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende. Als u niet binnenkomt en Hem daar ontmoet, wat kunt u dan anders verwachten dan dat Hij u buiten zal ontmoeten, als een beer die van jongen beroofd is en het slot uws harten zal scheuren, Hoséa 13:8. Wat baten uw plichten zolang u buiten Christus bent? Kunnen zij Gods gunst voor u verwerven? Uw tranen zullen nooit in Zijn fles komen, evenmin zullen uw gebeden in Zijn oren komen, Joh. 14:6.

Waar zondaren zich bevinden

Weet u, zondaren, waar u zich bevindt? Ik zal u vertellen waar u zich bevindt.

- U bevindt zich in de weide van de duivel, op de bergen der ijdelheid, in de buurt van de woningen der leeuwinnen en de bergen der luipaarden, waar de satan zijn kudde weidt. U bevindt zich buiten Gods huis en dwaalt in het rond op zoek naar brood. U bedelt aan de deur van de wereld en zegt: *waar kan ik brood krijgen?* U kent Christus niet, het Brood des levens, en daarom is de drek van wereldse voordelen en genoegens zo kostbaar in uw ogen. Maar zeg mij, zondaar, bent u ooit voldaan? U zou graag uw buik willen vullen met de draf van de wereld, maar geeft zij u echt voldoening? Is de inhoud niet uit dit alles geperst, zodat u moet bekennen dat het enkel ijdelheid is? Bent u tijdens al uw rondlopen op de bergen der ijdelheid ooit op de plaats gekomen waarvan u kon zeggen: dit is mijn rust, hier zal ik wonen? Nee, dat zal ook nooit gebeuren, tenzij u tot Christus komt, Jes. 55:2.
- U bent in de hel op aarde. In de hel zijn wil zeggen: *buiten zijn*, Openb. 22:15. U bent niet binnengekomen. U bent alreeds veroordeeld Joh. 3:18, gebonden in de gevangenis, Jes. 61:1. Wat is het verschil tussen u en zij die in de hel zijn? U bent beiden gevangenen; u bent alleen nog in het buitenste gedeelte van de gevangenis, zij zijn in het binnenste gedeelte van de gevangenis. U bent beiden van Christus vervreemd; alleen u wilt van Christus scheiden en zij moeten van Hem scheiden. Het vuur van Gods toorn is in beider consciëntie aangelegd; alleen wordt het in u vooralsnog niet aangewakkerd en door de adem des Heeren aangestoken als een zwavelstroom, wat bij hen wel het geval is, Jes. 30:33. U weet echter niet hoe spoedig dat kan gebeuren. Er is echter nog een ander verschil: zij zijn gebonden *zonder* hoop, u bent gebonden *die hopen*, Zach. 9:12. Daarom gaan wij over tot een volgend punt.

2. Zondaren worden door Gods knechten genodigd

Het is het voorname doel van de vrienden van de *Bruidegom om hen die buiten zijn binnen te brengen*. Mensen, u die buiten bent, u bent waar u niet behoort te zijn; u bent op verboden grondgebied. Wij wensten wel dat u binnen was; wij zouden graag willen dat u tot Christus kwam en u met Hem verenigde door in Hem te geloven en Hem in al Zijn ambten aan te nemen.

Wij verklaren u, dat onze Heere de Enige is Die bekleed is met gezag en aangesteld is als de grote Profeet en Leraar van de weg naar Immanuëls land, Hand. 3:22, 23. Hij heeft Zijn school onder ons opgericht, maar Hij heeft weinig discipelen; nu zijn wij gekomen om u te dwingen binnen te komen, opdat Zijn huis vol worde. Satan heeft veel volgelingen; vleselijke wijsheid heeft helaas veel aanhangers. O, verlaat hen! Onze Heere alleen is het, Die van de Vader gegeven is als de grote Leidsman naar het hemels Kanaän, Jes. 55:4. Niemand is er ooit gekomen of zal daar komen, dan Zijn volgelingen. Kom dan binnen, geef u aan Hem over om door Hem geleid te worden. U zou allen gelukkig zijn, u zou uiteindelijk allen in de hemel komen; maar u dwaalt in het woeste, waar geen weg is, en u zult zeker verdwalen als u Hem niet tot uw Leidsman aanneemt. De weg naar de heerlijkheid is een moeilijke weg, en u bent er niet mee bekend; ja, u bent zelfs blinde reizigers die elk ogenblik in de afgrond kunnen storten. O, wilt u een gids nemen?

U staat nu als het ware op een plaats waar twee wegen samenkomen, en u weet niet welke u moet kiezen. Uw eigen wijsheid, die dwaasheid is, wijst u op een schone, brede weg, en zegt: "Wie is slecht, hij kere zich herwaarts", Spr. 9:16, maar niet derwaarts, want aldaar zijn doden, en haar genoden zijn in de diepten der hel, vs. 18. De wijsheid van de Vader, onze Heere Christus, wijst u een nauwe weg aan, maar ze leidt tot het leven, en Hij zegt heden tot u: "Wie is slecht, hij kere zich herwaarts", vers 4. Kom dan binnen, laat uw eigen wijsheid varen, geef uzelf aan Hem over om door Hem geleid en bestuurd te worden. "Hoor, en uw ziel zal leven. "

Zondaren, weet u niet dat u schuldig bent, en dat u geen toegang kunt hebben tot een onverzoend God? Er werd een breuk gemaakt tussen God en de mens door de zonde. De rechtvaardigheid eist een offer; er moet verzoening gedaan worden. De zondaar zelf is onrein, hij kan de priester niet zijn; en hij is niet in staat om zich van een offerande te voorzien, want het vee op duizend bergen is niet genoegzaam ten brandoffer. Daarom werd Jezus Christus onze Priester. Zijn menselijke natuur was de offerande, Zijn Goddelijke natuur het altaar dat de offerande heiligde. De toorn van God was het vuur dat het offer verbrandde; het bloed werd in het heilige der heiligen gedragen toen Christus opvoer ten hemel en Zich zette aan 's Vaders rechterhand om voor zondaren te bidden, op grond van Zijn voldoening. Welnu, hier is de voldoening, en wij zouden graag willen dat u toestemt in dit heilsplan door een gekruiste Christus, en afziet van uw eigen gerechtigheid opdat u ten hemel mag klimmen op de ladder van Christus' tussenkomst.

In het aardse paradijs zette God een ladder waarmee het gehele mensdom kon opklimmen tot het hemelse paradijs. Het was *het verbond der werken*; een ladder die in staat was de last van de gehele wereld te dragen, maar die wel zó ontworpen was dat, indien de kleinste bout ervan werd losgedraaid, hij geheel ineen zou storten. Het gehele mensdom beklom deze ladder, te weten de eerste Adam en al zijn kinderen in zijn lendenen. Maar toen hij één boutje ervan losdraaide, begaf de ladder het ogenblikkelijk, en hij en de zijnen vielen in een diepe kolk van ellende. In de verte kon men de hemel zien, maar er was geen weg meer om er te komen. Over deze verschrikkelijke breuk verheugden zich de duivelen; de engelen ontzetten zich erover.

Zij zagen dat zij haar niet konden herstellen, noch een andere maken, en zij waren wel zo verstandig dat zij dit ook niet probeerden.

De Zoon van God zag dat er niemand onder alle schepselen was die kon helpen, en daarom bracht Zijn eigen arm heil aan, Jes. 59:16. Er is een andere ladder gemaakt: Jezus Christus, de God-Mens, de Middelaar tussen God en de mens, de weg tot de Vader, Gen. 28:12. Het onderste ervan werd op de *aarde* gezet, want Hij is Mens (uit de aarde) geworden. De ladder werd zo laag gezet dat zondaren erbij konden; ze werd zeer laag neergezet, ja, "in de nederste delen der aarde", Ef. 4:9, de landstreek van de dood. Haar opperste raakte aan de hemel, want Hij is God. De ladder is zo hoog dat de zondaar ermee in de hemel kan komen. Ook al is de last uiterst zwaar, zij zal het niet begeven, want zij is onderling verbonden door het bloed dat oneindige waarde heeft en gestort is tot volkomen voldoening aan de eisen van de rechtvaardigheid, Hebr. 9:14.

Kom zondaren, leg uw gehele last op deze ladder en vrees niet. De eerste ladder kon niets dragen dan "s mensen persoon; ze kon niet één zondaar met een schuldenlast op zijn rug dragen zonder te breken. Maar deze ladder zal u dragen, alsook uw schuldenlast, ook al zou ze zwaarder wegen dan het zand der zee. Ach, er zijn maar weinig mensen die van deze ladder gebruik maken; wij wilden u wel dwingen deze ladder te beklimmen. Bent u van plan om nog in de diepte te blijven liggen? Hebt u voor de laatste keer een blik op de hemel geslagen? Hebt u voor eeuwig afscheid genomen van de heerlijkheid? Of hebt u het niet gedaan? Waarom wilt u dan niet gedwongen worden om deze ladder te beklimmen? O kom, voordat de ladder zal worden opgehaald.

Ik weet wat u in feite denkt, u die niet gedwongen wilt worden om deze ladder te beklimmen; u denkt als een dief en moordenaar van elders in te klimmen. Ik weet wat u doet; u doet een van de twee: óf u probeert de oude ladder te herstellen en het beste te maken van haar brokstukken door uw zedelijkheid en wettische wandel; óf u bent zelf een nieuwe aan het maken, een ladder die niet gegrond is op het genadeverbond. U vertrouwt op de barmhartigheid Gods buiten de vereniging met de Middelaar. Maar ook al zet u het onderste van deze ladder nog zo laag, Gods rechtvaardigheid zal nooit toestaan dat zij haar opperste aan de hemel zal raken, Gen. 28:12. Leg er uw last maar op, als u dan toch niet anders wilt; waag uw ziel erop, waag de eeuwigheid erop en klim omhoog. Maar wees ervan verzekerd dat, ook al komt u zelfs zover dat u op de hemelpoort zult kunnen kloppen en zeggen: "Heere, Heere, doe ons open", die ladder u daar in de steek zal laten; daar zal zij het begeven en u neer laten storten in de onderste hel, Joh. 14:6.

Christus heeft een Koninkrijk van Zijn Vader ontvangen, Ps. 2:6-8, maar Hij heeft weinig echte onderdanen. Hij heeft thans Zijn banier hier opgericht, en wij zijn gekomen om u te dwingen binnen te komen en u te onderwerpen aan Hem als uw Heere en Koning. Vreemde heren heersen over u en u hebt lang gehoorzaamheid geweigerd aan uw wettige Heere. O, zeg nu al uw afgoden vaarwel en geef u aan Hem over, om voortaan de Zijne alleen, de Zijne geheel, de Zijne voor eeuwig te zijn. Kom nu binnen en kus de Zoon, Ps. 2:12. Buig uw knieën voor Hem; zet de kroon op Zijn hoofd, Hoogl. 3:11. Open de eeuwige deuren van uw hart, opdat de Koning der ere inga, Ps. 24:7.

Misschien is er een arme ziel die bij zichzelf zegt: *ach, de machten der hel in mijn binnenste laten zich niet zo gemakkelijk verjagen.*

Dat is inderdaad waar, maar toch hoop ik dat deze omsingeling de rechte verhouding tussen Christus en u niet in de weg zal staan. U hoort het aanbod dat Hij uw Koning

wil zijn; wilt u uw toestemming eraan geven?

Ik zal u twee vragen stellen om deze zaak op te helderen:

1. Als u niet méér doen kunt, wilt u Hem dan uw toestemming voor het Koninkrijk geven? Bent u bereid om te scheiden van uw begeerlijkheden, ook al bent u niet in staat om ze te verdrijven? Ook al kunt u het juk der dienstbaarheid niet van uw nek schudden, wilt u Christus uw toestemming geven om het weg te nemen en Zijn eigen juk op u te leggen? Als Koning zal Hij "onze ongerechtigheden onderwerpen", Micha 7:19, Engelse vertaling.
2. Kan uw hart toestemming geven aan het onbeperkt gezag van Zijn regering? Hij is een absoluut Vorst; Zijn wil moet in alle dingen uw wet zijn. En waarom zou Hij dat niet zijn? Want Hij kan geen onrecht doen, Ps. 45:6, 7. Stemt u erin toe dat Hij het Koninkrijk in uw hart vormgeeft zoals Hij dat wil? Mag Hij daarin oprichten en terneer werpen wat Hij wil? Hebt u geen verborgen voorbehoud, geen begeerlijkheid, ook al is het nog zo klein, dat gespaard moet worden? Is er geen helse prins met die u zachtkens wil behandelen? 2 Sam. 18:5. Als dat zo is, "*kom in, gij gezegende des HEEREN, waarom zoudt gij buiten staan?*" Gen. 24:31. Uw toestemming aan Hem zoals Hij Zich aanbiedt, is uw binnenkomst.

3. Zondaren mogen binnenkomen

Weet dan dat u de vrijheid hebt van de Heere des huizes om binnen te komen. Als dat niet zo was, dan zou Hij Zijn dienaars niet uitzenden om u te dwingen binnen te komen. Ja, geliefden, Hij kon Zijn deuren voor u vergrendelen als het niet Zijn wil zou zijn dat u binnenkwam. En als u zo vrijmoedig zou zijn om te komen en aan de deur te kloppen of er geweld voor te gebruiken, zou Hij maar één woord hoeven te spreken waardoor u achterover zou vallen. Onze Heere Jezus Christus geeft u allen, zelfs de slechtste van u, geoorloofde vrijmoedigheid om te komen. U die het merkteken van de duivel op uw voorhoofd draagt; u die openlijk goddeloze mensen bent, die zich als het ware op de wegen van de duivel bevindt; u die zijn merkteken in uw rechterhand draagt, dat u echter kunt verbergen als het u uitkomt; u, ellendige huichelaars, die zich schuilhoudt in de buurt van de heggen van de duivel, ... wat Christus aangaat bent u allen welkom. Hij zal de deur niet in uw gezicht dichtslaan. Er kan ongetwijfeld niet minder liggen opgesloten in Zijn opdracht dan u te dwingen binnen te komen. En daarom wilde ik wel dat u een stap vooruit zette. Bedenk daartoe de volgende zaken:

1. Gaat het u niet aan dat u toestemming hebt om binnen te komen? Zo is het niet altijd geweest. Indien de zondaar had aangeboden om binnen te komen voordat Christus was geopenbaard, zou hij het vlammend zwaard der gerechtigheid ontmoet hebben, dat hem zou hebben teruggedreven naar de kerker van zijn ellende en duisternis. Indien Christus niet was vermorzeld tussen de bovenste en onderste molensteen van de toorn des Vaders, zou Hij voor zondaren geen brood hebben kunnen zijn, ook al hadden zij naar Hem gehongerd.
2. Bedenk dat de gevallen engelen geen toestemming hebben om binnen te komen, en dat zij die nooit hebben gehad sinds zij hun woonstede hebben verlaten, Judas vers 6. Als het voor hen mogelijk was om in Christus te geloven, en zij bereid zouden zijn om tot Hem te komen, zou de deur in hun gezicht worden dichtgeslagen, want zij hebben nooit toestemming gekregen om binnen te komen. De deur werd voor hen vergrendeld en die vergrendeling werd nooit noch zal ooit worden weggehaald, Hebr. 2:16.
3. Wat uw toestand ook zijn mag, dit is voldoende om u ertoe te bewegen binnen te komen. Als u buiten blijft, zult u omkomen; en alle deuren der hoop zijn voor u

gesloten behalve deze, Hand. 4:12. Deze deur staat open; het is u niet verboden binnen te komen; u gaat verloren als u niet binnenkomt. Zelfs al zouden wij niet meer kunnen zeggen dan dat u *misschien* binnengelaten zult worden, dan zou dit, als u redelijk nadenkt, u ertoe moeten bewegen een poging te wagen.

4. Tenslotte, u zult niet altijd toestemming hebben om binnen te komen. "Nadat de Heere des huizes zal opgestaan zijn, en de deur gesloten zal hebben", zal er geen toestemming meer gegeven worden om binnen te komen, Luk. 13:25. Zij die thans in de hel zijn kunnen niet ingaan, ook al zouden zij het nog zo graag willen. De kloof die er tussen Christus en hen is, kan niet overbrugd worden, Luk. 16:26. De eerste Adam sloot de deur voor ons, maar er was een tweede Adam om die te openen. Als de tweede Adam de deur voor ons sluit, is er geen derde om die te openen. "Maar indien ook ons Evangelie bedekt is, zo is het bedekt in degenen die verloren gaan", 2 Kor. 4:3. De apostel heeft hier het oog op hetgeen hij had gezegd over het deksel op Mozes' aangezicht, 2 Kor. 3:13, het deksel dat zich over het Oude Testament uitstrekt, vers 14; maar het Evangelie verwijdert dit deksel, vers 16-18. "Maar", zegt hij, "indien ook ons Evangelie bedekt is, zo is het bedekt in degenen die verloren gaan."

Er is geen andere bedeling der genade te verwachten om dat deksel weg te nemen. Het is de laatste gunst die God aan de wereld geeft, Hebr. 1:2. Vijfduizend jaar lang heeft de Heere een feest voor de wereld bereid, en nu staat de laatste maaltijd op tafel. Het laatste schip naar Immanuëls land wordt nu in gereedheid gebracht om af te varen. Dus u moet de zee op; nu of nooit! Hebr. 10:26, 27.

4. Zondaren worden genodigd binnen te komen

Zij hebben niet alleen toestemming om binnen te komen, maar zij worden door de Heere des huizes verzocht binnen te komen. Sta dan op, u, slechtste van alle zondaren, de Meester roept u. U wordt geroepen, niet tot een begrafenis, maar tot een feest; niet naar een gevangenis, maar naar een ontvangstkamer, waar Hij u mag onthalen op alle lekkernijen des hemels. Als u niet welkom was, waarom zou Hij dan Zijn dienaren uitzenden om u te dwingen binnen te komen? En zult u weigeren als u verzocht wordt binnen te komen? Ik smeed u het volgende in overweging te nemen:

1. Het staat u lelijk, ellendige wormen, Zijn roepstem in de wind te slaan. Ik weet zeker dat Hij in Zichzelf voor eeuwig gelukkig zou kunnen zijn, ook al waren u en ik naar de striktste rechtvaardigheid dáár waar wij thuishoren, namelijk in de put des afgronds. Hij heeft niemand van ons nodig. Wie zijn wij, dat het Hem zou behagen om Zich over ons te bekommeren, hetzij wij zinken of zwemmen! De engelen aanbidden Hem, Zijn Vader eert Hem, en ellendige zondaren die Hij verzoekt binnen te komen, hebben de moed Hem te weigeren, Wie de Vader altijd hoort.
2. Velen zijn er die niets met u verschillen, die Hij nooit verzocht heeft binnen te komen. Hij roept u niet omdat Hij niemand anders heeft om te roepen, die Zijn huis zou kunnen vullen. Hij zou dit Evangelie van u wel eens kunnen wegnemen en het naar de duistere plaatsen der aarde brengen en de heidenen dwingen binnen te komen. Als Hij dat zou doen, dan zouden Zijn aanbiedingen waarschijnlijk een beter onthaal van hen krijgen dan van ons.

Sommigen verdelen de wereld in dertig delen, en besluiten dat 19 delen ervan in het bezit zijn van heidenen, 6 ervan in het bezit van Joden, Turken, Saracenen, en slechts 5 in het bezit van christenen. En van deze vijf christelijke delen zijn er velen antichristelijk, die vooralsnog in de duisternis van Rome zijn gehuld. En

heeft de Heere ons uit zovelen uitverkoren om ons de nodiging te geven om binnen te komen, en zullen wij dat weigeren?

3. Tenslotte, hoe zult u Hem in het aangezicht zien als u voor Zijn rechterstoel verschijnt, als u nu op Zijn verzoek niet wilt binnenkomen? Hoe zult u terugzien op de liefde die u hebt verworpen? Wat zult u doen als Hij in toorn tot u komen zal, tot u die nu niet tot Hem komen wilt nu Hij u roept?

Maar sommigen zullen zeggen: *is het mogelijk dat Hij mij roept, mij, zo'n ellendige, walgelijke zondaar?*

Ik antwoord: Wij hebben algemene nodigingen die door geen voorwaarden belemmerd worden, vrije aanbiedingen die aan allen gedaan worden die willen komen, Jes. 55:1; Openb. 22:17. En de Heere toont uitdrukkelijk aan, dat de ellende of onwaardigheid van iemand die komen wil, geen belemmering is, Jes. 1:18; Jer. 3:1. En wat wilt u nog meer? Wij zijn heden in de Naam van onze Meester gezonden om u te dwingen binnen te komen, wat uw toestand ook zijn mag. En om u hiervan te overtuigen zouden wij u eigenlijk één voor één moeten komen vertellen dat u het bent, en u, en u, en u, die Christus roept om binnen te komen. Maar als u wel onze leer, overeenkomstig het Woord, met betrekking tot de ellende van uw natuurstaat gelooft zonder dat u uw voor- en achternaam in het bijzonder hoort, waarom zou u dan meer vereisen met betrekking tot de leer van de verlossing?

5. Zondaren moeten binnenkomen

"Dwing ze in te komen." Mensen, u mag niet alleen komen, maar u *moet* komen, zelfs de slechtste van u. U wordt niet alleen verzocht binnen te komen, maar u mag zelfs niet buiten blijven staan. Bedenk dat dit Zijn gebod is, dat gij gelooft, 1 Joh. 3:23. U krijgt de opdracht om zonder tegenspraak naar binnen te gaan. God duldt geen tegenspraak van u, en zo moeten ook wij geen tegenspraak van u dulden. Daarom zeg ik u: *u moet binnenkomen!* Ik draag u in Zijn Naam op om binnen te komen, en wees niet ongehoorzaam aan Zijn bevel. Hij duldt geen tegenspraak. Leg dan uw hand op uw hart en zie wat u doen wilt: wilt u nog buiten blijven staan en gehoor geven aan de duivel, en aan uw twijfelingen, uw vrezes en vooroordelen tegen Christus, of wilt u op Gods bevel binnenkomen? Hebt u enig ontzag voor de autoriteit van God? Hebt u wel enige eerbied voor Zijn bevel? Geef dan een beslissend antwoord in uw eigen ziel, ja, op dit moment, of u binnen wilt komen of niet. Blijft u bij uw weigering om binnen te komen, net als die eigenzinnige radeloze zondaren: "Nee, want ik heb de vreemden lief, en die zal ik nawandelen"? Wat zullen wij dan voor u zeggen of doen? *Heere, dwing ze binnen te komen!* O, wilt u zich tegen de Heere verharderen, wilt u uw hand tegen God uitstrekken en uzelf versterken tegen de Almachtige? Om Christus" wil, in het belang van uw eigen ziel, herroep dat woord!

Maar als u niet botweg durft te zeggen dat u niet komt, wees dan vastberaden om wel te komen; want het bevel om te komen is zo gegeven dat het geen ruimte voor verontschuldiging laat. Zij die eerst tot dit avondmaal genood waren, wilden niet komen, maar lieten zich verontschuldigen; maar werden hun verontschuldigen aanvaard? Nee, God wilde ze niet van hen aannemen, maar spreekt een beslissend vonnis tegen hen uit: *Want ik zeg ulieden, dat niemand van die mannen, die genood waren, mijn avondmaal smaken zal.*

Wij durven in deze zaak geen ruimte te laten voor verontschuldigen, waar u ze ook aan ontleent, of aan de hemel boven u, of aan de hel binnen u, of aan de wereld rondom u; hetzij aan Gods grootheid, uw eigen walgelijkheid of aan de beslomme-

ringen van de wereld. In welke toestand u zich ook bevindt, God gebiedt te komen, en Zijn geboden zijn er niet om betwist te worden, maar om die te gehoorzamen. Als u dus niet vastbesloten bent om te komen moeten wij verslag aan onze Heere uitbrengen dat u niet wilt komen.

- Deze plicht wordt u zo *bevelend* opgedragen, dat u moet komen, ja, op dit ogenblik. Het kan geen uitstel lijden. "Heden, zo gij Zijn stem hoort, verhardt uw hart niet. "Nu is het de welaangename tijd. " Wij durven u geen dag, nee, zelfs geen uur ruimte te geven om erover na te denken of u wel of niet komen wilt; want misschien zult u de volgende dag of het volgende uur in hel worden geworpen, of zal er een hel in u worden geworpen vanwege uw weigering van het aanbod dat u op dit ogenblik wordt gedaan, en dat al voorbij is voordat ik het kan noemen. Stel daarom niet langer uit, maar open op dit ogenblik de eeuwige deuren, opdat de Koning der ere inga.
- Dit is de plicht die *God* u heeft opgedragen: "Dit is het werk Gods, dat gij gelooft in Hem, Die Hij gezonden heeft", Joh. 6:29. U kunt de Heere geen groter genoegen doen dan binnen te komen. Wilt u Hem heden verheerlijken? Kom dan terwijl Hij u roept, Hos. 11:7. Wilt u de kroon op Christus' hoofd zetten? Wilt u dat het een dag der vreugde Zijns harten wordt? Kom dan binnen, Hoogl. 3:11. Het is een grote verlichting voor volle borsten als zij gezogen worden; de borsten van barmhartigheid en liefde zijn vol; kom, uitgehongerde zondaar, doe Hem het genoegen om de borsten van Zijn vertroosting te zuigen.
- Dit is de grote, *veelomvattende* plicht. Als u dit doet, doet u alles. Doet u dit niet, dan doet u niets. Wat hebt u voor met al het tobben over de werken Gods, terwijl u dit, wat hét werk is, nalaat? U houdt uw vensters bij daglicht gesloten en steekt hier en daar in huis een kaars aan. Toch zijn er in het huis nog verschrikkelijk donkere hoeken. Ik smeed u, zet uw vensters open en laat de zon binnen, de Zon der gerechtigheid, Die alles en in allen zijn zal.
Wilt u tegelijkertijd wijs, rechtvaardig en heilig zijn? Treed dan binnen en ga tot Christus, 1 Kor. 1:30.
U die niets doen kunt, kom tot Christus, en daarmee doet u alles, Filipp. 4:13. Wilt u God eren?
Wilt u Zijn wet eren? Kom dan tot Christus. Wat u ook doet, u doet niets als u niet tot Christus komt. Ook al zou u voortaan alle tien geboden houden en dit gebod nalaten, op alles wat u doet zou de hemel een onheilspellende oordeelsaankondiging schrijven. Ik bid u, onthoud dat hij die de Zoon niet eert, de Vader niet eert, Joh. 5:23. Al uw andere plichten hebben zonder dit niets te betekenen; en vermenigvuldig ze zoveel u wilt, de uitkomst is nul als deze plicht niet bovenaan staat.
- Tenslotte, het is een plicht die wordt bevolen, met een verklaring van *Gods eeuwige ongenoegen* en eeuwige toorn tegen degenen die niet willen komen: "Die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden", Markus 16:16. Kust den Zoon, opdat Hij niet toorne, en gij op den weg vergaat", Ps. 2:12. En daarom gebied en draag ik u en een ieder van u op, als gezant van Christus, in Zijn Naam, om binnen te komen, op straffe van Gods ongenoegen en wraak, ja, de wraak van de Middelaar. Ik verklaar dat, mocht u niet willen komen, onze Heere Jezus Christus u uit de hemel tegemoet zal komen, en u zult voor Hem doodgeslagen worden, Lukas 19:27. Doodgeslagen te worden en te sterven in de tegenwoordigheid van Christus, Die stierf om zondaren zalig te maken, is duizend doden in één; het is een hel in de hel.

Maar zij, die het Evangelie van onze Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn, zullen tot straf lijden het eeuwig verderf, van het aangezicht des Heeren, 2 Thess. 1:8, 9. Ach, mocht het Hem maar behagen om in de hemel te blijven, en wilde Hij degenen die Hem nu verachten en verwerpen, slechts deze gunst bewijzen, dat zij niet in de tegenwoordigheid des Heeren hoeven gestraft te worden. Ach, wilde Hij hun verderf hen maar op enige afstand laten overkomen, wilde Hij de pijlen van Zijn toorn maar uit de verte op hen willen afschieten. Maar nee, Hij zal een troon des gericht in de hel hebben, om hen, die van Zijn aangezicht zijn gevlucht toen Hij in het Evangelie op een troon der genade zat, van het aangezicht des Heeren te kunnen straffen.

O, bedenk op tijd wat u doet; geen enkel vuur zal zo hevig branden als het vuur dat vanuit het altaar losbreekt; geen enkele vlam des toorns zal zo in een verdoemde doordringen, als de vlam die is aangeblazen door de adem van een verworpen Middelaar.

6. Zondaren zullen binnenkomen

"Dwing ze in te komen. " Ik laat de verborgen dingen aan de Heere over, maar ik moet u zeggen, zondaren, dat Christus er niet één zal missen die Zijn huis vol zal maken. En vecht zolang u wilt, u zult binnenkomen. Zijn huis zal vol worden. De Middelaar heeft Zijn huisraad te duur gekocht dan dat Hij er één van zal missen en zoveel lege plaatsen erin zal openlaten.

Ik hoop dat er sommigen hier zijn die met Zijn bloed zijn gekocht, die door mensen en duivelen niet van Christus zullen worden teruggehouden. Zijn Vader staat krachtens het verbond ervoor in dat Zijn huis vol zal worden: "Zij zullen komen", zie Jesaja 53:10 en 45:11.

Ja, heeft Christus' hand thans niet het hart van sommige rechtvaardigen aangeraakt? Merken sommigen van u niet dat er beweging komt in de ijzeren poort van uw hart, en dat het naar een opendoen voor Christus aangaat? Hebt u niet gevoeld dat er iets van binnen u drong om naar binnen te gaan? Zijn er niet sommigen al bijna binnen? O, treed met kracht vooruit; u bent pas veilig als u niet alleen bijna, maar geheel een christen bent.

- Treed dan binnen en ga tot Christus, *oude mensen*, die al naar het graf neigt. U hebt het lang uitgesteld; stel het niet langer uit. Hoewel het zeer zelden gebeurt, toch gebeurt het soms dat een mens, oud zijnde, geboren wordt, Joh. 3:4.
- Kom binnen, u die van *middelbare leeftijd* bent. Bent u in een beste uitwendige staat nog buiten Christus? Voorzeker, dan is uw beste staat een droevige staat, een ellendige staat. U hebt het druk met het onderhouden van uw gezin, maar wat doet u voor uw arme ziel? U spaart voor de oude dag die u misschien nooit zal beleven; wat vergadert u voor de eeuwigheid?
- Kom binnen, *jonge mensen*, u bent te oud om buiten Christus te zijn. Denk niet dat de godsdienst voor het grijze hoofd, het gerimpelde voorhoofd en de holle ogen is. Er liggen meer mensen in het graf die in de bloei van hun leven gestorven zijn, dan mensen met grijze haren. Kom daarom binnen en stel het niet uit. Hoe ouder u wordt en hoe langer u het werk van uw zaligheid uitstelt, des te harder wordt uw hart en des te moeilijker zal het te bearbeiten zijn.
- Kom binnen, *goddeloze en ellendige zondaren*, die ver van de gerechtigheid bent.
- Kom, gij huichelachtige belijders, die niet ver zijt van het Koninkrijk Gods.
- Kom, bevende zielen, die alles in het werk stelt en toch niet durft binnen te komen.

O, waarom wilt u niet binnenkomen? Ik denk dat het moet zijn óf omdat u niet wilt, óf omdat u niet durft.

- Ik vrees dat er sommigen onder ons zijn die *niet willen* binnenkomen. Zij hebben geen zin om hun begeerlijkheden te verlaten. Zij moeten, koste wat het kost, hun oude wegen vervolgen. Zij zien geen schoonheid in Christus waarom zij naar Hem zouden verlangen. Ik zal tot zulken weinig meer zeggen. Indien u vastberaden kiest voor de zonde, hel en dood, en dat geen Christus, geen hemel, geen hel u van de brede weg zal weerhouden, wie kan u tegenhouden? Maar het zij u bekend, en dat het worde aangetekend in het zwarte boek van uw consciëntie dat geopend zal worden op de dag des oordeels, dat de zaligheid u vandaag is aangeboden en dat wij getracht hebben u te dwingen naar binnen te gaan en tot Christus te komen, maar dat u niet wilde en dat daarom uw bloed op uw eigen hoofd zal zijn.
- Wat u betreft die *niet durft* binnen te komen, waarom durft u niet, na alles wat u gehoord hebt? Bent u bevreesd om binnen te komen nu u Christus' oproep hoort? Durft u Zijn nodiging niet te omhelzen? Durft u het grote gebod van God niet te gehoorzamen?

U zult tegenwerpen: *Maar mijn zonden zijn talloos, en zeer gruwelijk; kan er voor mij nog plaats zijn? Zou zo'n vuil, goddeloos en ellendig mens als ik ben binnen durven te komen?*

Ik antwoord: Als elke zonde van u zo groot was als een berg, en al waren zij zo talrijk als het zand der zee, toch is het bloed van Christus, omdat dit het bloed van de Zoon van God is, in staat om al die zonden uit te delgen, 1 Joh. 1:7. Leg al uw schuld en onwaardigheid op Hem, Die gans begeerlijk is. Eerder zullen de rotsen zinken onder het gewicht van een vogel die erop neerstrijkt, dan dat dát bloed voor u ontoereikend zal zijn. Onthoud dat niemand anders wordt gedwongen om binnen te komen, niemand anders wordt geroepen dan walgelijke en onwaardige zondaren, Matth. 9:13. Moet uw ziekte u ervan weerhouden naar de dokter te gaan? Durft u niet tot de fontein te komen om u te wassen, omdat u onrein bent? Voor wie anders is de fontein geopend dan voor onreine zondaren? Hoewel de maaltijd van het Evangelie een zeer kostbare maaltijd is, werd zij voor niemand anders bereid dan voor hen die niet één druppel water waardig waren, laat staan Christus' bloed. Wees ervan verzekerd, geliefden, dat het probleem tussen Christus en u niet is of Christus zo laag wil bukken om zo'n vuile ziel te wassen in Zijn eigen bloed. Dat is een zaak die al is afgedaan, Jes. 1:18; Zach. 13:1.

Maar de vraag die vooralsnog moet worden opgelost is of, nu Christus zo laag heeft willen bukken om dat te doen, het walgelijke, onwaardige schepsel Hem zal beledigen door Zijn neerbuigende goedheid te verachten.

Wat zegt u op deze vraag? U hebt de wet van God beledigd, zult u nu ook de Zoon van God beledigen door Zijn aanbod af te slaan? Als walgelijkheid en onwaardigheid zondaren buiten Christus hadden kunnen houden, zou er nooit een van Adams kinderen zijn binnengekomen. Lagen niet al Zijn beminden die thans in de heerlijkheid zijn, in hun bloed toen Hij hen vond? Wandelen daar niet alleen diegenen in witte klederen, die gewassen werden in het bloed des Lams? Blader uw Bijbel door, bestudeer de geschiedenis van vroeger eeuwen; kijk of u iemand kunt vinden die aan Zijn deur is gestorven, die niet toegelaten kon worden omdat hij zo walgelijk, ellendig en onwaardig was.

U zult zeggen: *maar er was nooit zo'n ellendig geval als dat van mij.*

Ik antwoord: Christus heeft zeer droevige gevallen behandeld, die Hij heeft genezen; en nooit is de behandeling van een geval dat aan Hem werd toevertrouwd, mislukt. Wat denkt u van het geval van Maria Magdaléna uit wie Hij zeven duivelen wierp? Mark. 16:9.

Is het geval van Paulus, die een lasteraar en een vervolger was en toch genade vond, niet een geval dat met uw geval kan worden vergeleken? 1 Tim. 1:13. Ik weet zeker dat het werk van soevereine genade aan hem bewezen werd om de slechtste der zondaren aan te moedigen binnen te komen, vers 16.

Manasse, ook al had hij het voorrecht van een godsdienstige opvoeding door zijn Godzalige vader, was een verschrikkelijke afgodendienaar, die de duivel raadpleegde, 2 Kron. 33:6, een bloeddorstige moordenaar, 2 Kon. 21:16. Toch kwam hij binnen en werd in genade aangenomen, 2 Kron. 33:12, 13.

En wat denkt u van Adams geval, die in één keer al zijn kinderen vermoordde en de zielen van het gehele mensdom in het verderf stortte, en die tegen groter licht zondigde dan u ooit kan doen?

Maar laten we u het dit keer eens gewonnen geven dat er nog nooit een geval is geweest dat zo erg is geweest als het uwe. Laten we er nog aan toevoegen dat zich hierna ook nooit zulk een geval als het uwe zal voordoen, zó droevig is uw toestand. Dan denk ik dat u, evenals de boetvaardige moordenaar aan het kruis, een gelegenheid krijgt om onze grote Verlosser te verheerlijken, en dat bijzonder voor uzelf; waarin geen van de vaten der heerlijkheid gedeeld heeft of met u zal delen.

Kom dan binnen, u wiens geval hopeloos is, wiens geval met geen ander te vergelijken is. U hebt het voordeel boven anderen dat u gelegenheid krijgt om Christus te eren voor de genezing van een geval dat zo wanhopig is dat Hij een dergelijk geval nooit eerder onder handen heeft gehad. "Gedenkt der vorige dingen niet, en overlegt de oude dingen niet", Jes. 43:18.

Kom binnen en ga tot Christus met uw 'nieuwe geval', "en zie", zegt onze Heere, "Ik zal wat nieuws maken", vs. 19. Zijn bloed is nog niet zover gegaan als het gaan kan. Misgun Hem niet een nieuwe parel aan Zijn kroon der genade, die nog helderder zal schijnen dan alle andere die er al aan zijn gehecht. Kom dan binnen en neem de plaats in die bestemd is voor de voornaamste der zondaren, die het meest aan vrije genade verschuldigd is, als hij nog vrij is. Ik verzeker u dat zij die al zijn binnengekomen niet anders denken dan dat zij die plaats bezet hebben. Maar als het inderdaad is zoals u zegt, dan vergissen zij zich; als u binnenkomt zult u Hem krijgen.

Ik hoor iemand zeggen: *maar ach, ik kan niet geloven; ik kan niet tot Christus komen.*

Ik antwoord: Om op te helderen op welke wijze u tot Christus moet komen, moet u erop letten dat u zich erop toelegt om tot Christus te komen met een belofte. Christus wordt aan zondaren voorgesteld in de beloften van het Evangelie Ges. 55:1; Joh. 6:37; Openb. 3:20 en 22:17. Als u tot Zijn stoel wilt komen, maak dan gebruik van de beloften. "Gij zult het Kindeke vinden in doeken gewonden. " Zij die de belofte over het hoofd zien en proberen te geloven en tot Christus te komen, gaan op de verkeerde manier te werk. Het is net als een vrouw die toestemming geeft om een man te trouwen, maar die geen schriftelijke verklaring van hem heeft dat hij haar wil trouwen. De belofte van het Evangelie daarentegen is het contract dat uit de hemel gezonden is, en door de hand des Bruidegoms reeds getekend is. Neem en lees het nog eens rustig door, teken het door de goedkeuring van uw hart eraan te hechten; en dan is Christus de uwe, en u bent de Zijne. Maar neem *Christus* aan in de belofte als een vrije belofte, wat zij ook echt is, Jes. 55:1; Openb. 22:17. Velen vergrendelen de deuren van de

evangeliebeloften met zelfgemaakte grendelen, en dan roepen en klagen zij dat zij door deze deuren niet naar binnen kunnen gaan.

O, zeggen sommigen, had ik maar zoveel liefde, berouw en verbreking des harten, dan zou ik kunnen geloven.

Antwoord. Om echter dit alles te mogen ontvangen, geef ik u de raad om te geloven, Zach. 12:10; Hand. 5:31. Welnu, ook al staat de belofte alleen in de Bijbel geschreven, toch is dat net zo zeker Christus' toestemming dat Hij de uwe wil zijn, alsof u een stem uit de hemel hoorde, ja, zelfs nog zekerder.

Maar, zult u zeggen, ik durf me niet met de belofte in te laten.

Ik antwoord: Laat u zich dan niet in met Christus, maar ga verloren, want u kunt zich alleen met Hem inlaten in de belofte van het Evangelie. Maar waarom is een drenkeling zo bevreesd om het touw, ja, zelfs een zilveren koord dat naar hem toegegooid wordt om hem aan land te trekken, vast te pakken? Nee, geliefden, wees niet zo dwaas; ook al is de belofte in uw ogen net als Mozes' staf in een slang veranderd, pak haar toch maar bij de staart beet en zij zal een staf in uw hand worden. In Hosea 11:10 staat: "De kinderen van de zee af, (van het westen, Engelse vertaling) zullen al bevende aankomen", zoals de Israëlieten beefden voor Saul. Dat wil zeggen, dat zij hem bevende volgden, 1 Sam. 13:7. Zo mag Christus' bruid het contract met een bevende hand tekenen, haar Heere met een bevend hart liefhebben, en Hem volgen met bevende benen. En o, dat u allen zou zeggen, ook al was het met een bevende stem: "Zie, wij komen tot U, want Gij zijt de Heere onze God." Als dat zo is, dan zou u niet tevergeefs gedwongen worden binnen te komen.

7. HET BELANGRIJKSTE DOEL EN GROOTSTE GELUK VAN DE MENS

Hetzij dat gijlieden eet, hetzij dat gij drinkt, hetzij dat gij iets anders doet, doet het al ter ere Gods.

1 Kor. 10:31

Wie heb ik nevens U in de hemel? Nevens U lust mij ook niets op de aarde! Bezwijkt mijn vlees en mijn hart, zo is God de Rotssteen mijns harten, en mijn Deel in eeuwigheid.

Psalm. 73:25, 26

Kennis is een noodzakelijke grond voor geloof en heiligheid; waar onwetendheid in het verstand overheerst, is er verwarring in het hart en leven. Wij hebben het woord van waarheid in onze handen, en vele dogmatische verklaringen van Goddelijke waarheden, waaronder de Kleine Catechismus die samengesteld is door de godgeleerden tijdens de Westminster synode. Deze is gemeenschappelijk bekrachtigd, als deel van de uniformiteit tussen drie naties. Deze wordt terecht als één van de voornaamste gezien.

Dit zal ik pogen te verklaren met alle mogelijke beknoptheid en helderheid, zodat u een mening kan vormen van die Goddelijke waarheden en de reden daarvan. Ik acht

het noodzakelijk dit te verklaren opdat uw kennis versterkt mag worden in de waarheid. Want onze tijd is als een proeftijd waarin u aan vele strikken kan blootgesteld worden en waardoor u zich in gevaar van dwaling bevindt.

In de eerste van de teksten die we gelezen hebben, kunnen we zien:

1. Het belangrijkste doel van menselijke daden is de heerlijkheid van God. Dat is het gebied waar wij alles van wat we denken of doen, naar moeten richten; de glorie van God is het gemeenschappelijk centrum, waarin alles elkaar ontmoet.
2. De omvang van de heerlijkheid van God. Het is niet alleen sommige van onze daden, maar ál onze daden, van welk soort dan ook, moeten tot glorie van God zijn. Dit is de belangrijkste plicht van iedereen.

In de tweede tekst zien wij de grootste wens van de Psalmist, en waarop hij de nadruk legt als zijn enig waar geluk: *de blijdschap in God*. Hij neemt God voor allen en in plaats van allen, in Hem alleen rust zijn ziel.

2. De reden hiervan is ontleend aan:

(1.) Leegheid van het schepsel, zowel in lichaam als geest, vers. 25.

(2.) De volheid en algenoegzaamheid van God; dit wordt versterkt door de eeuwige duur hiervan, "mijn Deel in eeuwigheid".

Uit beide teksten volgt deze lering:

Het belangrijkste doel van onze daden moet zijn: God verheerlijken en zich eeuwig in Hem verblijden.

In de behandeling van deze lering, zal ik spreken,

- I. Over het verheerlijken van God, dat een van de belangrijkste doelen van de mens is.
- II. Over het eeuwig verblijden in God, waarin het grootste geluk bestaat, en wat hij als zijn belangrijkste goed moet zoeken.

I. Ik zal over het verheerlijken van God spreken, dat een van de belangrijkste doelen van de mens is.

Ik zal aantonen:

- A. De aard van het verheerlijken van God.
- B. In welk opzicht het verheerlijken van God het belangrijkste doel van de mens is.
- C. De omvang van de plicht om God te verheerlijken.
- D. De reden van het verheerlijken van God.

A. Ik zal de aard van het verheerlijken van God aantonen.

Verheerlijken, wil zeggen óf God verheerlijken óf de heerlijkheid van God erkennen.

God te verheerlijken, maakt engelen of mensen roemrijk. Maar de mens kan God niet verheerlijken, want hij is niet geschikt om welke meerdere glorie dan ook te geven aan God, Die in Zichzelf oneindig heerlijk is, Job 35:7. Daarom is het duidelijk, dat God geen enkel voordeel heeft van de beste daden van de mens, het nut van heiligheid valt volledig terug op onszelf, Hand. 17:25; Psalm 16:2.

God kunnen wij alleen verheerlijken door Hem te erkennen. Hij wordt verheerlijkt wanneer Zijn glorie wordt erkend. Dit wordt gedaan op twee manieren.

- Onbewust, door levenloze en redeloze schepsels. "Aldus vertellen de hemelen Gods eer," Psalm.19:1. Dit doen de schepsels, hoewel ze in het eren van God

afhankelijk zijn, net als een viool die alleen geluid geeft, als er een hand is die het bespeelt.

- De mens verheerlijkt Hem bewust.

En dit beoefent hij als volgt:

1. Door zijn hart. "Zo verheerlijkt dan God in uw lichaam en geest." 1 Kor. 6:20. Het eren van God met de lippen, niet met het hart, is slechts een zeer gebrekkige en een onaanvaardbare daad.

- Hij moet verheerlijkt worden door ons *verstand* en door Hem aan te nemen in de heerlijkheid die de Schrift over Hem openbaart. We moeten met de hoogste lof denken over Hem en Hem achten boven alle andere personen of dingen, Psalm. 73:25. Zo kunnen zij die God niet kennen, Hem nooit verheerlijken. Ieder die om het even welke persoon of voorwerp net zoveel of meer acht als God, onteert Hem.
- Wij verheerlijken Hem door onze *wil*, die Hem kiest als ons Deel en ons belangrijkste Goed, wat God werkelijk in Zichzelf is. En we verheerlijken Hem door Hem lief te hebben, en zich in Hem boven ieder ander te verheugen en verblijden.

2. Door zijn lippen, Psalm. 50:23: "Wie dankoffert die zal Mij eren". Daarom wordt de tong van de mens *zijn eer* genoemd, Psalm 16:9. Niet alleen omdat zijn tong hem voor redevoeren dient, wat hem boven de barbaren verheft, maar omdat deze aan hem gegeven is als een juist instrument om te spreken van de heerlijkheid van God. Onmisbaar is dan een sterke breidel voor de tong om ons ervoor te bewaren dat wij onze tong tegen de hemel stellen, en hem gebruiken om God te onteren, en zo Zijn heerlijkheid te verlagen.

3. Door zijn leven, Mattheüs 5:16. "Laat uw licht also schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken mogen zien, en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken." Een heilig leven is een leven van licht. Het is een schijnend licht, om een blinde wereld de heerlijkheid van God te laten zien. De zonde verduistert de heerlijkheid van God; het trekt een sluier over de heerlijkheid. Door de zonde van David belasterden zijn vijanden God. Het doel van heiligheid zegt ons: God is heilig. Het rouwen over elke misstap, zegt: God is vlekkeloos. Heilig leven in elk gesprek, binnen en buiten, enzovoort, zegt: God is alwetend en alomtegenwoordig. Zo zal ook een nette familie ons vertellen wat voor man het hoofd van de familie is.

B. Ik zal nu aantonen in welk opzicht het verheerlijken van God het belangrijkste doel van de mens is.

Ten eerste: Het is het belangrijkste doel met de mens.

1. Dit is het doel wat God beoogde toen hij de mens maakte, Spreuken 16:4, "De HEERE heeft alles gewrocht om Zijns Zelfs wil" Rom.11:36: "Want uit Hem, en door Hem, en tot Hem zijn alle dingen." Elk weldenkend rentmeester stelt zichzelf een doel voor ogen in zijn werken, het de grootste volkomenheid is het hoogste doel. Nu is God het meest volmaakte Wezen, en zijn heerlijkheid het edelste doel. God wordt niet werkelijk verheerlijkt door alle mensen, daarvoor schiep Hij hen zeker niet. Maar Hij schiep ze om heerlijkheid van hen, door hen en uit hen te krijgen; en zo zal het zijn. Gelukkig zijn zij die God door hun daden verheerlijken, die Hem door hun eeuwige lijden niet zouden kunnen verheerlijken.

2. Het is het doel van de mens als Gods schepsel. De mens werd geschikt gemaakt voor het verheerlijken van God. Pred. 7:29: "Dat God den mens recht gemaakt heeft"; als goedgestemd instrument, als een geschikt huis gebouwd, maar wat altijd

onbewoond bleef. De eigenlijke bouw van het mensenlichaam, waardoor hij naar boven kijkt, terwijl de borst naar beneden is gericht, is tastbaar bewijsmateriaal hiervoor.

3. Het is waar de mens naar moet streven, de zaak waardoor hij zich moet laten leiden bij alles wat hij doet, 1 Kor. 10:31. Dit is wat wij voortdurend in het oog moeten houden, het grote doel waar wij in de wereld naar moeten leven. Psalm 16:8. "Ik stel den Heere geduriglijk voor mij," zegt David.

Ten tweede: het belangrijkste doel van de mens is, wat God stelde als belangrijkste doel voor Zijn schepsel. Hier moet de mens voornamelijk naar streven.

- God maakte de mens voor andere doelen zoals andere schepsels op aarde, in de zee, in de lucht te regeren, te rangschikken en te gebruiken, Gen. 1:26. Dit moest wijs, verstandig en mild gebeuren. De mens werd geschikt gemaakt voor deze doelen, en een mens kan zich aan hen rechtmatig voorstellen, God heeft hen vóór de mens geplaatst. Maar toch zijn deze maar ondergeschikte doelen aan Zijn glorie.
- Er zijn sommige doelen die mensen stellen, die eenvoudig onwettig zijn. Ze gebruiken die om hun wraak, verlangen en hebzucht tevreden te stellen. Zij zijn niet geschikt om God te verheerlijken. Want God haat diefstal in het brandoffer.
- Er zijn andere doelen die inderdaad op zichzelf wettig zijn. Maar zij zijn zondig als ze niet op hun juiste plaats zijn, namelijk ondergeschikt aan de glorie van God. Nu, God verheerlijken wordt pas ons belangrijkste doel, wanneer deze drie dingen overeenstemmen:

1. Wat wij ook met onze daden willen bereiken, de glorie van God moet steeds één van onze doelen blijven. Wij kunnen voor de voeding van onze lichamen eten en drinken; maar dit mag niet onze eerbied verdringen voor de glorie van God. Als de voeding van onze lichamen het enige doel van ons eten en drinken is, is het zondig en niet meer volgens de juiste orde.

2. Het moet niet alleen ons doel zijn, maar het moet ons hoofddoel, het belangrijkste doel zijn. We moeten het de eerste plaats laten innemen. Wanneer de glorie van God ons belangrijkste doel is, zullen alle andere doelen die wij maken hierdoor minder zwaar gaan wegen. Alle andere schoven moeten voor die schoof buigen: als een ijverige bediende wil hij zowel de meester als zijn rentmeester tevreden maken, maar in de eerste plaats zijn meester. Maar soms eet en drinkt een mens juist meer voor het voeden van zijn lichaam dan voor de heerlijkheid van God. Dan is het duidelijk dat de heerlijkheid van God niet het belangrijkste doel van deze mens zijn daden is. Daarom lezen wij in 2 Tim.3:4 van hen dat zij "meer liefhebbers der wellusten dan liefhebbers van God" zijn.

3. Gods glorie wordt pas ons belangrijkste doel wanneer het uiteindelijke doel, het grootste doel wordt. Het neemt de hoogste plaats in en is volmaakt in wat wij ons voornemen, en wanneer onze mening niet meer meetelt. En ook moeten al die andere doelen als middelen ondergeschikt worden gemaakt aan de heerlijkheid van God. Wij moeten zo eten dat ons lichaam en geest mogen worden verfrist; wij moeten wensen dat onze lichaam en geest worden verfrist, om zo God op onze plaats te dienen en te verheerlijken. Aldus zijn wij verplicht om naar onze eigen zaligheid te zoeken, en zo God te verheerlijken. En dus niet alleen naar de verheerlijking van God te streven uit eigen behoud. Want dan maken we de heerlijkheid van God tot springplank voor onze eigen zaligheid.

C. Ik ga nu de omvang van deze plicht om God te verheerlijken aantonen.

De eerbied voor de heerlijkheid van God is als zout dat bij elk gerecht moet worden opgediend. Het grote werk van ons leven is Hem te verheerlijken; het is het doel van onze eerste en van onze tweede schepping. Jes. 43:21: "Dit volk heb Ik Mij geformeerd, zij zullen Mijn lof vertellen." We moeten voor God zijn en naar Hem leven, Hos. 3:3.

Dit moet het doel zijn van het volgende:

1. Van onze natuurlijke daden: eten, slapen, lopen, enzovoort 1 Kor. 10:31. Wij vallen ook onder de wet in deze dingen. Wij kunnen niet eten en drinken naar onze eigen zin, maar zijn gebonden aan het gebed naar Gods wil, Zach.7:6. Al deze dingen moeten tot eer van God worden gedaan. Deze dingen moeten worden gedaan om te kunnen leven, en het leven kan God verheerlijken. En wanneer wij zonder eten, drinken, slapen, enzovoort, in hemel God kunnen verheerlijken, zal geen van deze dingen worden gedaan.

2. Het moet het doel zijn van onze burgerlijke daden, werken, kopen en verkopen, enzovoort. Ef. 6:7, Spr.21:4. Het was één van de zonden van de oude wereld dat zij "etende en drinkende waren". Het woord 'etende' wordt terecht voor een dier gebruikt dat zijn voedsel eet: zij hadden geen hoger doel in het eten dan een dier heeft. "En ze waren huwende." Dit is op zichzelf wettig, maar zij hadden geen oog voor God daarin.

3. Van onze morele en godsdienstige daden, Zach. 7:5. Wij moeten horen, bidden, enzovoort, tot eer van God. Dit is zo'n noodzakelijk bestanddeel voor onze daden, dat niemand van u echt goed en aanvaardbaar voor God kan komen wanneer men dit mist, Zach.7:5. Doe wat u wil, maar wij kunnen God niet dienen, zolang wij Hem niet tot ons doel maken. Het werk van een bediende is nooit tot dienst van zichzelf maar tot dienst van zijn meester. God zal nooit Beloner van het werk zijn, waarvan Hij niet het doel is. Als iemand huizen zou bouwen door heel het land, en hij bouwt er geen voor mij, dan ben ik ook niets aan hem verschuldigd. Helaas! Welk doel dient een generatie met hun goede werken als alles tevergeefs wordt gedaan omdat zij een verkeerd doel hebben? Hoewel het een plicht is om altijd een formeel en uitdrukkelijk doel tot de eer van God in onze daden te hebben, is het echter in al onze daden onmogelijk. Voor elke daad die wij verrichten hebben wij een bepaald doel voor ogen. Al is het dat wij niet in alles volkomen Gods eer bedoelen, ligt dat voornemen wel op de bodem van ons hart.

Dit blijkt uit:

- Als de loop van ons leven gericht is tot de heerlijkheid van God, Psalm 1.
- Wanneer wij volgens het Woord van God leven, en oppassen dat wij in niets afwijken.
- Wanneer de wil van God de intentie evenals de regel van onze daden zijn.
- Wanneer wij een waarheid geloven, omdat God het heeft gezegd; en onze plicht doen, omdat God het heeft bevolen.

Als wij zo niet doen, verliest God Zijn eer, en wij verliezen onze arbeid.

D. Ik zal nu de redenen tonen waarom wij God moeten verheerlijken.

De reden hiervan is omdat God het eerste Begin is, daarom moet Hij het laatste Einde zijn. Hij is de Eerste en de Laatste, de Alfa en daarom de Omega. God is de Bron van ons bestaan. Om deze reden zijn wij *van* Hem en moeten wij *tot* Hem zijn, Rom.11 (het laatste gedeelte zoals tevoren aangehaald is). De mens is een zuiver afhankelijk wezen, want God is onze Schepper, Bewaarder en Weldoener. Ons wezen is enkel geleend van Hem. Zoals het licht en de stralen afkomstig zijn van de zon, zo is ons wezen afkomstig van God. Daarom is Gods Naam: IK BEN. Welke voortreffelijkheid

wij ook bezitten, we hebben het van Hem gekregen. Daarom wordt Hij genoemd: "De Enige, de Wijze; niemand is goed dan Één namelijk God." Hij geeft ons alles wat wij nodig hebben; wij leven op Zijn kosten. Zoals water van de zee op het land komt en weer door beken en rivieren terugvloeit naar de zee, zo komt alles wat wij ontvangen en genieten uit God, en zo moet alles weer naar God terugvloeien, door Hem te verheerlijken. Maar als wij onszelf tot het belangrijkste doel stellen, maken we van onszelf een god. Als een schepsel alles op zichzelf richt, en God daarvoor als een middel wil gebruiken, onteren we Hem, Joh. 8:50

II. Ik zal nu spreken over de eeuwig blijdschap in God, waar het grootste geluk van de mens uit bestaat, en wat hij als zijn belangrijkste goed moet zoeken.

Ik zal het volgende aantonen:

- A. De aard van deze blijdschap.
- B. De samenhang van deze blijdschap
- C. Dat hieruit het grootste geluk van de mensen bestaat.

A. Eerst zal ik de aard van deze blijdschap tonen.

Er is tweevoudige blijdschap in God: onvolmaakt en volmaakt.

Ten eerste, Er is een onvolmaakte blijdschap in God in dit leven. Die bestaat uit twee dingen:

(1) In een verbond met God, of het zaligmakend aandeel in Hem, waardoor God hun Verbondsgod is. Door dit verbond zijn Christus en Zijn gelovigen zo verbonden, dat zij één van geest, één verborgen lichaam zijn. De hele mens, ziel en lichaam, is verenigd in Hem en door de Middelaar verenigd met God. Dit is de grondslag van al het welbehagen van God in het redden van mensen.

(2) In gemeenschap met God. Dit is een aandeel in de weldaden voortvloeiend uit die zaligende relatie. De ziel geeft dit aan de Heere terug door de beoefening van het verheerlijken van Hem, in het bijzonder door geloof en liefde. Dit wordt gedaan door de plichten van godsdienst, gebed, meditatie, enzovoort. Hierin bevoorrecht de Heere Zijn volk met openbaringen van Zijn bescherming, genade en liefde. Hij schenkt hen de invloeden van de Heilige Geest, Hij geeft hen vele tekenen van Zijn vriendelijkheid en vult hen met vreugde en vrede in het geloven.

Ten tweede, Er is een volmaakte blijdschap in God in de hemel, wanneer deze wereld niet meer bestaat.

Die bestaat uit,

(1) Een directe gemeenschap met God in de heerlijkheid. Psalm.16:11: "Verzadiging der vreugde is bij Uw aangezicht; liefelikheden zijn in Uw rechterhand, eeuwiglijk." God zal zelf met hen zijn, en zij zullen altijd met de Heere zijn, verblijdend in Zijn heerlijke aanwezigheid. Ze zullen dichtbij Zijn troon gebracht worden en voor Hem staan, waar God hen Zijn onvoorstelbare glorie toont.

(2) Het zien van God zoals Hij is, 1 Joh. 3:2. Zij zullen een volledig, bevredigend, en eeuwigdurend zicht op God hebben, en van al Zijn glorierijke volmaaktheden en majesteit. Bij het zien daarvan zullen zij eeuwig verrukt zijn.

(3) In een volmaakt verbond met God, Openb. 21:3. Hij zal hun God zijn. Zij werden hier verenigd met God in Christus door de Geest en het geloof, en hebben deel aan een Goddelijke aard. Hier slechts ten dele, maar in de hemel zullen zij er volkomen aan deelnemen. Er zal een meest innig en vertrouwelijk verbond tussen God en hen zijn: God zal in hen zijn, en zij in God op een glorierijke en volmaaktste wijze die nimmer

zal eindigen.

(4) In een directe, volledige, vrije, en troostrijke gemeenschap met God. Deze gemeenschap is oneindig voortreffelijker dan alle gemeenschap die zij ooit met Hem in deze wereld gehad hebben. Geen macht ter wereld kan dit naar waarheid beschrijven.

(5.) Tenslotte, het bestaat uit een volledige vreugde en voldoening als gevolg van deze opgesomde dingen, en dat voor eeuwig, Matt.25:21. De tegenwoordigheid en de blijdschap van God en het Lam, zal hen met eeuwige blijdschap verzadigen. Zij zullen eeuwig zwemmen in een oceaan van vreugde. Elk voorwerp dat zij zullen zien, zal hen vullen met de grootste zielsverrukkende vreugde. Deze zal voor hen eeuwig fris en nieuw blijven.

B. Laat ons de samenhang van deze blijdschap overwegen.

1. De blijdschap in God maakt deel uit van het belangrijkste doel van de mensen en, samen met het verheerlijken van God, is het volledig. Deze twee worden samengebracht, want geen mens kan God verheerlijken. Maar hij die God als zijn hoogste Goed en grootst geluk bezit, die verheerlijkt Hem.

2. Het verheerlijken van God wordt gezet vóór de blijdschap in Hem, want de weg van plicht is de weg van blijdschap in God. Heiligheid op de wereld moet noodzakelijk vóór gelukzaligheid in de hemel gaan, Hebr.12:14. Er is een niet te verbreken verbinding tussen deze twee, zoals die ook bestaat tussen het doel en de middelen. Zo zal niemand die God *hier* niet verheerlijkt, zich na dit leven ooit in God kunnen verblijden. Deze verbinding wordt ingesteld door God Zelf, zodat nooit de één kan worden verkregen als men de ander niet heeft. Laat geen persoon dan, die geen achtung voor de glorie en de eer van God in deze wereld heeft, dromen dat hij met glorie, eer, onsterfelijkheid en het eeuwige leven, in hemelse woonplaatsen zal worden bekroond. Nee, alleen zij zullen God zien, die zuiver van hart zijn, en zij die God nu verheerlijken. Zij zullen Hem tot hun oneindige vreugde in hemel zien.

C. Ik zal tonen dat de blijdschap in God het belangrijkste doel is ten opzichte van geluk; het is waar de mens voornamelijk naar moet streven.

1. Overweeg hierbij wat de mens is:

(1) Hij is een schepsel dat verlangt naar geluk. Hij hééft geen geluk maar verlangt er naar. Het verlangen naar geluk is verweven met zijn aard. Het kan niet worden uitgeroeid. Zo vanzelfsprekend het voor hem is om te ademen, zo is het verlangen van de mens naar geluk.

(2) Hij is van zichzelf leeg. Hij is er zich van bewust dat hij vele dingen zoekt, maar hij zoekt steeds naar iets zonder er op te letten of het hem gelukkig maakt.

(3) Niets, dan alleen een oneindig goed kan de verlangens van een onsterfelijke ziel volledig bevredigen. Want welk goeds hij vindt in een schepsel, hij kan nog meer verlangen, en hij blijft het verlangen. Waar het niet gevonden kan worden, daar wordt zijn geluk bedorven. Daarom kan het geluk van de mens noch in zichzelf, noch in welk schepsel of geschapen voorwerp ook gevonden worden.

2. Overweeg wat God is.

(1) God is de goedheid Zelf. Sommige personen, zoals engelen en sommige dingen, zoals gunst, eer en meerdere van zulke zaken, zijn goed. Maar alleen God is de goedheid Zelf, want Hij is de Fontein van het goed, en het water dat goed is, is altijd het beste in de fontein. Al andere goedheid is maar tweederangs goedheid, afgeleid en

afhankelijk; maar God is het origineel, het begin, de onafhankelijke goedheid, de oorzaak en bron van alles wat in hemel en op aarde goed is. Nu, waar grotere goedheid is, daar wordt naar grotere goedheid gestreefd. En daarom is het zien van God het hoogste goed en de blijdschap in Hem het belangrijkste doel waar de mens naar moet zoeken en streven.

(2) God is in alles goed.

- Er is niets in Hem dat niet goed is; Hij is volledig en volmaakt.
- Alles dat goed is, is in Hem, zodat de ziel die Hem vindt evenredig aan zijn begeerte, niets naast Hem verlangt. Daarom kan en wil hij niet volledig rusten, in wie of wat dan ook, buiten God. Maar God alleen kan aan al zijn verlangens voldoen en dat geluk schenken waar hij zo ernstig naar jaagt.

Ik zal met enkele conclusies besluiten.

1. O, hoe verderft de heersende zonde de geest van mens! Hij draait de mens van zijn belangrijkste doel af! Hoeveel zijn er die zichzelf tot hun belangrijkste doel maken! Zij worden gedreven binnen de cirkel van hun eigen ik, en zij kunnen uit zichzelf daar niet uit komen. Als een beest kruipen zij over de grond, zoekend naar hun eigen ik, slechts of voornamelijk handelend voor zichzelf. Ze zoeken het plezier van aardse dingen, maar ze vragen niet naar God, Filip. 3:19. Hun eigen voordeel is het belangrijkste motief en doel. Zij jagen dit na in hun natuurlijke, burgerlijke, en godsdienstige daden, voor hun genot, voordeel, eer en glorie. En zij bedenken niet en stellen zich nooit de glorie en de heerlijkheid van de oneindige Majesteit van de hemel voor, bij wat zij ook doen.

2. Dit mag de beste wel met schaamte en blozen vullen. O, hoe vaak wordt God door onze harten, lippen, en leven onteert! O, wat een zelfzucht mengen wij door ons beste handelen! Hoe begerig jagen wij de geschapen dingen na, en hoe zwak de blijdschap in God! Hoe dwaas is dergelijk gedrag! En hoe ontrend voor een heilig God! Hierdoor zeggen wij, dat God niet het hoogste Goed is, dat Hij geen gepast Deel voor de ziel is en dat het schepsel beter is dan God. Hoe zijn wij verplicht om beschaamd te worden over onszelf als wij zoiets zeggen! Wat zijn wij verplicht om ons ernstig in te spannen om God het belangrijkste en uiteindelijke doel van al onze daden te maken, en de blijdschap in Hem ons grootst geluk!

3. Kijk naar de uitnemendheid van de mens boven andere schepsels in de wereld! Hij werd gemaakt voor een edel doel, om God te verheerlijken en in Hem te verblijden, terwijl andere schepsels voor de mens werden gemaakt. Hoe droevig is het dat mensen hun waardigheid zover hebben vergeten en veranderen in slaven voor die schepsels die werden gemaakt om hen te dienen! En hoe jammerlijk en betreurenswaardig is het dat mensen, in plaats van het maken van God tot hun uiteindelijk doel en het grootst geluk in Hem te stellen, hun buik, hun verlangen en afgoden, tot hun god maken. Ze stellen hun grootst geluk in het genot van wellustige en dierlijke genoegens, zoals de dronkaard in zijn fles, de vuile persoon in zijn wellust, de vrek in zijn rijkdom, en de eierzuchtige man in de eretiteln, zijn grootste geluk stelt. Helaas! Ons hart is van zichzelf verzot op de aarde die wij bewandelen, en onze verlangens gaan uit naar deze dingen om daar rustbanken van te maken. Laten we ernstig smeken om Gods genade tot genezing van onze hartenkwaal, en laten we ons wenden naar voortreffelijker dingen, waarvan de blijdschap het graf overleeft en niet vernietigt wordt met het einde van de tijd en de ondergang van de wereld.

4. De ziel van de mens is onsterfelijk, daarom is het eeuwig verblijden in God het uiterst en grootste geluk. God is onsterfelijk, dus moet de ziel dat ook zijn, die nooit recht bevredigd kan worden dan alleen in dit eeuwig levend Wezen. Het lichaam moet ook weer opstaan, want God is de Heere en het Deel van de gehele mens.

Nu, God is niet de God van de doden, maar van de levenden. Kan dat denkend en onstoffelijke wezen wat vurig geluk verlangt en het nergens vinden kan dan alleen in de onsterfelijke God, sterven met het lichaam, zodat al zijn gedachten en verlangens vergaan in het graf? Nee; het grootste geluk zal voor eeuwig blijven leven, en zo zal ook de ziel eeuwig blijven leven. En zowel ziel als lichaam, die hier samen met God verenigd zijn, zullen na de opstanding voor eeuwig verenigd met Hem blijven. Laat ons dan zoeken om hier met God verenigd te worden, opdat wij met en in Hem voor eeuwig gelukkig kunnen zijn.

5. Wanneer God en het schepsel strijden om onze eer, moeten wij het schepsel verloochenen, en alleen God aanhangen, Lukas 14:33. God is het hoogste Goed, en onze grote plicht is om Hem, op alle tijden, in alle gevallen en in het midden van alle beproevingen, te verheerlijken en aan te hangen. Dit is een plicht die absoluut vereist wordt van ons. Als wij voor het dilemma worden gezet, dat wij één van beide moeten opgeven: óf het schepsel, - om het even welke wereldlijke goederen of bezittingen, of zelfs het leven zelf, - óf God verloochenen en afstand doen van Zijn zaak, dan moeten wij van de eerst genoemden afstand doen en hen verlaten. We moeten hen niet kiezen boven de heerlijkheid van God, die wij altijd als ons hoofddoel moeten stellen, en houden als ons grootste geluk en vreugde.

6. Hier is een regel om leringen en ook de beoefening ervan te toetsen. Alle leringen die er op gericht zijn om God te verheerlijken, en Zijn eer in de wereld te bevorderen, zijn zeker van God en moeten worden omhelst. En welke praktijken dezelfde tendens hebben, zijn goed en moeten worden nagevolgd. Maar alles wat niet van God komt, - om het even welke leringen ook, - wat zich neigt tot het onteren van God, het beroven van Hem van Zijn glorie en het plaatsnemen van de kroon op het hoofd van het schepsel; het kleineren van vrije genade van God, het verheffen van de macht van de vrije wil, het verzet tegen de doeltreffende en onweerstaanbare genade van God, zoals de Pelagianen, Roomsers, Arminianen en anderen doen, is niet van God. Zo zijn ook alle leringen of voorschriften die de Zoon van God van Zijn noodzakelijke Goddelijkheid, soevereiniteit, onafhankelijkheid en gelijkheid met de Vader beroven, niet van God. Want Hij wil dat alle mensen de Zoon eren zoals zij de Vader eren.

Tenslotte, laat dit dan uw hoofdzaak en belangrijkste werk zijn om God te verheerlijken, en te zoeken naar de blijdschap in Hem. Zie hierin de absolute noodzakelijkheid van Christus, en het geloof in Hem; want er kan geen verheerlijken van de Vader zonder de Zoon zijn, 1 Joh. 2:23, en geen blijdschap in God, dan door Hem. Geen offer is of kan worden goedgekeurd, tenzij het aangeboden is op dit Altaar. En er is geen ontvangst in de kamer van Gods tegenwoordigheid, dan alleen voor hen die door Christus worden binnengebracht.

